

janáčkova filharmonie ostrava

72. koncertní sezona
2025/2026

Novým asistentem dirigenta se stal ostravský rodák Filip Urban

Devětadvacetiletý Filip Urban byl vybrán jako vítěz z finálové trojice kandidátů. Čeká jej spolupráce s významnými osobnostmi, jako jsou budoucí šéfdirigent JFO Daniel Raiskin, Andrey Boreyko, Ingo Metzmacher a další. Kromě asistence hostujícím dirigentům také povede vybrané zkoušky.

Po pěti letech jsme zahráli ve Zlatém sále

Na pódium vídeňského Musikvereinu se 25. června 2024 orchestr vrátil po pěti letech a rakouské posluchače zaujal i v „jejich“ Beethovenově Druhé symfonii. Největší úspěch však mělo intenzivní provedení Chopinova Prvního klavírního koncertu v podání Lukáše Vondráčka.

Vystoupení v italské Pise

Vůbec poprvé ve své více než sedmdesátileté historii orchestr JFO vystoupil v monumentálních prostorách domu Panny Marie Nanebevzaté v italské Pise, jejíž součástí je také slavná šikmá věž ze 14. století. Na programu závěrečného koncertu festivalu Anima Mundi byla Glagolská mše Leoše Janáčka.

Oslavili jsme Rok české hudby

Během Roku české hudby 2024 jsme odehráli celkem 40 koncertů, které připomněly bohaté dědictví české hudby a její vliv na světovou hudební scénu.

Bezmála stovka edukativních akcí

Mimo naší klasické koncertní činnosti jsme v uplynulém roce uspořádali 96 akcí zaměřených na rozvoj vztahu k hudbě – od symfonických koncertů pro školy přes workshopy pro děti nebo učitele až po setkávání Filharmonie Plus.

Zásadní krok v cestě za koncertním sálem pro Ostravu

Rekonstrukce památkově chráněného Domu kultury města Ostravy spojená s nadčasovou novostavbou koncertního sálu dosáhla 19. července 2024 vskutku historického milníku. Za účasti prezidenta republiky Petra Pavla, primátora města Ostravy Jana Dohnala, hejtmana Moravskoslezského kraje Josefa Bělici, významného světového architekta Stevena Holla a dalších představitelů města i státu se odehrálo symbolické poklepání na základní kámen této unikátní stavby.

Získali jsme prestižní ocenění hudebního časopisu Diapason

V listopadovém čísle (11/2024) prestižního francouzského hudebního časopisu Diapason byla jako nahrávka měsíce (Diapason d'Or – Zlatá ladička) oceněna kolekce kompletního orchestrálního díla Vítězslava Kaprálové s názvem Vítězslava Kaprálová – The Completed Orchestral Works, kterou JFO vydala ve spolupráci s německým vydavatelstvím CPO v dubnu 2024. Soubor dvou CD je jedním ze zásadních příspěvků JFO k Roku české hudby a vzniklo za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a The Kapralova Society.

Světové premiéry v podání JFO

Janáčkova filharmonie vypsala v březnu 2024 otevřenou výzvu pro začínající skladatele. Počet přihlášených skladatelů předčil očekávání a po náročném hodnoticím procesu se vítězkou stala Marie Nečasová, mladá skladatelka a cembalistka, studující pražskou HAMU. Její skladba s názvem Všechno se jednou probolí zazněla ve světové premiéře v sále Vesmíru 6. února 2025. Otevřenou výzvu vyhláší JFO i pro následující koncertní sezonu.

72. koncertní sezona 2025/2026

Obsah	3	Úvod s ředitelem Janem Žemlou
	5	Úvodní slovo primátora Jana Dohnala
	7	Editorial
	9	Jmenovaný šéfdirigent a umělecký ředitel Daniel Raiskin
	11	Asistent dirigenta Filip Urban
	17	Rezidenční sólista Johannes Moser
	20	Kalendář koncertů
Programová nabídka	28	Symfonický cyklus A
	36	Symfonický cyklus B
	44	Cyklus P – Symfonické pátky
	52	Cyklus H – Klasické hodinovky
	56	Cyklus M – Mimořádné symfonické koncerty
	62	Cyklus R – Recitály
	68	Cyklus K – Komorní koncerty
	76	Cyklus O – Opavské koncerty
	82	Cyklus G – Gong
	88	Cyklus E – Elán mladých
	94	Cyklus C – Co máme rádi
	98	Cyklus D – Dětem / Starostlivá sezona
	102	Cyklus d – Dětské komorní koncerty
	107	Tuzemské a zahraniční koncerty a festivaly
	108	Generální zkoušky
	110	Prodej a ceny vstupného
Nabídka dalších aktivit	117	Pro mateřské školy
	120	Pro I. stupeň základních škol
	123	Pro II. stupeň základních škol
	126	Pro střední školy
	129	Pro budoucí profesionály
	133	Pro dospělé
	135	Nahrávání
	136	Členové orchestru
	141	Profil orchestru
Příběhy a rozhovory	144	Metamorfóza a Leoš Janáček
	149	Petr Benda
	155	Jiří Vodička
	163	Michal Sedláček
	169	Gabriela Pilařová
	175	Ondřej Vysloužil
	183	Petra Koutná
	191	Kontakty
	192	Partneři 72. sezony

Management Janáčkovy filharmonie Ostrava
(zleva): Adam LYSÁK, Markéta KUCZINSKÁ,
Jan ŽEMLA, Petra JAVŮRKOVÁ,
Ondřej DANĚK, Marcela MARMOLOVÁ

Vážení posluchači,

držíte v rukou katalog 72. koncertní sezony Janáčkovy filharmonie Ostrava. Příprava každé z nich se pro mě i pro celý tým JFO stala osobní záležitostí. Už od prvního programového nástinu myslíme především na Vás, naše posluchače. Na to, jak budete reagovat, zda Vás má náš program rozveselit či přimět k zamyšlení, zda přijdete sami jako zkušení posluchači nebo se svými dětmi či vnoučaty, zda jste milovníky pop music či skalními fanoušky klasické hudby, které neodradí ani ty nejodvážnější hudební kusy. Myslíme na Vás při tvorbě tohoto katalogu s přáním, aby i ten ve Vašich očích ožil a dal Vám zcela jasnou představu o tom, co se bude v nadcházející sezoně odehrávat na našem pódiu. Prostě se snažíme o to, aby se hudba stala přirozenou součástí života co nejširšího spektra obyvatel Ostravy a Moravskoslezského kraje.

Co nás tedy čeká?

Tématem tohoto katalogu a celé sezony se stala metamorfóza – změna, proměna.

Do nadcházející sezony vstupujeme s dirigentem Danielem Raiskinem, což je, myslím, proměna nejzásadnější. Ten provede hned pět koncertních programů a tato sezona je symbolickou přípravou na jeho definitivní nástup na pozici šéfdirigenta v nadcházejícím roce. Daniel Raiskin si pro své programy vybral hudbu sobě blízkou, proto zazní např. hned dvě Šostakovičovy symfonie, ale také hudba filmová, takže se s nastupujícím šéfdirigentem budete moci seznámit hned v několika hudebních žánrech.

Další umělec, jehož jméno nelze vynechat, je proslulý Johannes Moser. Vynikající violoncellista, který s námi již několikrát vystoupil a který se stal rezidenčním sólistou této koncertní sezony, a proto v ní vystoupí hned několikrát. Kromě těchto dvou hudebních stálíc přizvala JFO ke spolupráci celou řadu mimořádných osobností, které můžete běžně spatřovat na slavných scénách celého světa, a takto můžete zažít něco výjimečného, aniž byste opustili Ostravu. Jsou to pianisté Lukas Debargue, Alexandra Stychkina nebo Javier Perianes, houslisté Benjamin Schmidt a Vadim Gluzman, klarinetista Pablo Barragán či pěvci Bella Adamová a Petr Nekoranec. Velkou radost máme z návratu dirigentské legendy Lawrence Fostera, který díky své vitalitě dále pokračuje v aktivní dirigentské kariéře a vystoupí s námi kromě Ostravy i ve Varšavě. S čistým svědomím mohu doporučit ostravské dirigentské debuty Aurela Dawidiuka, Tanii Miller a Martyna Brabbinse. A nakonec tohoto malého výčtu musí zaznít jméno Ingo Metzmacher. Hvězda, kterou zveme do Ostravy již téměř deset let a konečně se nám podařilo najít společný termín.

Tento nástin našeho mezinárodního uměleckého přesahu demonstruje také to, co se bude, ovšem v násobném měřítku, zanedlouho odehrávat v právě vznikajícím koncertním sále. Kromě toho, že tato pro nás zcela zásadní stavba poskytne konečně profesionální zázemí našemu orchestru, přinese posluchačům zcela unikátní programovou nabídku na úrovni proslulých světových pódíí. Koncertní sál je tedy další a velkou metamorfózou pro celou Ostravu. A naštěstí už reálnou, formující se, vznikající.

Mimo zaběhnuté koncertní cykly symfonické a komorní hudby přicházíme s další malou metamorfózou. Jak všichni víme, JFO působí stále v provizoriu kina Vesmír, které má velmi omezenou kapacitu a není tedy možné uspokojit všechny zájemce o naše koncerty. Proto jsme připravili novinku s názvem „páteční hodinovky“. V tomto cyklu koncertů budete mít možnost vyslechnout si kratší verzi programů, které připravujeme např. na zahraniční turné nebo pro naše abonentní řady. A protože je program těchto hodinovek tvořen známějšími kusy, mohou se právě tyto koncerty stát pomyslnou vstupní branou do světa klasické hudby pro ty, kteří si na běžné koncerty z různých důvodů netroufají.

Velkou radost máme z toho, jak jste si oblíbili naše koncerty a workshopy pro děti. Díky vám máme obrovskou motivaci přistupovat

k těmto aktivitám s nebyvalou péčí a postupně rozšiřovat repertoár, nabídku i navyšovat počty koncertů.

A posledních pár vět patří koncertům v multifunkční aule Gong. Před více než deseti lety jsme vytvořili originální koncept koncertů, který – a snad si to mohu již dovolit říct – nemá v rámci Ostravy konkurenci. Spojuje netradiční hudební žánry, přínášší hudbu, která se na toto specifické pódium vyloženě hodí. Vojta Dyk, Ewa Farna, Mirai Navrátil, osobnosti, které nepotřebují více představovat a které s námi v Gongu uslyšíte.

Snažíme se o to, aby Vaše hudební zážitky s Janáčkovou filharmonií Ostrava byly co nejintenzivnější, autentické, nekompromisní. Jsem přesvědčen, že přesně taková je i naše 72. koncertní sezona. A já jsem rád, že jste v ní s námi a že jste u toho.

Jan Žemla
ředitel JFO

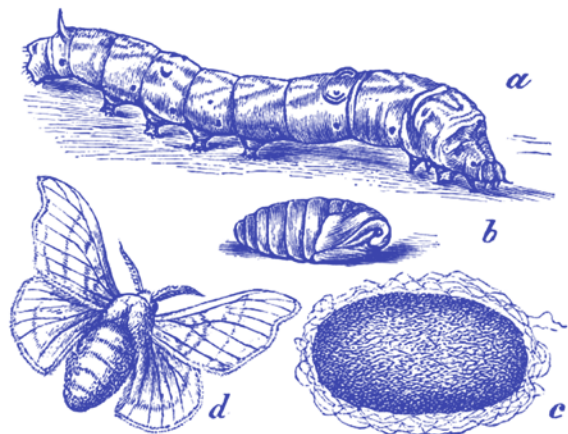

foto © Jiří Zerkov

Dámy a pánové, vážení a milí hudební přátelé,

jak ve svém úvodním slovu avizuje pan ředitel Žemla, ústředním motivem letošní – již dvaasedmdesáté – sezony Janáčkovy filharmonie Ostrava je proměna. Vzhledem k tomu, že změna je, jak známo, život, můžeme v tom spatřovat znamení, že filharmonie představuje živoucí těleso, které vnímá vývoj svého publika, svého města i své doby a neusíná na vavřínech, byť se jedná o vavříny více než zasloužené.

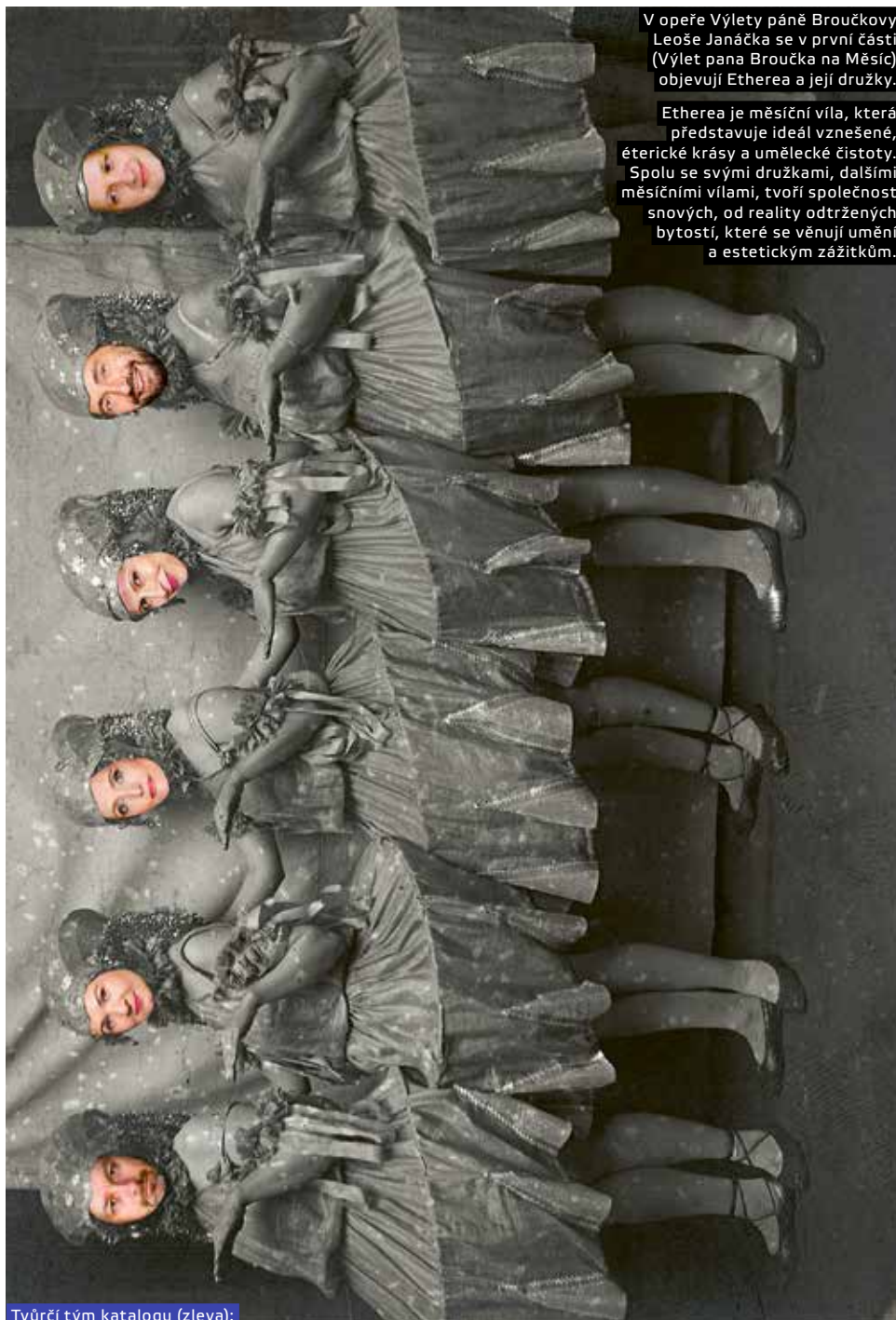
Změna, o které hovořím, je navíc provedena v zájmu zachování toho, na co jsme od našich filharmoniků zvyklí. Tedy vysoké úrovně, silných kulturních zážitků, mimořádných hudebních výkonů. Zkrátka toho, co můžeme s trochou lidovosti nazvat pastvou pro uši.

Nastává nevděčná část úvodníku, kdy kvůli omezenému prostoru

musím vyzvednout jen nepatrný zlomek z velkého množství lákavých koncertních vystoupení. Uvedu tedy alespoň sérii koncertů v industriálním Gongu, kde si hudební klasika podává ruku s popkulturou, dále pak nesmrtelné Šostakovičovy melodie pod taktovkou Daniela Raiskina nebo tóny Smetanovy Vltavy za dirigentského vedení Lawrence Foster.

„Hudba je nejdokonalejší typ umění, protože nikdy neprozradí své tajemství,“ řekl kdysi Oscar Wilde. S první částí citátu bych souhlasil, u té druhé si dovolím velkému literátovi oponovat. Věřím, že mnohé z hudebních tajů můžeme odhalit či aspoň poodkrýt. Janáčkovy filharmonie Ostrava nám při tom bude (opět) pomáhat. A my si to užijeme!

Mgr. Jan Dohnal
primátor města Ostravy

V opeře Výlety páně Broučkovy Leoše Janáčka se v první části (Výlet pana Broučka na Měsíc) objevují Etherea a její družky.

Etherea je měsíční víla, která představuje ideál vznešené, éterické krásy a umělecké čistoty. Spolu se svými družkami, dalšími měsíčními vilami, tvoří společnost snových, od reality odtržených bytostí, které se věnují umění a estetickým zážitkům.

Tvůrčí tým katalogu (zleva): Štěpán MALOVEC, Petra JAVŮRKOVÁ, Lenka PASTORČÁKOVÁ, Dita PEPE, Petr HRUBEŠ a Ondřej PETERKA

Metamorfóza – proměna, zrání, hledání vlastní cesty. Nejen v hudbě, ale i v životě. Právě toto téma s námi silně rezonovalo, když jsme spolu s fotografkou Ditou Pepe a koordinátorem tvůrčího týmu Ondřejem Peterkou hledali hlavní linku katalogu, který právě držíte v rukou.

Každá změna něco přináší – nové začátky, nečekané výzvy, zastavení, během nichž si klademe otázky: Kam směřujeme? Co je pro nás důležité? Ani my v Janáčkově filharmonii Ostrava nestojíme na místě. Neustále hledáme nové cesty – v hudbě, ve spolupráci i v osobních příbězích našich hudebníků, hostů a dalších lidí kolem nás.

Jedním z těchto příběhů je i přirozená proměna našeho tvůrčího týmu. Po krásných letech spolupráce s Janou Poncarovou, která s námi vedla rozhovory a citlivě zachycovala příběhy, nyní štafetu přebírá Lenka Pastorčáková. Jana se mezitím vydává na jinou, stejně inspirativní cestu – cestu mateřství. A jak už to bývá, s každou změnou přicházejí nové impulzy, nové úhly pohledu, nové inspirace.

Když jsme si povídali s naším novým asistentem dirigenta Filipem Urbanem, často jsme se vraceli k tomu, že dirigování je vlastně nikdy nekončící proces hledání. Zrání. A protože má Filip velmi blízký vztah k Leoši Janáčkovi, fotili jsme ho na symbolickém místě – v Hukvaldech s liškou Bystroušskou.

S violoncellistou Johannesem Moserem jsme zase otevřeli téma toho, jak různě lze hudbu vnímat. Hraje i na elektrické violoncello a ukazuje, že hudba nemá hranice. Každý si v ní může najít něco jiného. Svého.

Petr Benda, zástupce koncertního mistra, pochází z jižních Čech, ale jeho hudební srdce bije pro Ostravu.

Právě kvůli lidem, kteří tady dělají věci naplno a od srdce.

Hudba je také o vizuálním vnímání, estetice, stylu. Proto máme radost, že naši hráči vstupují do nové – už 72. – sezony v nových fracích. Vznikly ve firmě Koutný v Prostějově a my jsme byli u toho.

O proměnách, udržitelnosti a tvořivosti jsme si povídali s Gabrielou Pilařovou alias Papidu – právě ona stojí za originálními, upcyklovanými obálkami na naše vstupenky. Starým věcem vdechuje nový život.

Metamorfóza ale může být i o proměně v čase. Michal Sedláček už jedenáct let hraje desetiletého kluka Vlášku – průvodce našimi dětskými koncerty. Jaké to je, když se postava nemění, ale herec ano?

A co se děje v hlavě houslisty, když se ponoří do hry? O to se s námi podělil Jiří Vodička, jeden z nejvýraznějších českých houslových virtuosů.

Zastavili jsme se také za Ondřejem Vysloužilým, ředitelem Městského ateliéru prostorového plánování a architektury (MAPPA), a společně se zasnili: Jak asi bude vypadat Ostrava za deset let?

A stejně jako se proměňuje svět kolem nás, proměňuje se i samotný katalog, který držíte v rukou. Letos má například dvě titulní strany. Vyberte si tu, která více rezonuje s vaším momentálním rozpoložením.

Každá změna, každý tón, každý koncert je součástí cesty. Naší i vaší. Nechme se hudbou inspirovat, objevujeme v ní sami sebe – a dovolme si být otevření proměnám, které nám život nabízí. Protože právě teď můžeme být tou nejlepší verzí sebe sama.

Petra Javůrková
Vedoucí marketingu a obchodu JFO

Daniel RAISKIN

Daniel Raiskin je jedním z nejuznávanějších a nejvšestrannějších dirigentů své generace, má nezaměnitelný umělecký styl a ve svých pozoruhodně koncipovaných programech vytvořil široký repertoár, který přesahuje hlavní proud.

V minulosti s Janáčkovou filharmonií pravidelně spolupracoval a orchestr zná velmi dobře. Je také velkým fanouškem hudby Leoše Janáčka, kterou podle svých slov miluje a pravidelně ji mívá v repertoáru. Daniel Raiskin také se zájmem sleduje výstavbu nového koncertního sálu, kam se s orchestrem během svého působení v Ostravě přestěhuje. Jmenování Daniela Raiskina bylo oznámeno v květnu 2024 a v současné době působí jako pověřený šéfdirigent a umělecký ředitel orchestru, přičemž oficiálně se ujme funkce v sezoně 2026/2027. Již nyní však velmi úzce spolupracuje s orchestrem a jeho vedením: plně se podílí na výběru repertoáru a tvorbě koncertních programů jak pro dočasný prostor ve Vesmíru, tak pro nový koncertní sál, podílel se také na výběru svého asistenta dirigenta a aktivně se zapojuje do koncertních a nahrávacích projektů.

Daniel Raiskin řídil za uplynulé čtvrtstoletí desítky orchestrů po celém světě, ten ostravský však považuje za výjimečný: „Všechny kvalitní velké orchestry po celém světě zní opravdu skvěle, ale zároveň bych řekl, že většina z nich zní tak nějak podobně. Janáčková filharmonie patří k ojedinělým případům mezi orchestry, které si stále zachovaly svůj vlastní zvuk, svou zvláštní barvu. Je to možná tím, že její hráči hrají hodně české hudby a jsou hluboce zakořeněni v české kultuře. Janáčková filharmonie je opravdu výjimečná, má svou osobitost a charakter!“

Daniel Raiskin v současnosti působí také jako šéfdirigent Slovenské filharmonie a hudební ředitel Winnipegského symfonického orchestru v Kanadě. Vyrůstal a studoval v Petrohradě, ale před více než 35 lety Rusko opustil. Ve studiu pak pokračoval v Amsterdamu a Freiburgu. Než se ujal dirigentské taktovky, byl uznávaným hráčem na violu, který vystupoval po celém světě jako sólista a komorní hráč. Žil v Nizozemsku a Německu, v současnosti bydlí nedaleko Amsterdamu, v blízkosti lesa, dun a moře. Se svou ukrajinskou manželkou má dvě dospělé děti, které v současnosti studují na univerzitách v New Yorku a Amsterdamu. Kromě hudby miluje knihy, vaření, dobré víno a lední hokej.

Filip URBAN

Dirigent se hledá a učí celý život

Už po pár minutách strávených s Filipem Urbanem mám pocit, že tohoto člověka jen tak něco nerozhodí. Vyzařuje z něj naprostý klid. Stejnou lidskost, přátelskost a vlídnost, jakou oceňuje u jiných, evidentně také sám rozdává. Patří k nejmladší generaci českých dirigentů, přesto už je laureátem mnoha prestižních ocenění. Leoš Janáček je prý jeho neodmyslitelnou součástí. V říjnu 2024 vyhrál konkurz na pozici asistenta dirigenta v Janáčkově filharmonii a stal se pravou rukou světově uznávaného Daniela Raiskina. Zastihla jsem ho těsně po první zkoušce s ostravským orchestrem.

Vím už, že konkurz na vaši pozici měl tři kola, přičemž ve druhém seděl v porotě také přímo Daniel Raiskin. Zaměříme se teď, prosím, na třetí kolo, které mělo velmi zajímavý průběh i způsob hlasování.

Do finále jsme se dostali tři. Měli jsme dirigovat předem danou věc – Brucknerovu Třetí symfonii – a dále novinku skladatele Lukáše Janaty, kterou jsme ani nikdy neslyšeli, což je zajímavé, protože častokrát si dirigent může skladbu předem poslechnout. V tomto případě jsem tuto možnost neměl, takže jsem si skladbu musel zpracovat a nastudovat sám. Ve třetím kole už rozhodoval celý orchestr, bez poroty. Takže z těch sedmdesáti nebo osmdesáti lidí, kteří tam seděli, rozhodovali všichni, což je super.

To mi přijde jako velmi transparentní, těžko zmanipulovatelný konkurz.

Je to, co jste popsal, při podobných soutěžích standardní postup?

Řekl bych, že to není standardní proces, setkal jsem se s takovým postupem předtím jen jednou, a to na dirigentské soutěži v Karlových Varech, kde jsem jako dirigent také uspěl. Byla to však jediná ze soutěží, které znám, a hlavně tady v Česku, kde také opravdu hlasoval celý orchestr.

Jak se připravujete na spolupráci s Danielem Raiskinem, kterého budete zastupovat?

Nedá se rozlišovat, jestli jde o pana Daniela Raiskina, Andreje Boreyku nebo Gábora Káliho, princip je pořád stejný. Filharmonie mě vyšle na osobní setkání s panem dirigentem, já za ním přijedu a prokonzultuji s ním celou partituru. On mi k ní sdělí přesné poznámky a navrhne instrumentální změny. Pak následuje moje první zkouška, kdy musím orchestru tyto připomínky přesně předat, aby měl pan dirigent vše připravené, až přijede. Já samozřejmě s orchestrem zkouším, mám s ním první kontakt, kdy jej provedu celým dílem, aby se už na první zkoušce s hlavním dirigentem nemusely řešit nějaké zbytečnosti.

Jak moc je důležité, abyste si s šéfdirigentem lidsky „sedli“?

Je velmi důležité, aby mezi námi nastalo nejen pracovní, ale i lidské souznění. A protože on je ta hlavní persona, je také důležité, abych pro něj byl rovnocenným partnerem. Tady k tomu souznění opravdu došlo. Z pana Raiskina cítím, že mě považuje za svou pravou ruku a lidský faktor funguje velmi dobře.

Předpokládám, že obdobný vztah máte i s orchestrem Janáčkovy filharmonie, když si vás hráči sami vybrali.

Určitě, JFO znám dlouho. Profilovala mě od mého dětství. Chodili jsme s rodiči nebo s babičkou buď do filharmonie nebo do opery. Moje maminka je operní zpěvačka, působí tady v Ostravě v operním souboru. S ostravskou operou a Janáčkovou filharmonií jsem prakticky vyrůstal. Je pro mě tedy velká čest, že si mě tento orchestr zvolil. A dneska po první zkoušce musím říct, že jsem se s orchestrem cítil dobře a uvolněně.

Říká se, že dirigent si musí napřed odsedět pár let v orchestru. Vy jste důkazem, že lze tuto etapu přeskočit. Od dětství ale hrajete na klavír. Jak důležité to pro vaši profesi je?

Ano, ono se to tak říká, hlavně mezi členy orchestru, a naprosto logicky. Myslím si ale, že bytí je samozřejmě obrovská výhoda, když člověk na nějaký nástroj v orchestru hraje, dobrým dirigentem člověk může být i bez toho. Základní uměleckou školu jsem absolvoval v oboru klavír, ale nikdy jsem neměl ambice stát se profesionálním klavíristou. Na konzervatoři v Ostravě jsem studoval přímo obor dirigování a věnoval se mu na sto procent. Když však například narazím na nějaký problém v partituře, klavír je mým nepostradatelným nástrojem k tomu, abych si něco ověřil. Nebo když se třeba učím nějakou árii, rád si ji zazpívám a klavír mi slouží jako doprovod.

(Nejen) pro svou magisterskou práci jste si vybral operu Leoše Janáčka. Čím je vám jeho dílo blízké?

Leoš Janáček je mou neodmyslitelnou součástí, protože už když jsem vyrůstal, často jsem se s ním „potkával“. Zemřel v Ostravě, kde jsem se narodil, pobýval v Luhačovicích, kde jsem trávil se svojí babičkou každé léto, pak jsem se přestěhoval do Brna, kde Janáček působil, učím na konzervatoři, kterou založil, a teď přišla Janáčkova filharmonie. Na JAMU jsem studoval u profesora Jana Zbavitele, kterého považuji za janáčkovského dirigenta. Dirigoval všechny jeho opery a byl dlouholetým šéfem Janáčkovy opery v Brně.

Co je pro vás jako pro dirigenta zásadní? Udržovat ve formě ruce,

psychiku, ...? Co trápí dirigenty? Mohou to být křeče v rukou?

Je to jako s nástrojem. Když to dirigent dělá dobře a nepřetěžuje svůj organismus, ruka se tak rychle „neprehraje“. Samozřejmě, když člověk diriguje čtyřhodinovou operu, tak zkrátka cítí, že něco vykonal, ale nikdy jsem nepocítoval vyloženě bolest. Zásadní je podle mě udržovat se v psychické formě. Člověk musí být v pohodě, musí se na koncert dobře připravit, dobře se vyspat a nepřetěžovat se zbytečnými věcmi, které ho odvádí od zdravého myšlení. A pak je samozřejmě dobré udržovat se i fyzickou aktivitou. Já třeba rád plavu, občas chodím i cvičit nebo na dlouhé procházky.

V září 2024 jste díky úspěchu v soutěži Felixe Mendelssohna mohl jako jediný Čech absolvovat prestižní Nordic Masterclass v Dánsku pod vedením slavného dirigenta Jormy Panuly, učitele velkých jmen. Co podstatného vám předal?

Jormovi Panulovi je 94 let, ale stále oplývá vitalitou, takže už první den jsem cítil velký respekt. Díky němu jsem si uvědomil, že není důležité tolik taktovat, tolik sveřepě oddirigovávat, ale nechat taky orchestr hrát. Spolupráce s filharmonií v Odense mi dala velmi moc. Orchester nezajímá, že jim říkáte „tady je piano, tady je forte“, oni zkrátka chtějí, ať to dirigent ukáže. K tomu nás Jorma Panula vedl, což považuji za obrovský přínos, a samozřejmě je to i důležitá mezinárodní zkušenost.

On sám říká, že dirigování je věcí celoživotního hledání a zrání. Jaký vývoj jste v tomto ohledu prodělal vy?

Naprosto s ním souhlasím. Podle mě i dirigent, kterému je třeba šedesát nebo sedmdesát let, se stále nějakým

způsobem hledá a stále se učí. Každý příchod k novému tělesu je opět hledání něčeho nového. U mě je to samozřejmě totéž. Například když jsem začínal, bázíroval jsem na věcech, které dnes již považuji za zbytečné. Takže je to dlouhá cesta a myslím, že ji mám ještě velmi, velmi dlouhou před sebou.

Jak přísným dirigentem vůči hráčům jste? Spíše přátelským a milým, nebo přísným, který se nezdráhá třeba i křičet?

Rozhodně nekřičím. Mám teorii, že být přátelský nebo vlídný a současně autoritativní se vůbec nevyklučuje. Když si někteří dirigenti vydobývají svoji pozici křikem nebo nějakou drsností, ale vy z nich cítíte, že to dělají proto, aby si ten respekt vynutili, tomu se vždycky spíš zasměji. Mně se to ani nelíbí, ani takový nechci nikdy být. Nejlepší je přirozená autorita; nemá se ničím vydobývat. Protože hráči to stejně vycítí, jsou velmi inteligentní, takže velmi brzy poznají, s kým mají tu čest. Když takové souznění nenastane, pak taková spolupráce ztrácí smysl.

Víte, co mě jako laika vždycky zajímalo? Co se stane, když dirigent udělá chybu. Vypořádají se s ní hráči, nebo může v orchestru nastat domino efekt?

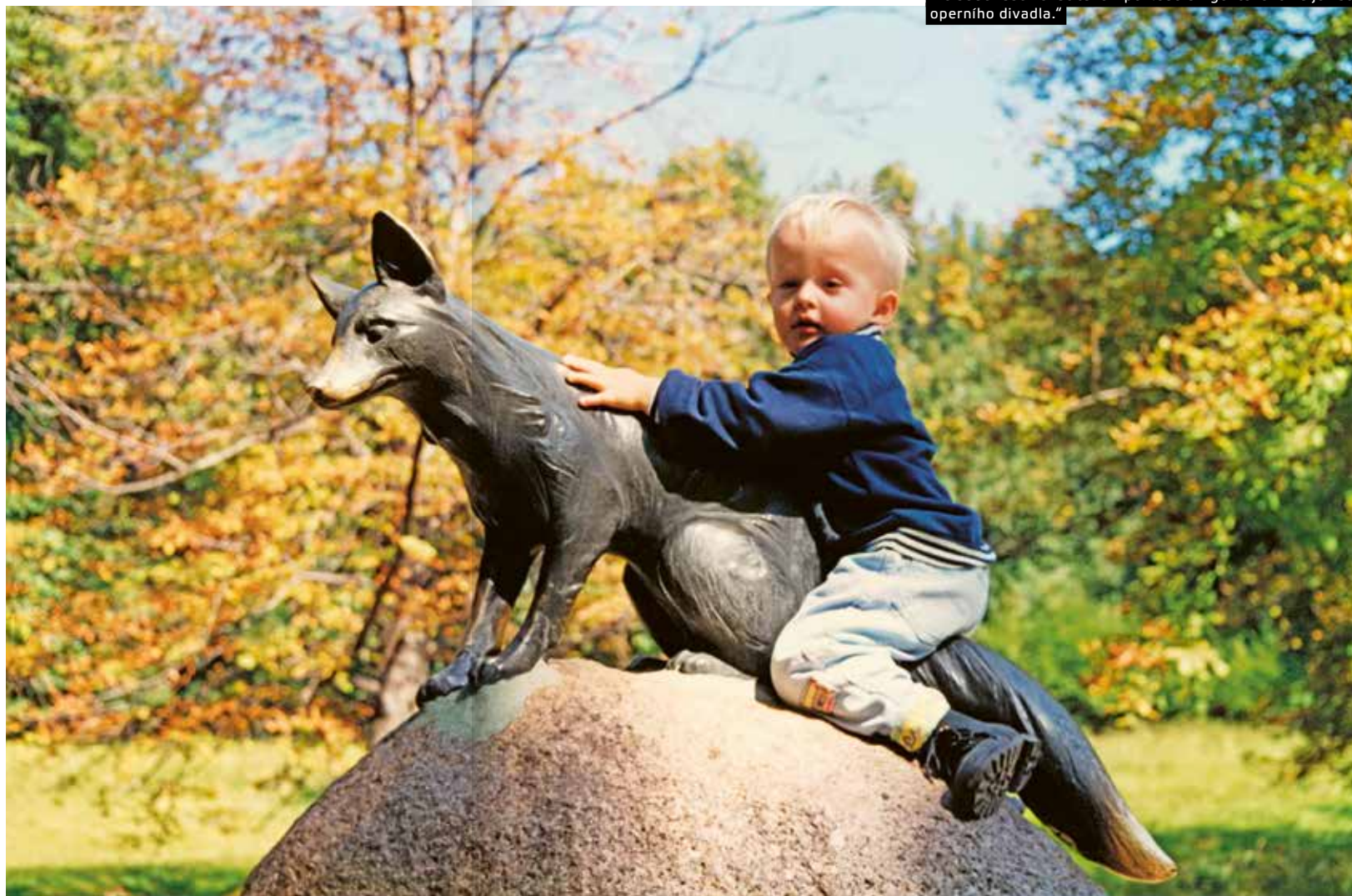
Zásadní je, že dirigent by chybu udělat neměl. (smích) Ale samozřejmě všichni jsme jenom lidé. Je to živé umění, takže chyby k němu také patří. Je to asi různé. Kdyby dirigent udělal chybu třeba ve filharmonii, kde je něco opravdu dobře nazkoušené, tak orchestr, pokud je bravurní, jako to třeba cítím z JFO, dokáže ledasco zachránit. Horší je to třeba v opeře, kde máte dole orchestr, nahoře velký sbor, sólisty, do toho vám tančí balet, tak tam, když uděláte chybu, to se velmi těžce dává dohromady.

Jak zásadní podle vás bude
pro JFO nový koncertní sál?

Naprosto zásadní, protože filharmonie získá perfektní zázemí, výborný akustický sál. Můžete mít kvalitní orchestr, ale kvalitu onoho orchestru na vrchol posune právě ten sál. Když bude kvalitní filharmonie hrát v nekvalitním sále, tak se nikdy plně neodhalí její kvality. Když se JFO dostane do tak akusticky „vymazleného“ sálu, může se rozvíjet klidně ještě dál.

Máte nějaké životní krédo
nebo životní filozofii?

Souvisí to s tím, jaký chci být; a to být upřímným, charakterním člověkem, který ať už zastává jakoukoliv funkci, má dveře otevřené pro každého.

„Fotografie byla pořízena v září roku 1997 (to mi bylo dva a půl roku). Fotografii fotil tatínek na jedné z rodinných procházek. Vzpomínám si, že na setkání se sochou lišky Bystroušky v oboře hradu Hukvaldy jsem se jako malý chlapec vždy velmi těšil. Pokaždé jsem se snažil na ni vylézt a pohladit si ji. Nečekal jsem však, že o dvacet let později mě bude fascinovat také z pohledu dirigentského na jevišti operního divadla.“

Johannes MOSER

U hudby musíte vnímat daný okamžik

Časopis Gramophone ho označil za „jednoho z nejlepších v úžasné galerii mladých virtuozních violoncellistů“. Německo-kanadský umělec Johannes Moser proslul mimo jiné svou vášní pro novou hudbu a snahou oslovovat a vzdělávat posluchače od mateřských škol do nekonečna let. Vystupoval například s Berlínskou, Newyorskou nebo Losangeleskou filharmonií, s Chicagským symfonickým orchestrem a s celou řadou dalších špičkových hudebních těles z celého světa. V 72. sezoně JFO Johannes Moser opět potěší i své oblíbené ostravské publikum, a to hned několikrát; přijal totiž roli rezidenčního sólisty.

Můžete nastínit, co vás s JFO čeká a co do spolupráce sám vnesete?
Na co se posluchači mohou těšit?

Především jsem chtěl přinést skladby, které jsou jádrem toho, co dělám a co mě umělecky zajímá, a také chci uvést repertoár, o kterém si myslím, že se v něm orchestr představí tím nejlepším možným způsobem. Moje volba skladby Koncert pro violoncello a orchestr od Witolda Lutosławského byla tedy motivována také tím, že v ní orchestr vystupuje velmi, velmi výrazně. Orchester a violoncello jsou tam protivníky, dostávají se do boje. Na konci je ale apoteóza, pocit vítězství a míru, a to mi přišlo velmi příhodné pro naši globální situaci spojenou s nadějí, že po konfliktech bude více vzájemného porozumění. Haydnův koncert jsem si vybral proto, že mám rád smyčcový zvuk orchestru a vím, že hráči budou mít k této hudbě velmi kultivovaný přístup. Přijedu také s komorní hudbou, se dvěma svými velmi oblíbenými hudebníky i lidmi – houslistou Vadimem Gluzmanem a pianistou Andrejem Korobeinikovem.

S ostravskou filharmonií ale nebudete hrát poprvé. Naposledy jste si společně zahráli v roce 2023. Dosavadní spolupráci veřejně

velmi chválíte. Dokonce jste uvedl, že hned napoprvé vás tento orchestr ohromil. Čím přesně?

Tuto odpověď není snadné vyjádřit konkrétními slovy. Je to spíše pocit, který jsem ze spolupráce získal. Upřímnost a skutečný zájem o hudbu bez jakékoliv arogance a pýchy, to je nesmírně vítaná a v naší hudební krajině momentálně poněkud přícházející věc. Obvykle s vysokou kvalitou přicházejí i obrovská ega a já mám pocit, že orchestr JFO se hudbě věnuje téměř nezištně. Alespoň takový dojem jsem měl ze všech našich dosavadních spoluprací. Kromě této velmi produktivní pracovní atmosféry vnímám i to, že jde o nesmírně pozitivní a vstřícný orchestr. To se mi velmi líbí!

Velmi hezky se vyjadřujete také o ostravském publiku. Proč jste si jej tolik oblíbil? V čem je výjimečné?

Obvykle si samozřejmě publikum přichází poslechnout koncert. Co už ale většinou neví, je to, že současně i já poslouchám publikum z pódia. Díky všem těm letům zkušeností dokážu rozpoznat, jestli mají posluchači opravdový zájem, nebo jsou tam jen proto, aby se předvedli v nových botách. Při mé poslední návštěvě Ostravy se mi kromě onoho upřímného zájmu na publiku líbilo i to, že šlo o věkově velmi různorodé skupiny, a to je také inspirativní. Oceňuji mladé posluchače, stejně tak mě baví hrát pro ty zkušenější, protože mám pocit, že obě skupiny a obě posluchačské zkušenosti se od sebe velmi liší. Dohromady to tvoří velmi zaujaté a zajímavé obecenstvo, pro které je radost vystupovat.

Jak nahlížíte na, řekněme, až velmi netradiční způsoby hraní na hudební nástroje? Ve spojitosti s JFO vím například i o hraní na rozložený klarinet nebo o hře na housle

dřevěnými tužkami. Jaké zajímavé zkušenosti v tomto ohledu máte vy?

Při mých zkušenostech s novou hudbou jsem samozřejmě musel hrát na nástroj i velmi netradičními způsoby. Někdy z toho vzešel hodně zajímavý zvuk, jindy jen absurdní pohyby. Podle mě tady platí: Cokoli vyhovuje vyššímu uměleckému a hudebnímu záměru, má smysl dělat. Pokud ovšem zvláštní techniky produkují jen klaunskou show, pak jsem si jistý, že v cirkuse je pro ně prostor. Některé věci, které nefungují na tradičním violoncellu, díky zesílení velmi dobře fungují na elektrickém nástroji. Jelikož nástroje se také vyvíjejí, domnívám se, že i naši techniku a náš přístup k produkci zvuku musíme neustále kreativním způsobem aktualizovat.

Elektrické violoncello si vás získalo hodně, že?

Elektrické violoncello je moje hudební hřiště. Je to úplně jiný nástroj, než na který obvykle hrají, nicméně mohu využít svou violoncellovou techniku, aby to znělo. Mám moc rád proces experimentování s ním a vůbec spojení s elektronikou, protože miluji technické zpracování a práci s hudebním softwarem.

Šostakoviče hrajete od svých šestnácti let. Tehdy jste jej podle svých slov vnímal jako závodní auto, kterým se můžete vytahovat. Od té doby váš vztah k němu prošel velkou proměnou. Můžete být konkrétnější? A dá se tento váš vývoj/proměna jako umělce zobecnit?

Jako mladík jsem se chtěl hlavně prosadit, udělat si jméno, vybírat si odvážný repertoár a opravdu si užívat jeho fyzickou náročnost a vzrušení z hraní. To si velmi užívám i dnes, ale teď je mým cílem spíše navázat kontakt s lidmi než se je snažit zaujmout.

Miluji komunitní aspekt koncertů, ten slavnostní okamžik, kdy se lidé ze všech společenských vrstev sejdou, aby buď hráli, nebo konzumovali hudbu. Hudba je umělecká forma, která skutečně přivádí lidi k přítomnému okamžiku. K obrazům, malbám nebo sochám se můžete kdykoli vrátit a navázat rozhovor se stejným uměleckým dílem v různých časových okamžicích. U hudby musíte vnímat daný okamžik, abyste si ji užili, jinak ten okamžik zmizí.

Kdykoliv je to možné, snažíte se spolupracovat s dětmi a mládeží a hudebně je vzdělávat. Jaké principy se jim snažíte předat?

Pro mě je nejdůležitější, že hudba inspirovaná fantazií a vnitřním filmem. Nemusíme zvládnout napsat diplomovou práci o hudbě, abychom si ji užili. Můžeme se jen tak nechat hudbou vést a sledovat, kam nás zavede. Existují také velmi rozdílné druhy poslechu, které rád předávám dál. Existuje aktivní poslech, který funguje obzvláště tehdy, pokud skladbu dobře znáte a dokážete sledovat například partituru. Existuje ale také pasivní poslech, kdy se hudbou necháte unášet na nečekaná místa, téměř jako ve stavu snění. Musím se přiznat, že jako teenager jsem navštívil poměrně dost provedení Mahlerových a Brucknerových symfonií a vždy mě to v mysli přeneslo do fantastického snového stavu.

Jste virtuos uznávaný po celém světě, vystupoval jste s předními světovými orchestry, vyhrál jste řadu prestižních cen... Máte před sebou nějaký nesplněný sen nebo pořádnou výzvu? Je to ještě vůbec možné?

Možná to bude znít jako citát z kuchyňského kalendáře (prosím, neobracejte oči v sloup), ale hudba je opravdu každodenní výzvou. Každé ráno, když vybalím svůj hudební nástroj, mám pocit, že

se toho musím mnoho naučit a mnoho získat. Svět umění, a obzvláště hudby, je naprosto nekonečný, a tak se nikdy nedá mluvit o konečném úspěchu. Jsem obzvláště hrdý na všechny zakázky na nová díla, která jsem přivedl na svět. Moje práce s žijícími skladateli je něco, co je pro mě obzvláště obohacující a inspirující. Ale skutečnost, že i po více než 25 letech na scéně se stále cítím neuvěřitelně poctěn a nadšen, že mohu sdílet svou hudbu, vypovídá o naprosté vášni a lásce, kterou k této nádherné profesi chovám. Je to životní cesta!

Co rád děláte, když zrovna nehrájete?

Miluji fotografování, baví mě umění a film, čtu, běhám a cvičím, a hlavně mám mladou rodinu. Naši dceri je nyní devět měsíců, a to je ten největší dar, který vám život může dát.

Jakou profesi byste podle vás vykonával, kdybyste nebyl violoncellistou?

Jako dítě jsem chtěl pracovat v divadle, ať už jako herec, nebo režisér. Takže bych určitě dělal něco v oblasti umění.

„Na této fotce mi musí být kolem tří let, a byla pořízena na návštěvě u kamarádů ze školky. Pravděpodobně jsme byli v kuchyni rodičů jednoho z nich – proto ta miska na hlavě.“

Kalendář koncertů

O1

1. abonentní koncert

7. 5. 2025 / 19 h
Kostel sv. Václava, Opava

→ R. V. Williams: Fantazie
na téma Thomase Tallise
→ B. Britten: Serenáda pro
tenor, lesní roh a smyčce
→ J. Sibelius: Symfonie č. 5
Petr Nekoranec – tenor
Kateřina Javůrková – lesní roh
Eugene Tzigane – dirigent

O2

2. abonentní koncert

11. 6. 2025 / 19 h
Kostel sv. Václava, Opava

→ C. M. von Weber: Oberon,
předehra k opeře
→ J. Haydn: Violoncellový
koncert č. 1
→ G. Bizet: Symfonie č. 1
Johannes Moser – violoncello
Aurel Dawidiuk – dirigent

O3

3. abonentní koncert

4. 7. 2025 / 19 h
Kostel sv. Václava, Opava

→ E. Chabrier: Suite pastorale
→ A. Veprik: Pastorale
→ J. Brahms: Klavírní koncert č. 2
Lukáš Vondráček – klavír
Christoph-Mathias
Mueller – dirigent

A1 P1

Zahajovací koncert

11. a 12. 9. 2025 / 19 h
Kino Vesmír

→ A. Pärt: Stabat mater
→ D. Šostakovič: Symfonie č. 6
Varšavský filharmonický sbor
Bartosz Michałowski – sbormistr
a umělecký ředitel sboru
Daniel Raiskin – dirigent

R1

Alexandra Stychkina

6. 10. 2025 / 19 h
Kino Vesmír

→ L. Janáček: Z ulice
dne 1. října 1905
→ D. Šostakovič: Sonáta
pro klavír č. 2
→ R. Schumann: Lesní scény
→ F. Liszt: Šumění lesa
→ F. Liszt: Uherská rapsodie č. 15
Alexandra Stychkina – klavír

d1

Ladí, neladí?!

12. 10. 2025 / 9 h a 11 h
Kino Vesmír

Představení pro rodiče s dětmi
Jakub Černožský – housle
Ondřej Pustějovský – housle
Petr Benda – viola
Tomáš Svozil – violoncello
Lenka Jaborská – Liběna
Ladičková, scénář, režie

B1 P2

Dvořákova velkolepá Šestá

16. a 17. 10. 2025 / 19 h
Kino Vesmír

→ B. Martinů: Skála
→ W. Lutosławski:
Violoncellový koncert
→ A. Dvořák: Symfonie č. 6
Johannes Moser – violoncello
Ingo Metzmacher – dirigent

G1

Vojtěch Dyk & JFO

21. 10. 2025 / 18 h
Gong

Vojtěch Dyk – zpěv
CUTE band – Marek Cába,
Jan Uvira, Kryštof Tomeček
a Filip Ernst
Stanislav Vavřínek – dirigent

K1

Hvězdné trio

3. 11. 2025 / 19 h
Kino Vesmír

→ F. Schubert: Klavírní trio č. 2
→ P. I. Čajkovskij: Klavírní trio
Vadim Gluzman – housle
Johannes Moser – violoncello
Andrei Korobeinikov – klavír

C1

Slibné začátky

6. 11. 2025 / 18 h
Kino Vesmír

Vojtěch Johaník – průvodní slovo
Lenka Jaborská – koncepce a režie
Chuhe Iwasaki – dirigent

A2

Bernsteinova Druhá

13. 11. 2025 / 19 h
Kino Vesmír

→ L. Bernstein: Symfonie č. 2
→ S. Rachmaninov: Symfonie č. 3
Claire Huangci – klavír
Martyn Brabbins – dirigent

D1

Jak jsme se hledali

16. 11. 2025 / 11 h a 16 h
Kino Vesmír

Představení pro rodiče s dětmi
Michal Sedláček,
Kamila Janovičová – moderátoři
Lenka Jaborská – scénář, režie
Adam Sedlický – dirigent

E1

Mladí dirigenti

27. 11. 2025 / 18 h
Kino Vesmír

→ F. Mendelssohn-Bartholdy:
Symfonie č. 5
→ A. Dvořák: Violoncellový
koncert
Jan Petrov – violoncello
dirigují posluchači Curyšské
hudební akademie pod
vedením Ch.-M. Muellera
Anna Bangoura – průvodní slovo

d2

Fouká, nefouká?!

30. 11. 2025 / 9 h a 11 h
Kino Vesmír

Představení pro rodiče s dětmi
Petra Olajcová – příčná flétna
Daniel Svoboda – klarinet
Jana Chomoucká – lesní roh
Jiří Král – tuba
Lenka Jaborská – Květena
Fouknutá, scénář, režie

R2

Miroslav Sekera

1. 12. 2025 / 19 h
Kino Vesmír

→ F. Schubert: Klavírní kus es moll
→ J. Brahms: Sonáta č. 3
→ L. Fišer: Sonáta č. 8
→ G. Klein: Sonáta pro klavír
→ M. Moszkowski:
Španělské capriccio
Miroslav Sekera – klavír

B2

Francouzský večer

4. 12. 2025 / 19 h
Kino Vesmír

→ E. Chausson: Báseň
o lásce a moři
→ C. Franck: Symfonie d moll
Pavol Breslík – tenor
Robert Jindra – dirigent

D2

Jak jsme se překvapovali

14. 12. 2025 / 11 h a 16 h
Kino Vesmír

Představení pro rodiče s dětmi
Michal Sedláček,
Kamila Janovičová – moderátoři
Lenka Jaborská – scénář, režie
Adam Sedlický – dirigent

M1

Vánoční koncert

17. a 18. 12. 2025 / 19 h
Kino Vesmír

→ M. Ravel: Má matka husa,
Pět dětských skladeb
→ M. Ravel: Pět řeckých
lidových písní
→ M. Ravel: Chanson galante
(česká premiéra)
→ J. J. Ryba: Česká mše vánoční
Slávka Zámečnicková – soprán
Jolana Slavíková – mezzosoprán
Ondřej Holub – tenor
Lukáš Bařák – baryton
Český filharmonický sbor Brno
Petr Fiala – sbormistr
Tomáš Brauner – dirigent

G2

K počtě Davida Styčky

7. 1. 2026 / 18 h
Gong

Ewa Farna – zpěv
Kateřina Marie Tichá – zpěv
Mirai Navrátil – zpěv
Bandjeez
Stanislav Vavřínek – dirigent

M2

Novoroční koncert

14., 15. a 16. 1. 2026 / 19 h
Kino Vesmír

→ P. I. Čajkovskij: Labutí jezero,
výběr hudby z baletu
→ G. Gershwin: Rapsodie
v modrém
→ G. Gershwin: Američan v Paříži
Alexei Volodin – klavír
Daniel Raiskin – dirigent

d3

Buší, nebuší?!18. 1. 2026 / 9 h a 11 h
Kino VesmírPředstavení pro rodiče s dětmi
Lenka Škrlavá – bicí nástroje
František Škrla – bicí nástroje
Lenka Jaborská – Olga
Úderná, scénář, režie

K2

Makedonissimo19. 1. 2026 / 19 h
Kino Vesmír→ P. Šahov: Šest „pletenek“
makedonských lidových melodií
Simon Trpčeski – klavír
Hidan Mamudov – klarinet,
saxofon, kaval
Aleksandar Krapovski – housle
Alexander Somov – violoncello
Vlatko Nushev – perkuse

C2

Zaručené jistoty29. 1. 2026 / 18 h
Kino VesmírVojtěch Johaník – průvodní slovo
Lenka Jaborská – koncepce a režie
Chuheï Iwasaki – dirigent

A3

Šostakovičova Desátá5. 2. 2026 / 19 h
Kino Vesmír→ L. Janáček: Předehra
a Pantomima z opery
Příhody lišky Bystroušky
→ M. Bruch: Houslový koncert č. 1
→ D. Šostakovič: Symfonie č. 10
Jennifer Pike – housle
Daniel Raiskin – dirigent

H1

Sibelius – Houslový koncert6. 2. 2026 / 18 h
Kino Vesmír→ L. Janáček: Předehra
a Pantomima z opery
Příhody lišky Bystroušky
→ J. Sibelius: Houslový koncert
Jennifer Pike – housle
Daniel Raiskin – dirigent

R3

Javier Perianes16. 2. 2026 / 19 h
Kino Vesmír→ M. de Falla: Nokturno
→ F. Chopin: Nokturno Des dur
→ M. de Falla: Mazurka c moll
→ F. Chopin: Mazurka a moll
→ F. Chopin: Mazurka G dur
→ M. de Falla: Vals-Capricho
→ F. Chopin: Valčík b moll
→ M. de Falla: Canción
→ F. Chopin: Berceuse
→ M. de Falla: Čtyři španělské kusy
→ I. Albéniz: Iberia, výběr
Javier Perianes – klavír

E2

Mladí sólisté I26. 2. 2026 / 18 h
Kino Vesmír→ D. K. Moiseeva: Nová
skladba na objednávku
→ M. Hager: Houslový koncert
→ J. Sibelius: Houslový koncert
Matteo Hager – housle
Richard Kollert – housle
Anna Bangoura – průvodní slovo
Jakub Klecker – dirigent

D3

Jak jsme se o sebe báli1. 3. 2026 / 11 h a 16 h
Kino VesmírPředstavení pro rodiče s dětmi
Michal Sedláček,
Kamila Janovičová – moderátoři
Lenka Jaborská – scénář, režie
Adam Sedlický – dirigent

C3

Vzrušující změny5. 3. 2026 / 18 h
Kino VesmírVojtěch Johaník – průvodní slovo
Lenka Jaborská – koncepce a režie
Chuheï Iwasaki – dirigent

d4

Zpívá, nezpívá?!15. 3. 2026 / 9 h a 11 h
Kino VesmírPředstavení pro rodiče s dětmi
Johana Černožorská – soprán
Kamila Janovičová – alt
Michal Sedláček – tenor,
hudební aranžmá
Jiří Siuda – bas
Lenka Jaborská – Pěva
Posazená, scénář, režie

K3

There is Home16. 3. 2026 / 19 h
Kino Vesmír→ P. Haas: Čtyři písně
na slova čínské poezie
→ G. Mahler: Rückertovy písně
→ M. P. Mussorgskij:
Dětská světnička
→ B. Britten: Úpravy
lidových písní
Bella Adamova – mezzosoprán
Michael Gees – klavír

R4

Lucas Debargue13. 4. 2026 / 19 h
Kino Vesmír→ M. Ravel: Vodotrysky
→ M. Ravel: Sonatina
→ G. Fauré: Mazurka B dur
→ G. Fauré: Barkarola č. 9
→ G. Fauré: Nokturno č. 12
→ G. Fauré: Impromptu č. 5
→ G. Fauré: Rozmarný valčík
→ L. Debargue: Suite d moll
→ A. N. Skrjabin: Sonáta
pro klavír č. 3
Lucas Debargue – klavír

A4 P3

Sibeliova První16. a 17. 4. 2026 / 19 h
Kino Vesmír→ A. Copland: Apalačské jaro,
orchestrální suita z baletu
→ A. Copland: Klarinetový koncert
→ J. Sibelius: Symfonie č. 1
Pablo Barragán – klarinet
Tania Miller – dirigentka

D4

Jak jsme o sebe pečovali26. 4. 2026 / 11 h a 16 h
Kino VesmírPředstavení pro rodiče s dětmi
Michal Sedláček,
Kamila Janovičová – moderátoři
Lenka Jaborská – scénář, režie
Adam Sedlický – dirigent

G3

**Filmová hudba
Johna Williamse**29. 4. 2026 / 18 h
GongRadek Erben – moderátor
Daniel Raiskin – dirigent

C4

Šťastné konce7. 5. 2026 / 18 h
Kino VesmírVojtěch Johaník – průvodní slovo
Lenka Jaborská – koncepce a režie
Chuheï Iwasaki – dirigent

K4

Alinde Quintet11. 5. 2026 / 19 h
Kino Vesmír→ A. Rejcha: Dechový
kvintet F Dur
→ P. Haas: Dechový kvintet
→ P. Vasks: Music for
a Deceased Friend
→ J. Jersild: Serenáda
„Hraní v lese“
Alinde Quintet
Anna Talácková – flétna,
píkola, altová flétna
Barbora Trnčíková – hoboj
David Šimeček – klarinet,
es klarinet
Kryštof Koska – lesní roh
Petr Sedlák – fagot

B4 P4

Závěrečný koncert28. a 29. 5. 2026 / 19 h
Kino Vesmír→ J. R. Dřížal: Splendor solis
(světová premiéra skladby
na objednávku JFO)
→ M. Weinberg: Houslový
koncert g moll
→ J. Brahms: Symfonie č. 1
Benjamin Schmid – housle
Daniel Raiskin – dirigent*The End*

M3

ZUŠ Open

4. 6. 2026 / 18 h

Kino Vesmír

→ P. I. Čajkovskij: Variace

na rokokové téma pro
violoncello a orchestr

→ A. Dvořák: Symfonie č. 8

Alessandro Mastracci – violoncello

Žáci ZUŠ – sólisté

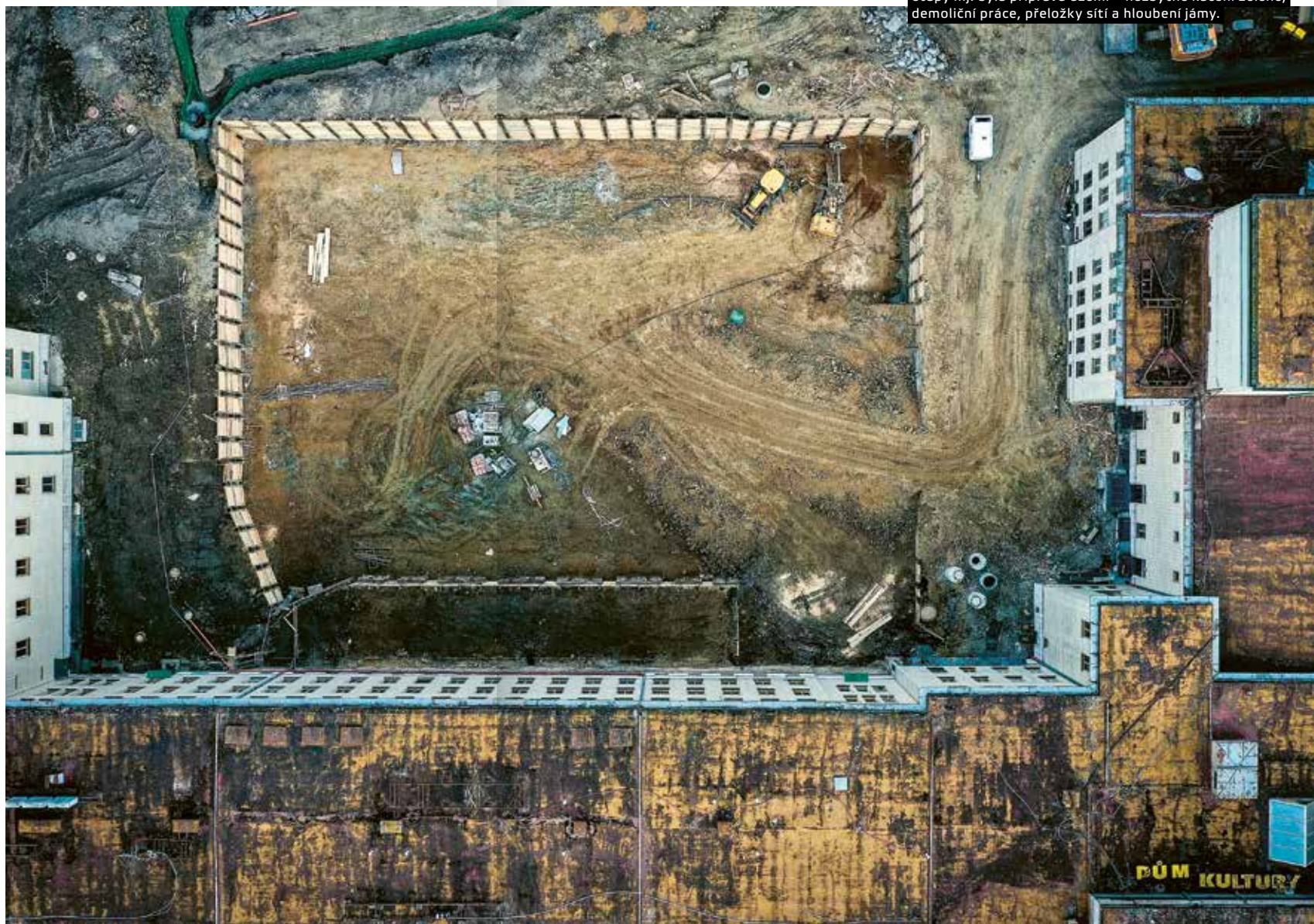
a členové orchestru

Stanislav Vavřínek – dirigent

Program

Janáčkova filharmonie
si ve výjimečných
případech vymezuje
právo na změnu
účinkujících, programu
i termínu koncertu.

Rekonstrukce Domu kultury města Ostravy s přístavbou koncertního sálu pokračuje. V první polovině roku 2025 dojde k dokončení tzv. první fáze stavby. Součástí této etapy mj. byla příprava území – nezbytné kácení zeleně, demoliční práce, přeložky sítí a hloubení jámy.

Programová nabídka

A B P H
M R K O
G E C D
d

Koncertní programy Ostravského symfonického orchestru a Státní filharmonie Ostrava z padesátých a šedesátých let 20. století. V roce 1971 se orchestr přejmenoval na Janáčkovu filharmonii Ostrava.

A

Symfonický cyklus A

Cyklus symfonických koncertů JFO zahájíme přesně v den devadesátých narozenin současného hudebního skladatele Arvo Pärta jeho procítěně zhudebněnou sekvencí Stabat mater, po němž zazní dramatická Šestá symfonie Dmitrije Šostakoviče. V listopadu se do Ostravy vrátí vynikající klavíristka Claire Huangci, která po boku orchestru provede Bernsteinovu Druhou symfonii „Věk úzkosti“. V únoru se posluchači mohou těšit na Bruchův slavný Houslový koncert č. 1 v podání britské virtuosky Jennifer Pike a také na Šostakovičovu Desátou symfonii. Cyklus vyvrcholí energickým Klarinetovým koncertem Aarona Coplanda v podání španělského klarinetisty Pabla Barragána, který se do Ostravy vrátí po devíti letech.

Leoš Janáček v kurníku
u paní Monsportové v Prchalově

Leoš Janáček měl k přírodě a zvířatům velmi blízký vztah, což se odráželo i v jeho hudbě a osobním životě. Je známo, že si během pobytu v Hukvaldech, kde trávil hodně času, oblíbil chov slepic. Dokonce je pozoroval natolik pečlivě, že se říká, že si zapisoval rytmické vzorce jejich kdákání a zobání – podobně jako to dělal s lidskou řečí a přírodními zvuky, které ho inspirovaly při tvorbě.

Kino Vesmír
Zahradní 1741/17, Ostrava

abonmá cyklus A od 1440 Kč
jednotlivé koncerty od 480 Kč

od 19 hodin

A1

Zahajovací koncert

11. září 2025

Arvo Pärt:
Stabat mater
Dmitrij Šostakovič:
Symfonie č. 6 h moll op. 54
Varšavský filharmonický sbor
Bartosz Michałowski – sbormistr
a umělecký ředitel sboru
Daniel Raiskin – dirigent

A2

Bernsteinova Druhá

13. listopadu 2025

Leonard Bernstein:
Symfonie č. 2 „Věk úzkosti“
Sergej Rachmaninov:
Symfonie č. 3 a moll op. 44
Claire Huangci – klavír
Martyn Brabbins – dirigent

A3

Šostakovičova Desátá

5. února 2026

Leoš Janáček:
Předehra a Pantomima z opery
Příhody lišky Bystroušky
Max Bruch:
Koncert pro housle a orchestr
č. 1 g moll op. 26
Dmitrij Šostakovič:
Symfonie č. 10 e moll op. 93
Jennifer Pike – housle
Daniel Raiskin – dirigent

A4

Sibeliova První

16. dubna 2026

Aaron Copland:
Apalačské jaro, orchestrální
suíta z baletu
Aaron Copland:
Koncert pro klarinet a orchestr
Jean Sibelius:
Symfonie č. 1 e moll op. 39
Pablo Barragán – klarinet
Tania Miller – dirigentka

A1

ZAHAJOVACÍ KONCERT

11. září 2025
19:00

Estonský skladatel Arvo Pärt se řadí mezi nejvýznamnější a nejosobitější skladatele současnosti. Jeho hudba čerpá z hlubokého a nepřeborného odkazu křesťanské duchovní tradice. Propojením minimalismu s prvky gregoriánského chorálu a středověké polyfonie navozují Pärtovy kompozice neopakovatelnou mystickou atmosféru. Na zahajovacím koncertě, který se uskuteční v den skladatelových devadesátých narozenin, zazní jeho Stabat mater pro smíšený sbor a smyčcový orchestr z roku 1985. Zhudebnění středověkého hymnu zařazeného jako sekvence do velikonoční liturgie o utrpení a bolesti Panny Marie pod Kristovým křížem skladatel vnímal jako střet protikladů – „sopečné lávy a vody“ –, v níž se prolíná utrpení s útěchou. Sborové party přednese jeden z nejvyhledávanějších evropských sborů z Varšavy.

Do Šesté symfonie Dmitrije Šostakoviče, která byla dokončena roku 1939 v předvečer druhé světové války, se zpětně promítla léta stalinských čistek a represí.

Daniel RAISKIN
dirigent

foto © Dita Pepe

Ve skladateli, který byl několik let předtím sovětskými kritiky veřejně pranýřován za svou operu Lady Macbeth Mcenského újezdu, se odehrával zápas mezi splněním povinnosti vůči ideologii komunistickému režimu a voláním svědomí. V rozporu mezi temně dramatickým a závrtným, až pokřiveně groteskním výrazem vytvořil Šostakovič geniální ironický komentář k děsivým rozporům života ve Stalinově Sovětském svazu.

A2

BERNSTEINOVA DRUHÁ

13. listopadu 2025
19:00

Claire HUANGCI
klavíristka

foto © Jean Baptiste Milot

Leonard Bernstein nebyl pouze zbožňovanou dirigentskou ikonou, ale neméně zručným a invenčním skladatelem. Jeho symfonie s podtitulem „Věk úzkosti“ v žádném případě není tradičním symfonickým dílem. Myšlenková hloubka symfonie se v ní snoubí s koncertantní virtuozitou klavírního partu, jehož se ujme ostravskému publiku již známá americká klavíristka Claire Huangci. Skladatel se nechal inspirovat stejnojmennou básní W. H. Audena, která je alegorickým obrazem zoufalého hledání víry v době po skončení druhé světové války. Příběh čtyř osamělých jedinců, kteří se v úvahách snaží vypořádat s duševní prázdnotou a najít hlubší smysl vlastního lidství, jistě hluboce zarezonuje i v dnešní době.

Podobně jako Bernstein tak i Sergej Rachmaninov dal před skladatelskou dráhou přednost kariéře interpreta. Po emigraci z Ruska se usadil v USA, kde si ve 20. a 30. letech vydobyl pověst jednoho z největších klavírních virtuosů své doby. Rachmaninovova Třetí symfonie z roku 1936 je pozdním dílem, které je naplněno nostalgickým vzpomínáním na ztracený domov a vzdálenou minulost. Ve svém rozevlátém romantismu, melancholické sentimentalitě i barvitě orchestrální paletě zúročuje symfonie jedinečným způsobem bohaté dědictví ruské hudby přelomu 19. a 20. století.

A3

ŠOSTAKOVIČOVA DESÁTÁ

5. února 2026
19:00

Jennifer PIKE
 houslistka

foto © Arno

Je to již více než sto let, co uplynulo od premiéry opery Příhody lišky Bystroušky Leoše Janáčka. Přesto zůstává Janáčková hudba stále mladá a svěží. Příběh podle novely spisovatele Rudolfa Těsnohlídka, v němž se prolíná svět zvířat se světem lidí, oslavuje krásu přirozeného a neustále se opakujícího koloběhu života. Života, v němž – podobně jako v Janáčkově plnokrevné hudbě – nechybí radost, láska, humor, moudrost, ale ani nespoutanost, hněv nebo smutek. Na koncertě netradičně zazní dvě krátké části: Předehra a Pantomima z prvního dějství opery.

V interpretaci přední současné britské houslistky Jennifer Pike zazní jeden z nejhranějších a nejpobulárnějších

romantických houslových koncertů. První koncert pro housle a orchestr německého skladatele Maxe Brucha z let 1865–1867 si získal oblibu díky vzletným melodiím, vášnivosti emocí i navýsost virtuosním požadavkům kladeným na sólistu. Desátá symfonie Dmitrije Šostakoviče, od jehož narození uplyne v tomto roce 120 let, vznikala těsně po Stalinově smrti v roce 1953. Její hudba je zdrcující autobiografickou zpovědí, v níž je vyjádřen všudypřítomný strach, zoufalství a teror stalinské éry v kontrastu se skladatelovými skličujícími niternými pocity. Démonické scherzo skladatel podle některých svědectví koncipoval jako sarkastický hudební Stalinův portrét.

A4

SIBELIOVA
PRVNÍ16. dubna 2026
19:00Tania MILLER
dirigentka

foto © Todd Rosenberg

Severoamerická, ale i latinskoamerická lidová hudba nebo jazz se staly podhoubím, z něhož vyrostla hudební řeč amerického skladatele Aarona Coplanda. Balet Apalačské jaro patří k jeho neznámějším kompozicím, která skladateli v roce 1945 přinesla Pulitzerovu cenu. Skladba zachycuje den svatební oslavy na pensylvánské farmě na počátku 20. století. Publikem byla skladba ihned pochopena jako odraz národní identity, naděje a naplnění v těžké době druhé světové války.

I do svého Klarinetového koncertu z let 1947–1949 vtělil Aaron Copland latinskoamerické a jazzové rytmy a harmonie. Koncert vznikl pro tehdejšího „krále swingu“ Bennyho

Goodmana. Ten byl nejen kapelníkem svého světoznámého big bandu, ale i špičkovým klarinetistou. V Ostravě skladbu provede virtuózní španělský klarinetista Pablo Barragán, který se k orchestru vrací již potřetí.

Orchestr poprvé povede zkušená kanadská dirigentka Tania Miller.

Neuvěřitelná vitální síla prýští z První symfonie finského skladatele Jeana Sibelia, kterou zkomponoval v letech 1898–1900. Grandiózní symfonie čtyřiatřicetiletého skladatele je romanticky rozklenutou kompozicí kráčející ve stopách symfonických děl Čajkovského či Brucknera, avšak prochnutá osobitým zádumčivým duchem finské přírody a bájných ság.

Lampa ze starého klarinetu
je dílem houslaře
Tomáše POSPÍŠILA.

„Když jsem na internetu
viděl lampičky vyrobené
ze starých hudebních
nástrojů a po nějakém čase
jsem cestou domů zahlédl
u popelnice odloženou
pokořovou lampu.
Domů už jsem to měl jen
50 metrů, tak jsem ji vzal
s sebou. V bazaru jsem
si koupil starý klarinet,
vyrobil podstavec a vše
sestavil do podoby
klarinetové lampy, která mi
občas slouží v obývacím
pokoji. Dá se tedy říct,
že staré, nepotřebné
harampádí dostalo šanci
na nový život.“

B

Symfonický cyklus B

V rámci druhého symfonického cyklu JFO zazní vznešená hudba Antonína Dvořáka i silně expresivní dílo Witolda Lutosławského, oslnivá lyrika Chaussonovy Básně o lásce a moři i monumentální Franckova Symfonie d moll. Chybět nebude ani mistrovská klavírní virtuosita v Beethovenově Třetím klavírním koncertu či podmanivé melodie Brahmsovy První symfonie. Tento pestrý průřez symfonickou hudbou zazní v sále Vesmíru v podání vynikajících sólistů – rezidenčního sólisty JFO violoncellisty Johannese Mosera či klavíristy Lukáše Vondráčka – a pod taktovkou renomovaných dirigentů, jako jsou Ingo Metzmacher, Lawrence Foster, Daniel Raiskin a další.

Kino Vesmír
Zahradní 1741/17, Ostrava

abonmá cyklus B od 1440 Kč
jednotlivé koncerty od 480 Kč

od 19 hodin

Obal na violoncello Johannese Mosera.

B1

Dvořákova velkolepá Šestá

16. října 2025

Bohuslav Martinů:

Skála, symfonické preludium pro velký orchestr H 363

Witold Lutosławski:

Koncert pro violoncello a orchestr

Antonín Dvořák:

Symfonie č. 6 D dur op. 60 B 112

Johannes Moser – violoncello

Ingo Metzmacher – dirigent

B2

Francouzský večer

4. prosince 2025

Ernest Chausson:

Poeme de l'amour et de la mer
(Báseň o lásce a moři) op. 19

César Franck:

Symfonie d moll

Pavol Breslák – tenor

Robert Jindra – dirigent

B3

Beethovenův Třetí klavírní koncert

19. března 2026

Martin Klusák:

Nová skladba na objednávku JFO
(česká premiéra)

Ludwig van Beethoven:

Koncert pro klavír a orchestr

č. 3 c moll op. 37

Krzysztof Penderecki:

Symfonie č. 4 „Adagio“

Lukáš Vondráček – klavír

Lawrence Foster – dirigent

B4

Závěrečný koncert

28. května 2026

Jan Ryant Dřízal:

Splendor solis (světová premiéra
skladby na objednávku JFO)

Mieczysław Weinberg:

Koncert pro housle a orchestr
g moll op. 67

Johannes Brahms:

Symfonie č. 1 c moll op. 68

Benjamin Schmid – housle

Daniel Raikin – dirigent

B1

DVOŘÁKOVA VELKOLEPÁ ŠESTÁ

16. října 2025

19:00

K napsání symfonického preludia Skála inspirovaly Bohuslava Martinů vzpomínky na přistání anglických osadníků v Americe v prosinci roku 1620 u Plymouthské skály, ležící nedaleko poloostrova Cape Cod. Příběhy těchto prvních osadníků, které ve svém vyprávění zachytil jeden z nich, pozdější první guvernér Nové Anglie William Bradford, připomněly Martinů jeho vlastní přistání u amerických břehů v roce 1941.

Violoncellový koncert polského skladatele Witolda Lutosławského vznikl v letech 1969–1970 na přání světoznámého ruského violoncellisty Mstislava Rostropoviče a řadí se ke skladatelovým nejoceňovanějším dílům. Invenční práce s kompozičními technikami Nové hudby dala vzniknout dramatické, zvukově působivé a mnohvrstevnaté kompozici, která je nesena konfliktem mezi sólistou a orchestrem, soubojem jedince s drsným světem kolem nás. Úlohy sólisty se zhostí rezidenční sólista JFO, fenomenální německý violoncellista Johannes Moser.

Ingo METZMACHER
dirigent

foto © Felix Broede

Program večera završí Šestá symfonie Antonína Dvořáka, dílo skladatelovy životní pohody a štěstí. Skladba z roku 1880 se zřetelně hlásí k inspiraci českou lidovou hudbou. Ať je to její zpěvný úvod, kouzelné adagio, divoké scherzo (Furiant) nebo jásavé finále, hudba Dvořákovy Šesté symfonie dokáže obdařovat hudebníky i posluchače čirou radostí z muzicírování. Taktovku na tomto koncertě pozvedne jeden ze světově nejproslulejších německých dirigentů Ingo Metzmacher.

B2

FRANCOUZSKÝ
VEČER4. prosince 2025
19:00

Na své Básni o lásce a moři začal Ernest Chausson pracovat ještě během studií ve Franckově kompoziční třídě v roce 1882, dokončil ji však až o osm let později. Z mladistvé sbírky svého přítele a současníka Maurice Bouchora si vybral dvě básně, jejichž zhudebnění propojil orchestrálním interludiem. Moře, nebe, šelíky, mrtvé listí rozfoukané větrem, měsíc, ... To jsou obrazy, které skladatel poskytl Bouchorova poezie. Jeho verše Chausson oděl opojnou hudbou, v níž se odráží jeho wagneriánství, které však nic neubírá úžasnému francouzskému citu pro něžnou lyriku. Sólového partu se ujme mezinárodně žádaný slovenský tenorista Pavol Breslák.

Třívěťá Symfonie d moll patří mezi nejznámější skladby Césara Francka. Skladba z roku 1888 už od počátku rozdělovala publikum na její příznivce a zaryté odpůrce. Dirigent Charles Lamoreux, který v Paříži pořádal proslulé orchestrální koncerty, dílo odmítl uvést, a tak muselo být premiérováno orchestrem studentů Pařížské konzervatoře. Řada kritiků byla pobouřena Franckovým příklonem k německé hudební tradici a jeho odvahou porušovat zavedená formální pravidla a zvyklosti. Faktem ovšem je, že symfonie byla během několika let úspěšně provedena německými a americkými orchestry a dodnes je významnou a vděčnou součástí symfonického repertoáru.

Robert JINDRA
dirigent

foto © Jaroslav Lás

B3

BEETHOVENŮV
TŘETÍ KLAVÍRNÍ KONCERT19. března 2026
19:00

Tvorba Martina Klusáka, který patří k mladší generaci českých skladatelů, má široké rozpětí od kompozice a zvukového designu přes film, televizi a rozhlas až po autorské hudební a intermediální projekty. Jeho skladby sklízí úspěch doma i v zahraničí. V minulém roce zazněla jeho kompozice na festivalu Pražské jaro v podání renomovaného souboru Klangforum Wien.

Beethovenův Třetí klavírní koncert představuje jeden z tvůrčích vrcholů skladatelova raného období a zároveň vykročení do světa hrdinských intonací jeho 3. symfonie „Eroiky“. Dílo premiéroval Beethoven ve Vídni v dubnu 1803. Památný koncert byl tehdy neuvěřitelně dlouhým maratonom Beethovenových skladeb, na němž vedle Třetího klavírního koncertu zazněly také jeho první dvě symfonie a oratorium Kristus na hoře olivetské. Polský skladatel Krzysztof Penderecki začínal jako horlivý avantgardista, experimentátor a zastánce kompozičních směrů tzv. Nové hudby, v polovině 70. let však zcela proměnil svou estetiku a přiklonil se k postromantickému hudebnímu jazyku, v němž navázal na hudbu velkých symfoniků, jakými byli Mahler, Bruckner nebo Šostakovič. Tento hudební slovník je vlastní i Pendereckého Čtvrté symfonii „Adagio“ z roku 1989, psané na objednávku francouzské vlády coby připomínka dvoustého výročí Velké francouzské revoluce.

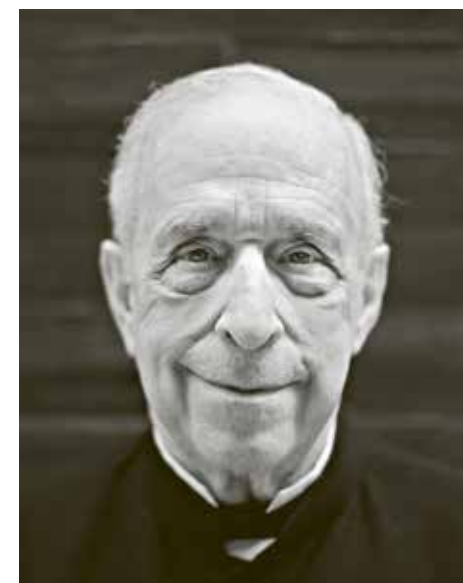
Lawrence FOSTER
dirigent

foto © Konrad Čwik

B4

ZÁVĚREČNÝ
KONCERT

28. května 2026

19:00

Benjamin SCHMID
houslista

foto © Neumayr/Christian Leopold

Jan Ryant Dřízal je jednou z výrazných skladatelských osobností současné české hudby. Dřízalova nová kompozice, jež vznikla na objednávku JFO, odkazuje svým názvem Splendor solis (Sluneční záře) ke stejnojmennému alchymickému traktátu, jehož autorství se přisuzuje legendárnímu renesančnímu alchymistovi Salomonu Trismosinovi.

Umění uznávaného rakouského houslisty Benjamin Schmid a zvuk jeho houslí Stradivari „ex Viotti“ z roku 1718 si posluchači budou moci vychutnat v Houslovém koncertu Mieczysława Weinberga. Tento ruský skladatel s polskými kořeny zkomponoval svůj koncert v roce 1959 pro houslistu Leonida Kogana. V díle se geniálně mísí

vlivy Šostakovičovy hudby s ohlasy židovského folklóru a sólistovi je zde dán prostor, aby ukázal jak svou brilantní techniku, tak i šťavnatý tón a kantilénu.

Počátky kompozice První symfonie Johanna Brahmsa sahají do roku 1854, kdy bylo skladateli 21 let. Na své dokončení si však toto dílo muselo ještě dalších 22 let počkat. Snad to byla snaha vyrovnat se beethovenskému ideálu a přivést dílo k dokonalosti, která Brahmsovu práci protáhla až do roku 1876. V První symfonii se Brahmsovi skutečně podařilo vytvořit velkolepé dílo, které – podobně jako v Beethovenově Deváté – vrcholí ve finále radostným hymnickým zpěvem spějícím k triumfálnímu závěru.

Neptunova kulička

Tento jedinečný útvar, tvořený vlákny mořské trávy Posidonia oceanica, vzniká přirozeným splétáním mořskými proudy. Vlny je následně vyplavují na pobřeží, kde se hromadí v různých velikostech – od malých kuliček o průměru 1–2 cm až po větší útvary dosahující až 10 cm. V roce 2020 vědci zjistili, že tyto kuličky dokážou zachytávat mikroplasty, a tím přispívat k přirozenému čištění mořského ekosystému.

Cyklus P

Symfonické pátky

To nejlepší ze symfonických koncertů cyklů A a B pěkně pohromadě jako program na čtyři páteční večery s JFO. Cyklus symfonických pátků nabídne hluboce duchovní Stabat mater Arvo Pärta po němž zazní dramatická Šestá symfonie Dmitrije Šostakoviče. Rezidenční sólista JFO Johannes Moser přednese Violoncellový koncert polského skladatele Witolda Lutosławského. Energický Klarinetový koncert Aarona Coplanda posluchači vyslechnou v podání španělského klarinetisty Pabla Barragána. Cyklus pátečních večerů uzavře Houslový koncert Mieczysława Weinberga v podání Benjamin Schmid a Brahmsova První symfonie.

Slepičí vejce je dokonalým příkladem metamorfózy v biologickém, filozofickém i kulturním smyslu. Představuje nejen fyzickou přeměnu, ale i hlubší symboliku vývoje a změny. Ať už se na něj díváme jako na biologický zázrak, kuchářskou surovinu nebo archetypální symbol, vždy v sobě nese prvek dynamiky a proměnlivosti. Vejce je připomínkou toho, že život je neustálý proces transformace, kde každý konec znamená nový začátek.

Kino Vesmír
Zahradní 1741/17, Ostrava

abonmá cyklus P od 1440 Kč
jednotlivé koncerty od 480 Kč

od 19 hodin

P1

Zahajovací koncert II

12. září 2025

Arvo Pärt:
Stabat mater
Dmitrij Šostakovič:
Symfonie č. 6 h moll op. 54

Varšavský filharmonický sbor
Bartosz Michałowski – sbormistr
a umělecký ředitel sboru
Daniel Raiskin – dirigent

P3

Sibeliova První II

17. dubna 2026

Aaron Copland:
Apalačské jaro, orchestrální suite
z baletu
Aaron Copland:
Koncert pro klarinet a orchestr
Jean Sibelius:
Symfonie č. 1 e moll op. 39

Pablo Barragán – klarinet
Tania Miller – dirigentka

P2

Dvořákova velkolepá Šestá II

17. října 2025

Bohuslav Martinů:
Skála, symfonické preludium
pro velký orchestr H 363
Witold Lutosławski:
Koncert pro violoncello a orchestr
Antonín Dvořák:
Symfonie č. 6 D dur op. 60, B112

Johannes Moser – violoncello
Ingo Metzmacher – dirigent

P4

Závěrečný koncert II

29. května 2026

Jan Ryant Dřízal:
Splendor Solis (světová premiéra
skladby na objednávku JFO)
Mieczysław Weinberg:
Koncert pro housle a orchestr
g moll op. 67
Johannes Brahms:
Symfonie č. 1 c moll op. 68

Benjamin Schmid – housle
Daniel Raiskin – dirigent

P1

ZAHAJOVACÍ KONCERT II

12. září 2025
19:00

Estonský skladatel Arvo Pärt se řadí mezi nejvýznamnější a nejosobitější skladatele současnosti. Jeho hudba čerpá z hlubokého a nepřeborného odkazu křesťanské duchovní tradice. Propojením minimalismu s prvky gregoriánského chorálu a středověké polyfonie navozují Pärtovy kompozice neopakovatelnou mystickou atmosféru. Den po skladatelových devadesátých narozeninách v sále Vesmíru zazní jeho Stabat mater pro smíšený sbor a smyčcový orchestr z roku 1985. Zhudebnění středověkého hymnu zařazeného jako sekvence do velikonoční liturgie o utrpení a bolesti Panny Marie pod Kristovým křížem skladatel vnímal jako střet protikladů – „sopečné lávy a vody“ –, v níž se prolíná utrpení s útechou. Sborové party

přednese jeden z nejvyhledávanějších evropských sborů z Varšavy.

Do Šesté symfonie [Dmitrije Šostakoviče](#), která byla dokončena roku 1939 v předvečer druhé světové války, se zpětně promítla léta stalinových čistek a represí. Ve skladateli, který byl několik let předtím sovětskými kritiky veřejně pranýřován za svou operu Lady Macbeth Mcenského újezdu, se odehrával zápas mezi splněním povinnosti vůči ideologii komunistickému režimu a voláním svědomí. V rozporu mezi temně dramatickým a závrtným, až pokřiveně groteskním výrazem vytvořil Šostakovič geniální ironický komentář k děsivým rozporům života ve Stalinově Sovětském svazu.

P2

DVOŘÁKOVA VELKOLEPÁ ŠESTÁ II

17. října 2025
19:00

K napsání symfonického preludia Skála inspirovaly Bohuslava Martinů vzpomínky na přistání anglických osadníků v Americe v prosinci roku 1620 u Plymouthské skály, ležící nedaleko poloostrova Cape Cod. Příběhy těchto prvních osadníků, které ve svém vyprávění zachytil jeden z nich, pozdější první guvernér Nové Anglie William Bradford, připomněly Martinů jeho vlastní přistání u amerických břehů v roce 1941.

Violoncellový koncert polského skladatele Witolda Lutosławského vznikl v letech 1969–1970 na přání světoznámého ruského violoncellisty Mstislava Rostropoviče a řadí se ke skladatelovým nejoceňovanějším dílům. Invenční práce s kompozičními technikami Nové hudby dala vzniknout dramatické, zvukově působivé a mnohvrstevnaté kompozici, která je nesená konfliktem mezi sólistou a orchestrem, soubojem jedince s drsným světem kolem nás. Úlohy sólisty se zhostí rezidenční sólista JFO, fenomenální německý violoncellista Johannes Moser.

Johannes MOSER
violoncellista

foto © Sarah Wijzenbeek

Program večera završí Šestá symfonie Antonína Dvořáka, dílo skladatelovy životní pohody a štěstí. Skladba z roku 1880 se zřetelně hlásí k inspiraci českou lidovou hudbou. Ať je to její zpěvný úvod, kouzelné adagio, divoké scherzo (Furiant) nebo jásavé finále, hudba Dvořákovy Šesté symfonie dokáže obdařovat hudebníky i posluchače čistou radostí z muzicírování. Taktovku na tomto koncertě pozvedne jeden ze světově nejproslulejších německých dirigentů Ingo Metzmacher.

P3

SIBELIOVA PRVNÍ II

17. dubna 2026
19:00

Severoamerická, ale i latinskoamerická lidová hudba nebo jazz se staly podhoubím, z něhož vyrostla hudební řeč amerického skladatele Aarona Coplanda. Balet Apalačské jaro patří k jeho neznámějším kompozicím, která skladateli v roce 1945 přinesla Pulitzerovu cenu. Skladba zachycuje den svatební oslavy na pensylvánské farmě na počátku 20. století. Publikem byla skladba ihned pochopena jako odraz národní identity, naděje a naplnění v těžké době druhé světové války.

I do svého Klarinetového koncertu z let 1947–1949 vtělil Aaron Copland latinskoamerické a jazzové rytmy a harmonie. Koncert vznikl pro tehdejšího „krále swingu“ Bennyho Goodmana. Ten byl nejen kapelníkem svého světoznámého big bandu, ale i špičkovým klarinetistou. V Ostravě skladbu provede virtuózní španělský klarinetista Pablo Barragán, který se k orchestru vrací již potřetí. Orchester poprvé povede zkušená kanadská dirigentka Tania Miller.

Pablo BARRAGÁN
klarinetista

foto © Nikolaj Lund

Neuvěřitelná vitální síla prýští z První symfonie finského skladatele Jeana Sibelia, kterou zkomponoval v letech 1898–1900. Grandiózní symfonie čtyřiatřicetiletého skladatele je romanticky rozklenutou kompozicí krácející ve stopách symfonických děl Čajkovského či Brucknera, avšak prodchnutá osobitým zámčivým duchem finské přírody a bájných ság.

P4

ZÁVĚREČNÝ KONCERT II

29. května 2026

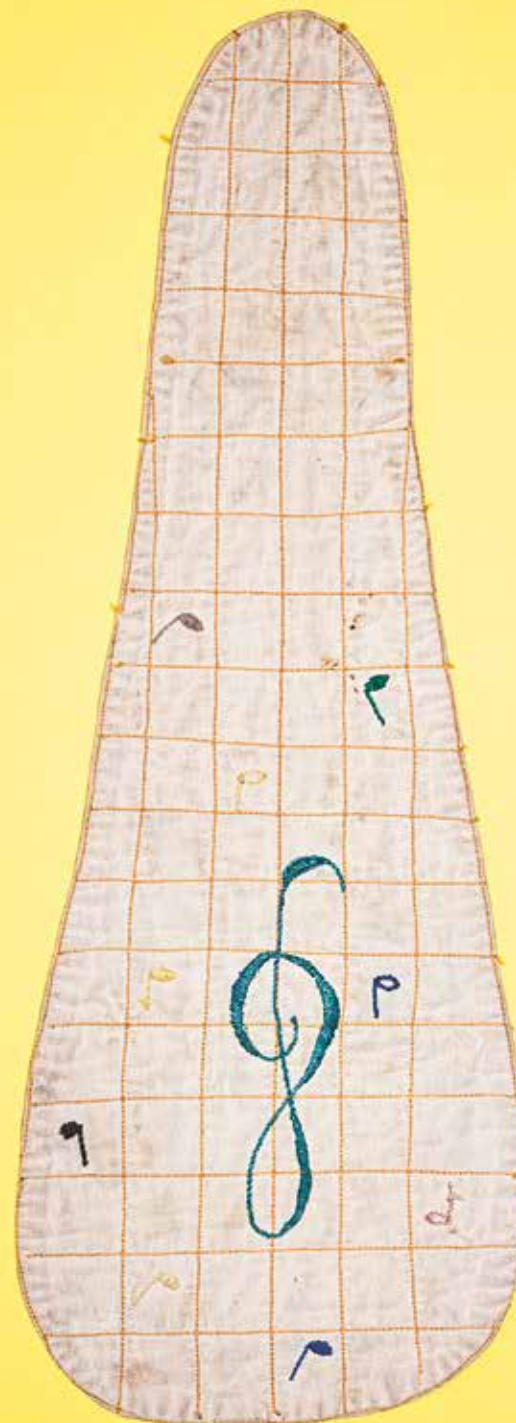
19:00

Jan Ryant Dřízal je jednou z výrazných skladatelských osobností současné české hudby. Dřízalova nová kompozice, jež vznikla na objednávku JFO, odkazuje svým názvem *Splendor solis* (Sluneční záře) ke stejnojmennému alchymickému traktátu, jehož autorství se přisuzuje legendárnímu renesančnímu alchymistovi Salomonu Trismosinovi.

Umění uznávaného rakouského houslisty Benamina Schmida a zvuk jeho houslí Stradivari „ex Viotti“ z roku 1718 si posluchači budou moci vychutnat v Houslovém koncertu Mieczysława Weinberga. Tento ruský skladatel s polskými kořeny zkomponoval svůj koncert v roce 1959 pro houslistu Leonida Kogana. V díle se geniálně mísí vlivy Šostakovičovy hudby s ohlasy židovského folklóru a sólistovi je zde dán prostor, aby ukázal jak svou brilantní techniku, tak i šťavnatý tón a kantilénu.

Počátky kompozice První symfonie Johanna Brahmsa sahají do roku 1854, kdy bylo skladateli jedenadvacet let. Na své dokončení si však toto dílo muselo ještě dalších dvacet dva let počkat. Snad to byla snaha vyrovnat se beethovenskému ideálu a přivést dílo k dokonalosti, která Brahmovu práci protáhla až do roku 1876. V První symfonii se Brahmovi skutečně podařilo vytvořit velkolepé dílo, které – podobně jako v Beethovenově Deváté – vrcholí ve finále radostným hymnickým zpěvem spějícím k triumfálnímu závěru.

Houslová dečka Petra GRABOVSKÉHO,
houslisty JFO.

H

Cyklus H Klasické hodinovky

V tomto novém cyklu koncertů uslyšíte zkrácené verze programů, které připravujeme pro zahraniční turné. Protože zde zaznějí známější skladby, mohou se tyto hodinovky stát skvělým vstupem do světa klasické hudby. Britská houslistka Jennifer Pike rozezní sál Vesmíru Houslovým koncertem finského skladatele Jeana Sibelia a v podání fenomenálního klavíristy Lukáše Vondráčka, který se do Ostravy vrací opakovaně, zazní Beethovenův Třetí klavírní koncert.

Dveře do chléva u paní Monsportové
v Prchalově

Vyrobil je v roce 1916 Ignác Polášek, místní stolář, který dřevu rozuměl jako málokdo. Dubové fošny trpělivě hobloval, skládal a hladil, dokud z nich nevznikl vstup, který měl vydržet generace. Když byly dveře hotové, Ignác je svěřil svému sousedovi – místnímu kováři. Ten jim vykoval mříže s ladnými spirálami a pevnou kliku, která sedla do ruky jako ulítá. Dveře sloužily jako hlavní vstup do stavení. Prošel jimi kdejaký dědeček, bosé dítě i unavený hospodář. A jednoho letního podvečera – jak se mezi lidmi šeptá – šel kolem Leoš Janáček. Možná z Hukvald, možná do nich. V roce 1965 došlo ke změnám – dům se měnil, ale dveře zůstaly. Dnes vedou do chléva, kde je kurník, slepice, možná pár králíků. Pavučiny visí z mříží, dřevo šedne, ale dveře stále stojí.

Kino Vesmír
Zahradní 1741/17, Ostrava

jednotlivé koncerty od 400 Kč

od 18 hodin

H1

Sibelius – Houslový koncert

6. února 2026

Leoš Janáček:

Předehra a Pantomima z opery

Příhody lišky Bystroušky

Jean Sibelius:

Koncert pro housle a orchestr

Jennifer Pike – housle

Daniel Raiskin – dirigent

H2

Vondráček hraje Beethovena

20. března 2026

Bedřich Smetana:

Vltava, druhá symfonická báseň
z cyklu Má vlast

Ludwig van Beethoven:

Koncert pro klavír a orchestr

č. 3 c moll op. 37

Lukáš Vondráček – klavír

Lawrence Foster – dirigent

H1

SIBELIUS – HOUSLOVÝ KONCERT

6. února 2026

18:00

Je to již více než sto let, co uplynulo od premiéry opery Příhody lišky Bystroušky Leoše Janáčka. Přesto zůstává Janáčková hudba stále mladá a svěží. Příběh podle novely spisovatele Rudolfa Těsnohlídka, v němž se prolíná svět zvířat se světem lidí, oslavuje krásu přirozeného a neustále se opakujícího koloběhu života. Života, v němž – podobně jako v Janáčkově plnokrevné hudbě – nechybí radost, láska, humor, moudrost, ale ani nespoutanost, hněv nebo smutek.

V interpretaci jedné z předních současných britských houslistek Jennifer Pike zazní Koncert pro housle a orchestr Jeana Sibelie. Tento finský skladatel se ve svých 25 letech definitivně vzdal svého snu stát se houslovým virtuosem, hodinami cvičení nabyté zkušenosti mohl však plně zúročit ve svém Houslovém koncertu z let 1902–1904. Není bez zajímavosti, že jedním z prvních interpretů Sibeliova koncertu byl houslista Karel Halíř, který premiéroval revidované znění koncertu roku 1905 v Berlíně pod taktovkou Richarda Strausse. Skladba představuje spojení úžasné bravury a čisté, neokázalé hudby rozeného symfonika. Úspěch si dílo získalo už při své premiéře, a i dnes je jedním ze světově nejoblíbenějších houslových koncertů.

H2

VONDRÁČEK HRAJE BEETHOVENA

20. března 2026

18:00

Vltava z cyklu Má vlast patří k nejznámějším a nejhranějším skladbám Bedřicha Smetany. Skladatel v této symfonické básni vytvořil hudebně pestrý portrét přírodních krás tohoto českého veletoku, krajiny, kterou protéká, ale i míst spjatých s českou historií, která se vinou po celé jeho délce, od prvních pramínků až po soutok Vltavy s Labem. Přestože dílo vzniklo v roce 1874 po Smetanově ohluchnutí, dokázal skladatel tento handicap obdivuhodným způsobem překonat. Smetanova mimořádná hudební představivost dala vznik orchestrální partituru, jejíž tóny jsou dodnes ztělesněním české národní hudby.

Beethovenův Třetí klavírní koncert představuje jeden z tvůrčích vrcholů skladatelova raného období a zároveň vykročení do světa hrdinských intonací jeho Třetí symfonie „Eroiky“. Dílo premiéroval ve Vídni v dubnu 1803. Památný koncert byl neuvěřitelně dlouhým maratonem Beethovenových skladeb, na němž zazněly také jeho první dvě symfonie a oratorium Kristus na hoře Olivetské. Beethovenův přítel Ignaz von Seyfried, který tehdy skladateli u klavíru obracel noty, později vzpomínal, že k jeho překvapení

Lukáš VONDRÁČEK
klavírista

foto © Dita Pepe

drtivá většina stránek byla prázdná a obsahovala nanejvýš několik nečitelných hieroglyfů. Beethoven hrál téměř celý sólový part z paměti, protože, jak se často stávalo, neměl čas vše zaznamenat na papír.

M

Cyklus M Mimořádné symfonické koncerty

Třemi drobnějšími kompozicemi skladatele Maurice Ravela si připomeneme 150. výročí jeho narození. Malým vánočním dárkem obecenstvu bude česká premiéra jeho kompozice Chanson galante, která byla objevena teprve nedávno a premiérována byla ve Francii v minulém roce. Chybět nebude ani tradiční „Rybovka“. Vstup do nového roku oslavíme hudbou z nejslavnějšího klasického baletu všech dob – Labutího jezera Petra Iljiče Čajkovského – a patrně nejznámějším Gershwinovým dílem Rapsodie v modrém. Trojici mimořádných koncertů této sezony uzavře Dvořákova Osmá symfonie, jež patří mezi jeho nejkrásnější vrcholné orchestrální skladby.

Stejně jako v každém odvětví, i výroba šicích nití prochází neustálým vývojem. Tradiční bavlněné nitě byly postupně nahrazeny polyesterovými, které se vyznačují vyšší pevností a možností barvení do široké škály odstínů.

Nitě na obrázku se nejčastěji ve firmě Koutný Prostějov používají při vzorování nových modelů a při šití dámských oděvů na míru, kde se pracuje s pestřejšími barevnými materiály.

Kino Vesmír
Zahradní 1741/17, Ostrava

jednotlivé koncerty od 200 Kč

M1, M2 od 19 hodin
M3 od 18 hodin

M1

Vánoční koncert

17. a 18. prosince 2025

Maurice Ravel:

Ma mère l'Oye (Má matka husa)

M. 60. Pět dětských skladeb

Maurice Ravel:

Cinq Mélodies populaires grecques

(Pět řeckých lidových písní)

M.A 4–5, 9–11

Maurice Ravel:

Chanson galante (česká premiéra)

Jakub Jan Ryba:

Česká mše vánoční

Slávka Zámečnicková – soprán

Jolana Slavíková – mezzosoprán

Ondřej Holub – tenor

Lukáš Bařák – baryton

Český filharmonický sbor Brno

Petr Fiala – sbormistr

Tomáš Brauner – dirigent

M2

Novoroční koncert

14., 15. a 16. ledna 2026

Petr Iljič Čajkovskij:

Labutí jezero, výběr hudby z baletu

George Gershwin:

Rapsodie v modrém

George Gershwin:

Američan v Paříži

Alexei Volodin – klavír

Daniel Raiskin – dirigent

M3

ZUŠ Open

4. června 2026

Petr Iljič Čajkovskij:

Variace na rokokové téma pro

violoncello a orchestr op. 33

Antonín Dvořák:

Symfonie č. 8 G dur op. 88, B163

Alessandro Mastracci – violoncello

Žáci ZUŠ – sólisté a členové orchestru

Stanislav Vavřínek – dirigent

M1

VÁNOČNÍ KONCERT

17. a 18. prosince 2025

19:00

Slávka ZÁMEČNÍKOVÁ
sopranistka

Foto © Alfredur Erla

Suitu Má matka husa Ravel původně napsal jako klavírní duet pro děti svého přítele, sochaře Cypriana Godebského. V jejích částech hudebně zpracoval některé z francouzských pohádek vydaných v 17. století Charlesem Perraultem a Marie-Catherine d'Aulnoy.

Příležitostnou kompozicí je i Pět řeckých lidových písní, k nimž Ravel roku 1904 na žádost muzikologa Pierra Aubryho napsal klavírní doprovod, a to během pouhých šestatřiceti hodin. Dílo vyšlo tiskem roku 1906 a skladatel se záhy rozhodl tyto písně odít do orchestrálního hávu. Malým vánočním dárkem obecnstvu bude česká premiéra Ravelovy kompozice Chanson galante, která byla objevena teprve nedávno a premiérována ve Francii

v minulém roce. Krátká skladba pro sbor a orchestr na verše francouzského básníka Armanda Silvestra vznikla nejspíše na počátku 20. století během Ravelových studií na Pařížské konzervatoři u Gabriela Faurého.

Také v případě Jakuba Jana Ryby si letos připomínáme výročí, a to dokonce dvojité. I po 260 letech od narození a 210 letech od úmrtí tohoto kantora a skladatele z Rožmitálu pod Třemšínem zůstává jeho hudba v českých zemích stále živá. Rybova Česká mše vánoční „Hej mistře!“ se z rožmitálského kůru, kde poprvé zazněla v roce 1796 rychle rozšířila a již od 19. století platí za neodmyslitelný symbol českých Vánoc.

M2

NOVOROČNÍ KONCERT

14., 15. a 16. ledna 2026
19:00

Alexei VOLODIN
klavírista

foto © Marco Borggreve

Vstup do nového roku přivítáme hudbou z nejslavnějšího klasického baletu všech dob – Labutího jezera Petra Iljiče Čajkovského. Toto jedinečné novoromantické dílo z roku 1877, inspirované skandinávskou baladickou legendou o princezně Odettě proměněné v labuť a její nešťastné lásce k princovi Siegfriedovi, dojíímá diváky po celém světě.

Rapsodie v modrém je patrně nejznámějším Gershwinovým dílem. Tento drobný „jazzový klavírní koncert“ vznikl v roce 1924 na objednávku proslulého jazzového kapelníka Paula Whitmana. Když Gershwin coby klavírista svou skladbu v New Yorku premiéroval, seděli v publiku takové hudební osobnosti, jakými byli Rachmaninov, Stravinskij, Heifetz nebo Stokowski. Přestože při premiéře údajně skladatel spoustu pasáží improvizoval a Whitemanovi pouze dával pokyny, kdy má s kapelou nastoupit, získalo si dílo ihned ohromný úspěch.

Gershwinova skladba Američan v Paříži z roku 1928 je jeho jedinou, jazzově laděnou „symfonickou básní“. Dojmy Američana z procházky po Champs-Élysées, omámení francouzským vínem, ale i hudba kankánu, hluk bulvárů a všudypřítomné houkání taxíků, které v orchestru zajistí čtyři speciálně nalahoděné klaksony, to vše nalezneme v této chytlavé Gershwinově kompozici.

M3

ZUŠ OPEN

4. června 2026
18:00

Pro Petra Iljiče Čajkovského byla Mozartova hudba jedním z nedosažitelných vzorů. Čajkovskij od dětství studoval Mozartovy partitury, z nichž si oblíbil zejména Dona Giovanniho, a ve zralém věku nalézal v mozartovském stylu rovnováhu a klid. Jako poctu Mozartovi lze vnímat také skladatelovy Variace na rokokové téma pro violoncello a orchestr z let 1876–1877, komponované pro německého violoncellistu Wilhelma Fitzenhageny, profesora moskevské konzervatoře. Působivé elegantní dílo na Čajkovského vlastní, rokokově stylizované téma je oblíbenou stálíci violoncellového repertoáru.

„V Dvořákově hudbě stále svítí slunce,“ prohlásil kdysi obávaný vídeňský kritik Eduard Hanslick. Také Dvořákova Osmá symfonie je dílem naplněným životní radostí a obdivem k milované přírodě. Většina Osmé symfonie vznikla koncem léta 1889, kdy Dvořák pobýval na Vysoké, svém venkovském letním sídle nedaleko Příbrami, a dokončena byla v Praze

v listopadu téhož roku. Dvořákova geniální skladatelská invence dala vznik náladově pestrému dílu, jehož melodické bohatství neskývá výraznou inspiraci českou lidovou hudbou. Osmá symfonie patří mezi nejkrásnější vrcholné Dvořákovy orchestrální skladby. K členům orchestru JFO se na tomto koncertě připojí talentovaní žáci základních uměleckých škol.

R

Cyklus R Recitály

Cyklus klavírních recitálů již tradičně nabídne čtyři výjimečné večery, rozmanité hudební světy i osobité interpretační styly. Mladá ruská pianistka Alexandra Stychkina zahraje klíčová díla 20. století a virtuózní kompozice Schumannovy a Lisztovy. Český klavírista Miroslav Sekera do programu svého ostravského recitálu zařadil jemu blízkou hudbu německého romantismu i českou hudbu 20. století. Klavírní tvorba Fryderyka Chopina v kombinaci s klavírními kusy španělských skladatelů přelomu 19. a 20. století bude znít na recitálu předního španělského klavíristy Javiera Perianese. Lucas Debargue uvede francouzskou klavírní tvorbu i svou vlastní *Suitu d moll* inspirovanou barokem.

Zdeňka JANÁČKOVÁ při rozhlasové reportáži z otevření Janáčkovy pracovny, instalované v tehdejším Zemském muzeu v Brně. Zleva: Břetislav BAKALA, Jaroslav HELFERT, Zdeňka JANÁČKOVÁ, Dalibor CHALUPA, Jan RACEK.

Kino Vesmír
Zahradní 1741/17, Ostrava

abonmá cyklus R od 960 Kč
jednotlivé koncerty od 320 Kč

od 19 hodin

R1

Alexandra Stychkina

6. října 2025

Leoš Janáček: 1. X. 1905
(Z ulice dne 1. října 1905) JW VIII/19
Dmitrij Šostakovič: Sonáta pro klavír
č. 2 h moll op. 61
Robert Schumann: Lesní scény op. 82
Franz Liszt: Šumění lesa S.145/1
Franz Liszt: Uherská rapsodie
č. 15 S. 244/15

Alexandra Stychkina – klavír

R2

Miroslav Sekera

1. prosince 2025

Franz Schubert: Klavírní kus
es moll D. 946 č. 1
Johannes Brahms: Sonáta pro klavír
č. 3 f moll op. 5
Luboš Fišer: Klavírní sonáta č. 8
Gideon Klein: Sonáta pro klavír
Moritz Moszkowski: Španělské capriccio
op. 37

Miroslav Sekera – klavír

R3

Javier Perianes

16. února 2026

Manuel de Falla: Nokturno
Fryderyk Chopin: Nokturno
Des dur op. 27 č. 2
Manuel de Falla: Mazurka c moll
Fryderyk Chopin: Mazurka a moll op. 7 č. 2
Fryderyk Chopin: Mazurka G dur op. 67 č. 1
Manuel de Falla: Vals-Capricho
Fryderyk Chopin: Valčík b moll op. 69 č. 2
Manuel de Falla: Canción
Fryderyk Chopin: Berceuse op. 57
Manuel de Falla: Cuatro piezas españolas
(Čtyři španělské kusy): Aragonesa,
Cubana, Montañesa, Andaluza
Isaac Albéniz: Iberia (výběr: Evocación,
El Polo, Almería, Triana)

Javier Perianes – klavír

R4

Lucas Debargue

13. dubna 2026

Maurice Ravel: Jeux d'eau (Vodotrysky)
op. 30
Maurice Ravel: Sonatina op. 40
Gabriel Fauré: Mazurka B dur op. 32
Gabriel Fauré: Barkarola č. 9 a moll op. 101
Gabriel Fauré: Nokturno č. 12 e moll op. 107
Gabriel Fauré: Impromptu č. 5 fis moll op. 66
Gabriel Fauré: Valse-caprice
(Rozmarný valčík) č. 4 As dur op. 62
Lucas Debargue: Suite d moll
Alexander Nikolajevič Skrjabin: Sonáta
pro klavír č. 3 fis moll op. 23

Lucas Debargue – klavír

R1

ALEXANDRA STYCHKINA

6. října 2025
19:00

Alexandra STYCHKINA
klavíristka

foto © Evgeny Evtyukhov

Mladá, teprve jedenadvacetiletá pianistka Alexandra Stychkina na sebe výrazně upozornila v roce 2019 vítězstvím v prestižní Mezinárodní klavírní soutěži Marguerite Long v Paříži. V první polovině svého ostravského debutu představí dvě stěžejní klavírní kompozice 20. století.

V programní skladbě 1. X. 1905 (Z ulice dne 1. října 1905) Leoš Janáček umělecky zpracoval své dojmy z tragické smrti dělníka Františka Pavlíka, který byl ubit během národnostních potyček mezi Čechy a Němci při manifestaci za zřízení české univerzity.

Také Druhá klavírní sonáta ruského skladatele Dmitrije Šostakoviče vznikala pod dojmem smrti. Nebyla to jen smrt

Leonida Nikolajeva, Šostakovičova učitele klavíru, jež vyvolala přímý podnět ke kompozici, ale snad i miliony mrtvých na bojištích druhé světové války, která v roce 1943 zuřila v plné síle.

Druhá půle koncertu bude naplněna virtuózními kompozicemi Roberta Schumanna a Franze Liszta. Podobně jako Schumannovy Lesní scény z let 1848–1849, tak i o dvanáct let mladší Šum lesa Franze Liszta byl inspirován poetikou, krásou ale i nesmlouvavostí a drsností přírody, zatímco brilantní Uherská rapsodie č. 15 z roku 1853 s citací slavného Rákócsiho pochodu reaguje na politický útlak Maďarů pod habsburskou nadvládou.

R2

MIROSLAV SEKERA

1. prosince 2025
19:00

Klavírní kus es moll Franze Schuberta vznikl v květnu 1828, jen šest měsíců před smrtí mladého skladatele. Podobně jako další Schubertova poslední díla se i Klavírní kus es moll vyznačuje dosud neslýchanou hloubkou myšlenek a emocí.

Mimořádně rozsáhlá a náročná Brahmsova Třetí klavírní sonáta je dílem teprve dvacetiletého skladatele. Beethovenovsky odvážná a promyšlená pětivětá kompozice je naplněna romantickou, citově rozjitřenou hudbou.

Česká klavírní tvorba 20. století bude zastoupena Osmou klavírní sonátou Luboše Fišera. Skladatel, který je širší veřejnosti znám jako plodný autor filmové hudby, jako by i v této své kompozici z roku 1995 pracoval metodou filmového střihu, v níž se prudce střídají pasáže tichého, tajemného napětí s místy dramaticky exaltovanými.

Klasická forma a expresionistická zvukovost charakterizují Sonátu pro klavír českého skladatele židovského původu Gideona Kleina. Dílo je dokladem tvůrčí nezdolnosti autora, který svou Sonátu vytvořil roku 1943 v nelidských podmínkách koncentračního tábora v Terezíně.

Efektní završení koncertu nabídně technicky virtuózní Španělské capriccio polského klavíristy a skladatele Moritze Moskowského z roku 1885.

R3

JAVIER PERIANES

16. února 2026
19:00

Klavírní tvorba nesmrtelného „básníka klavíru“ Fryderyka Chopina v kombinaci s klavírními kusy španělských skladatelů přelomu 19. a 20. století bude znít na recitálu předního španělského klavíristy Javiera Perianese.

Díky citu pro odvážné harmonie, výjimečnému melodickému daru a uplatnění brilantní klavírní techniky se Chopinovy kompozice zařadily mezi význačná díla klavírní literatury a až do dnešní doby zaujímají přední postavení v repertoáru špičkových klavíristů. Z Chopinovy tvorby si Javier Perianes pro svůj koncert vybral snové Nokturno Des dur z roku 1836, intimní Mazurku a moll z let 1830–1831, šarmantní Mazurku G dur z roku 1835, raný melancholický Valčík b moll z roku 1829 až po Berceuse, jemnou ukolébavku z let 1843–1844. Chopinovy kompozice podstatně ovlivnily ranou klavírní tvorbu španělského skladatele Manuela de Falla a pro posluchače to jistě bude inspirativní srovnání. Jeho rané Nokturno z roku 1896, o tři roky mladší Mazurka c moll nebo Vals-Capricho a Canción, obojí z roku 1900. Od romantismu dospěl Falla v průběhu let k osobitě pojatému impresionismu obohacenému o kolorit španělské lidové hudby, tak jak ho představují Čtyři španělské kusy z let 1906–1908. Přibližně ze stejné doby pochází také rozměrná klavírní suite Iberia Isaaca Albénize.

R4

LUCAS DEBARGUE

13. dubna 2026
19:00

Sólovou koncertní dráhu francouzského pianisty Lucase Debargueho odstartoval úspěch na Mezinárodní soutěži Petra Iljiče Čajkovského v roce 2015. Dnes spolupracuje s předními světovými umělci a je hostem významných světových pódíí.

Proslulý klavírní cyklus Jeux d'eau (Vodotrysky) Maurice Ravela z roku 1901, zaujme téměř pointilistickou drobnokresbou, v níž rychlé, oslnivé kaskády tónů přímo evokují proudy tekoucí vody. Třívětá Ravelova Sonatina z let 1903–1905 přináší naopak neoklasicistně průzračný klavírní zvuk inspirovaný barokní tvorbou Rameaua či Couperina a vrcholící brilantní závěrečnou toccatou.

Výběr z rozsáhlého a pestrého klavírního díla Gabirela Faurého přeneseme posluchače do světa niterných skladatelových pocitů od chopinovské salónní Mazurky B dur z poloviny 70. let 19. století až po impresionistické, temně zbarvené Nokturno č. 12 e moll z roku 1915.

Lucas DEBARGUE
klavírista

foto © Yann Orhan/Sony Classical

Jako jeden z mála současných klavíristů se Lucas Debargue věnuje také skladatelské tvorbě, z níž přednese svou Suitu d moll, ovlivněnou francouzskou barokní hudbou.

Závěr večera bude patřit Třetí klavírní sonátě Alexandra Nikolajeviče Skrjabinina z let 1897–1898, které o několik let později skladatel přičkl podtitul „Stavy duše“. Vyznačuje se téměř symfonickou koncepcí, ohromnými technickými nároky a neuvěřitelně širokou paletou výrazových odstínů.

K

Cyklus K Komorní koncerty

Rezidenční sólista JFO violoncellista Johannes Moser spojí síly s izraelským houslistou Vadimem Gluzmanem a ruským pianistou Andreiem Korobeinikovem. V komorním projektu Makedonissimo se společně se Simonem Trpčeským vydáme do prostředí lidové hudební tradice jeho rodné Makedonie. Písňový recitál mezzosopranistky Belly Adamové a klavíristy Michaela Geese bude naplněn hledáním i nalézáním domova v jeho různých významech a podobách. Mladý český dechový soubor Alinde Quintet nakonec nabídne pestrý program složený z děl českých a severských autorů.

Komorní orchestr Leoše Janáčka
v roce 1970 na zájezdě
Španělsko – Kanárské Ostrovy.
V pozadí sopka Pico del Teide
na ostrově Tenerife.

Kino Vesmír
Zahradní 1741/17, Ostrava

abonmá cyklus K od 840 Kč
jednotlivé koncerty od 280 Kč

od 19 hodin

K1

Hvězdné trio

3. listopadu 2025

Franz Schubert:

Klavírní trio č. 2 Es dur op. 100, D. 929

Petr Iljič Čajkovskij:

Klavírní trio a moll op. 50

Vadim Gluzman – housle

Johannes Moser – violoncello

Andrei Korobeinikov – klavír

K2

Makedonissimo

19. ledna 2026

Pande Šahov:

Šest „pletenek“ makedonských lidových melodií, v nichž se plynule prolínají vysoce spleťité, jazzem ovlivněné riffy a harmonie

Simon Trpčeski – klavír

Hidan Mamudov – klarinet, saxofon, kaval

Aleksandar Krapovski – housle

Alexander Somov – violoncello

Vlatko Nushev – perkuse

K3

There is Home

16. března 2026

Pavel Haas:

Čtyři písně na slova čínské poezie,

HW IV/28

Gustav Mahler:

Rückertovy písně

Modest Petrovič Mussorgskij:

Dětská světnička

Benjamin Britten:

Folksong Arrangements

(Úpravy lidových písní)

Bella Adamova – mezzosoprán

Michael Gees – klavír

K4

Alinde Quintet

11. května 2026

Antonín Rejcha:

Dechový kvintet F Dur op. 100 č. 1

Pavel Haas:

Dechový kvintet op. 10

Pēteris Vasks:

Music for a Deceased Friend

Jørgen Jersild:

Serenáda „Hraní v lese“

Alinde Quintet

Anna Talácková – flétna, pikola, altová flétna

Barbora Trnčíková – hoboj

David Šimeček – klarinet, es klarinet

Kryštof Koska – lesní roh

Petr Sedlák – fagot

K1

HVĚZDNÉ TRIO

3. listopadu 2025

19:00

Violoncellista Johannes Moser, rezidenční sólista JFO, přizval pro první koncert komorního cyklu dva světově uznávané interprety: izraelského houslistu Vadima Gluzmana a ruského pianistu Andreie Korobeininkova.

Druhé klavírní trio Es dur zkomponoval Franz Schubert v listopadu roku 1827 v závěru svého krátkého života. V kompozici, která patří k základním kamenům triového hudebního repertoáru, kráčí Schubert ve stopách hudebního odkazu Ludwiga van Beethovena. Ostatně skladatel toto své dílo zařadil i na program soukromého koncertu, který se konal ve Vídni v den prvního výročí Beethovenovy smrti 26. března 1828.

„Kombinaci klavíru se sólovými houslemi nebo violoncellem prostě nesnesu. Zdá se mi, že jejich zvukové barvy se neslučují. Je pro mě čirým utrpením poslouchat jakékoli trio nebo sonátu pro klavír s houslemi nebo violoncellem.“ To jsou slova Petra Iljiče Čajkovského, která adresoval mecenášce Naděždě von Meck poté,

Vadim GLUZMAN
houslista

foto © Marco Borggreve

co jej roku 1880 požádala o kompozici pro klavírní trio. Trvalo celý rok, než skladatel svou antipatii překonal a pokusil se se zvukem klavíru a dvou smyčců skladatelsky experimentovat. Čajkovského Klavírní trio, které věnoval „památce velkého umělce“ Nikolaje Rubinsteina, překypuje originální barevností, vášnivou expresivitou, ale i lyrikou a nezaměnitelnou elegičností.

K2

MAKEDONISSIMO

19. ledna 2026

19:00

MAKEDONISSIMO

foto © archiv interpreta

Simon Trpčeski patří dnes k nejpozoruhodnějším a celosvětově nejžádanějším pianistům. Na poli klasické hudby si získal pověst charismatického a technicky virtuosního interpreta, který se nebojí překračovat hranice žánrů. Ve svém komorním projektu Makedonissimo se tentokrát rozhodl opustit Beethovenův, Chopinův či Brahmsův hudební svět a vydat se do prostředí lidové hudební tradice své rodné Makedonie. Trpčeski připravil pro posluchače cestu naplněnou strhujícími balkánskými rytmy a podmanivými melodiemi makedonské lidové hudby, v níž se proplétají velmi složité,

jazzem ovlivněné riffy a harmonie. Inspirován Trpčeského zaujetím pro lidové tradice své vlasti vytvořil makedonský skladatel Pande Šahov šestidílný cyklus, který nazval Pletenki. V těchto nových úpravách Šahov vytváří svůj vlastní zvukový svět, v němž se proplétá impresionistická zvukovost s jazzovými harmoniemi a tradiční makedonskou hudbou. Od svého prvního uvedení v roce 2017 sklízí Makedonissimo v podání Simona Trpčeského a kvarteta předních makedonských hudebníků úspěch a nadšení posluchačů po celém světě.

K3

THERE IS HOME

16. března 2026

19:00

Bella ADAMOŤ
mezzosopranistka

foto © Dora Rasokhina

Domov – slovo, jehož obsah bývá spojen s intimním pocitem lásky a bezpečí a jehož význam je pro každého člověka vždy jiný, zcela unikátní. Písňový recitál mezzosopranistky Belly Adamové a klavíristy Michaela Geese nazvaný There is Home bude naplněn hledáním i nalézáním domova v jeho různých významech a podobách. Program propojí Čtyři písně na slova čínské poezie českého skladatele Pavla Haase, který je napsal roku 1944 v trýznivém prostředí koncentračního tábora v Terezíně jako emotivní zpověď o svém odloučení od domova, dále Rückertovy písně Gustava Mahlera, jež vznikly na přelomu 19. a 20. století,

Musorgského písňový cyklus Dětská světnička z let 1868–1872, Brittenovy úpravy lidových písní z britských ostrovů a v neposlední řadě improvizace na verše Marie Howe, Kláry Goldstein, Heinze-Alberta Heinrichse, Pabla Nerudy, Anny Achmatovové i samotné zpěvačky Belly Adamové. Také pro ni má hledání domova zcela osobní, neopakovatelný rozměr. Je rodačkou z Čečenska, jejím mateřským jazykem je ruština, vyrůstala však v Praze, studovala v Londýně a dnes se nejčastěji pohybuje na německých scénách. A jak sama říká: „Můj pravý domov, místo, kde se cítím nejvíce sama sebou, je v mých písních – v mých improvizacích.“

K4

ALINDE QUINTET

11. května 2026
19:00

ALINDE QUINTET

foto © Petra Hejská

Mladý český dechový soubor Alinde Quintet, který v minulém roce zvítězil v jedné z nejprestižnějších mezinárodních hudebních soutěží ARD v Mnichově, nabídne pestrý program složený z děl českých a severských autorů.

Ve své době patřil Rejcha k nejvýznamnějším hudebním osobnostem Evropy. Mimořádná melodická hudební invence a vynikající smysl pro zvuk dechových nástrojů přináší první z šestice jeho dechových kvintetů op. 100, vydaných v Paříži roku 1820. V Haasově Dechovém kvintetu op. 10 z let 1928–1929 se jedinečným způsobem mísí úsečnost a jadrnost janáčkovské hudební mluvy s neoklasicistní hudební hravostí, humorem i technickou brilancí.

Meditativní hudební řeč současného lotyšského skladatele Pēterise Vaskse se dnes těší široké mezinárodní pozornosti. Kompozice Music for a Deceased Friend z roku 1982 je epitafem psaným na počest Vasksovy přítelkyně, tragicky zesnulé fagotistky Jany Barinské. Svou soudobou hudební mluvu zde skladatel efektně skloubil s hudebními prvky starobylých litevských pohřebních rituálů.

Díky studiu u Alberta Roussela pronikl do hudby dánského skladatele Jørgena Jersilda francouzský esprit. Nádech „sladké Francie“ lze vystopovat i v jeho Serenádě „Hraní v lese“ z roku 1947.

Dílenské šablony v šicích dílnách firmy Koutný Prostějov z tvrdého povoskovaného papíru tzv. přešpánu. Tyto šablony slouží pro naznačení obšití předních krajů, límců, patek, dále pro naznačení umístění kapes, knoflíkových dírek a umístění knoflíků. Vytváří se pro jednotlivé fazony a stupňují se do všech velikostí.

O

Cyklus O Opavské koncerty

Kostel svatého Václava v Opavě se i v 72. koncertní sezoně JFO rozezná výjimečnými skladbami a mistrovskými interpretacemi. Mezi vrcholy programu patří monumentální Pátá symfonie Jeana Sibelia v podání Janáčkovy filharmonie pod taktovkou Eugena Tziganeho. Rezidenční sólista JFO Johannes Moser uvede Haydnův První violoncellový koncert, zatímco opavský rodák, světově uznávaný klavírista Lukáš Vondráček se představí s Brahmovým Druhým klavírním koncertem. Společně s JFO jej provede pod taktovkou Christopa Mathiase Muellera.

Interiér Jiřího MACHAČE, učitele a vedoucího cimbálových muzik na ZUŠ Leoše Janáčka v Ostravě-Vítkovicích. Výrazným prvkem v představení je osvětlení vytvořené z lesního rohu. Nápad vznikl z potřeby nového světla, které by ladilo s hudebním zaměřením prostoru a doplnilo již jiné kousky, jako je věšák z houslového pouzdra nebo stojan na deštníky z pouzdra na violu. Jiří Machač světlo vyrobil ze starého, odepsaného nástroje, který pocházel ze skladu vyřazených hudebních nástrojů. Na stěně za světlem dominuje modrý obraz folklorní tanečnice od Pauly Macháčové, snachy Jiřího Machače.

Kostel sv. Václava, Dům umění
Pekařská 12, Opava

abonmá cyklus O od 1260 Kč
jednotlivé koncerty od 560 Kč

od 19 hodin

01

1. abonentní koncert

7. května 2025

Ralph Vaughan Williams:

Fantazie na téma Thomase Tallise

Benjamin Britten:

Serenáda pro tenor, lesní roh a smyčce
op. 31

Jean Sibelius:

Symfonie č. 5 Es dur op. 82

Petr Nekoranec – tenor

Kateřina Javůrková – lesní roh

Eugene Tzigane – dirigent

02

2. abonentní koncert

11. června 2025

Carl Maria von Weber:

Oberon, předehra k opeře

Joseph Haydn:

Koncert pro violoncello a orchestr

č. 1 C dur Hob. VIIb/1

Georges Bizet:

Symfonie č. 1 C dur

Johannes Moser – violoncello

Aurel Dawidiuk – dirigent

03

3. abonentní koncert

4. července 2025

Emmanuel Chabrier:

Suite pastorale

Alexander Veprík:

Pastorale

Johannes Brahms:

Koncert pro klavír a orchestr č. 2 B dur

Lukáš Vondráček – klavír

Christoph-Mathias Mueller – dirigent

01

1. ABONENTNÍ KONCERT

7. května 2025

19:00

Kateřina JAVŮRKOVÁ
hornistka

foto © archiv interpreta

Renesanční Anglie, doba Shakespeara, inspirovala celé generace britských umělců. Ralph Vaughan Williams, nejvýznamnější britský symfonik první poloviny 20. století, čerpal podněty i z hudby anglických renesančních skladatelů. Motet Thomase Tallise jej roku 1910 inspiroval k půvabné Fantazii pro smyčcový orchestr.

Benjamin Britten ve své Serenádě pro tenor, lesní roh a smyčce zhudebnil básně anglických autorů napříč pěti staletími, které zachycují magickou atmosféru noci. Formu serenády, inspirovanou barokem

a klasicismem, naplnil osobitou hudbou s dialogem tenoru a lesního rohu. Virtuózních partů se ujmul sólohornistka České filharmonie Kateřina Javůrková a jeden z nejvyhledávanějších zpěváků mladé generace Petr Nekoranec. Jean Sibelius nazval své pozdní symfonie „vyznáním víry“. V těžkých časech první světové války, kdy Finsko bojovalo s Ruskem a skladatel musel uprchnout, byla víra jeho oporou. Jeho monumentální Pátá symfonie vrcholí triumfálním zpěvem inspirovaným letem labutího hejna.

02

2. ABONENTNÍ KONCERT

11. června 2025
19:00

Předehra k opeře Oberon (1826) patří k nejznámějším orchestrálním dílům Carla Marii von Webera. Skladba mistrovsky zachycuje pohádkovou atmosféru opery – začíná éterickými tóny lesních rohů, které evokují kouzelný svět elfího krále Oberona, následně přechází do dramatických a virtuózních pasáží plných energie. Dílo se vyznačuje brilantní orchestrací a bohatou melodikou. Předehra je dodnes oblíbenou koncertní skladbou a významně ovlivnila romantickou operu, zejména tvorbu Richarda Wagnera.

Haydnův Koncert C dur, starší ze skladatelových violoncellových koncertů, byl objeven až roku 1961 v pražském Národním muzeu. Rané dílo z počátku 60. let 18. století zkomponoval Haydn pro violoncellistu dvorní kapely knížete Esterházyho a ve svých třiceti letech v něm stvořil mistrovský opus, který sólistovi poskytuje jedinečnou příležitost uplatnit jeho brilanci, ale i cit pro zpěvnou lyriku. Posluchači koncert vyslechnou v podání rezidenčního sólisty JFO, violoncellisty Johannese Mosera.

Mozartovská inspirace je patrná i v jediné Symfonii Georgese Bizeta. Zkomponoval ji v sedmnácti letech během studií na Pařížské konzervatoři, ale premiéry se dočkala až po osmdesáti letech. Její francouzský šarm a elegance si však rychle získaly publikum.

03

3. ABONENTNÍ KONCERT

4. července 2025
19:00

Tvorba Emmanuela Chabrieria odráží umělecký svět Paříže 19. století. Spolupracoval s Paulem Verlainem, přátelil se s Édouardem Manetem a jeho hudba ovlivnila Debussyho, Ravela či Stravinského. Pastorální suita vznikla orchestrální úpravou jeho klavírních Písní z dětství, které César Franck po premiéře roku 1881 obdivně přirovnal k hudbě Couperina a Rameaua.

Venkovský život v těsném spojení s přírodou zachycuje Pastorale ruského skladatele Alexandera Veprika z roku 1946. Melancholické tóny v něm však jako by předznamenávaly skladatelův tragický osud – čtyři roky v gulagu. Brahmsův Druhý klavírní koncert z let 1878–1881 patří ke skladatelovým nejznámějším a nejhranějším skladbám. Před premiérou se sice Brahms o tomto svém díle se skrytým humorem vyjadřoval jako o „malých klavírních kusech“, avšak opak je pravda. Publikum bylo postaveno před jednu z nejrozsáhlejších romantických koncertantních skladeb. Mimořádně náročného sólového partu se zhostí světově uznávaný klavírista a opavský rodák Lukáš Vondráček, který je již tradičním sólistou opavského cyklu.

Hasicí přístroj
v houslařské dílně pana
POSPÍŠILA
v Ostravě.

„Musím mít v dílně
a obchodě hasicí
přístroj, což samozřejmě
nepopírám – je to
správné a důležité.
Jenže jeho vzhled
není zrovna estetický,
a tak jsem ho schoval
do pouzdra na violu,
protože do houslového
se nevešel. Houslových
pouzder jsem měl
spoustu, ale najít vhodné
pouzdro od violy mi trvalo
délé. I tak se tam přístroj
nakonec nevešel úplně,
takže jsem musel vyrobiť
nástavec.“

G

Cyklus G Gong

Crossoverové koncerty v Gongu, jejichž atmosféru umocňuje prostředí industriálních Dolních Vítkovic, patří v rámci naší programové nabídky mezi jedny z nejoblíbenějších a nejvyhledávanějších. Jako první po boku orchestru JFO vystoupí v 72. sezoně jeden z nejvýraznějších českých umělců současnosti, zpěvák Vojtěch Dyk. Na počest zpěváka, kytaristy a textaře Davida Stypky se ostravským Gongem rozezní jeho písně v podání jeho blízkých přátel a kolegů – kapely Bandjeez, Miraie Navrátila nebo zpěvaček Ewy Farné a Kateřiny Marie Tiché. Cyklus uzavře večer věnovaný Johnu Williamsovi, jednomu z největších skladatelů filmové hudby všech dob.

Lenka a Aleš JAŠKOVI
posluchači JFO

Dolní oblast Vítkovice
Multifunkční aula Gong

abonmá cyklus G od 2880 Kč
jednotlivé koncerty od 1000 Kč

od 18 hodin

G1

Vojtěch Dyk & JFO

21. října 2025

Vojtěch Dyk – zpěv
CUTE band – Marek Cába, Jan Uvira, Kryštof
Tomeček a Filip Ernst
Stanislav Vavřínek – dirigent

G2

K poctě Davida Stypky

7. ledna 2026

Ewa Farna – zpěv
Kateřina Marie Tichá – zpěv
Mirai Navrátil – zpěv
Bandjeez
Stanislav Vavřínek – dirigent

G3

Filmová hudba Johna Williamse

29. dubna 2026

Radek Erben – moderátor
Daniel Raiskin – dirigent

G1

VOJTĚCH DYK & JFO

21. října 2025
18:00

Vojtěch DYK
zpěvák

foto © Ivy E. Morwen

Vojtěch Dyk patří k nejvýraznějším českým umělcům současnosti. Jeho hudební projev překračuje hranice žánrů – s lehkostí se pohybuje mezi jazzem, swingem, popem, rockem a klasickou hudbou. Díky mimořádnému hlasovému rozsahu, osobitému projevu a přirozenému charismatu si získal široké publikum nejen v České republice, ale i v zahraničí.

Jeho vystoupení s Janáčkovou filharmonií Ostrava přinese jedinečné spojení populární hudby se symfonickými aranžemi. Posluchači se mohou těšit na Dykovu interpretaci skladeb Leonarda Bernsteina, George Gershwin a českých klasiků, jako jsou Karel Svoboda nebo Petr Novák. V každé z nich zpěvák naplno rozvine svou muzikálnost, cit pro detail i schopnost přetavit emoce do jedinečného hudebního zážitku.

G2

K POCTĚ DAVIDA STYPKY

7. ledna 2026
18:00

David Stypka, rodák z Dobré u Frýdku-Místku, byl český zpěvák, kytarista a textař známý svým vystupováním s kapelou Bandjeez. Ta vznikla v roce 2011 s původním záměrem uvést do života Stypkovy písně z projektu Wakeup songs, což byly skladby vymyšlené, nahrané a publikované hned po probuzení. Debutové album kapela vydala v roce 2014. Stypka následně získal řadu hudebních ocenění, mimo jiné Anděla jako objev roku 2016, další rok získal Anděla jako interpret roku a za skladbu roku – duet s Ewou Farnou Dobré ráno, milá. Nominován byl i v kategorii album roku. Spolupracoval také například s Kateřinou Marií Tichou či s kapelou Mirai.

Ve smutných písničkách viděl naději, o svém albu Neboj. z roku 2017 prohlásil: „Nejvíce mě těší fakt, že se nám podařilo nějakým vedením osudu udělat veselo-smutnou desku a že takový ten smutek a zmar, který je v písničkách zakotvený, neovlivňuje vyznění desky, na které je nakonec spousta naděje.“

Stypka v lednu 2021 předčasně zemřel. Na jeho počest se ostravským Gongem rozezná Stypkovy písně v podání jeho blízkých přátel a kolegů – kapely Bandjeez a Miraie Navrátila nebo zpěvaček Ewy Farné a Kateřiny Marie Tiché.

G3

FILMOVÁ HUDBA JOHNA WILLIAMSE

29. dubna 2026
18:00

Jedinečný koncert věnovaný Johnu Williamsovi, jednomu z největších skladatelů filmové hudby všech dob. Během své více než sedmdesátileté kariéry vytvořil ikonické soundtracky, které definovaly moderní filmovou hudbu. Jeho dílo je neodmyslitelně spjata s hollywoodskými trháky, zejména díky dlouhodobé spolupráci s režiséry Stevenem Spielbergem (Čelisti, E.T. – Mimozemšťan, Jurský park, Schindlerův seznam) a Georgem Lucasem (Star Wars, Indiana Jones). Během své kariéry získal pět Oscarů, více než padesát nominací na tuto cenu (což je rekord mezi skladateli) a pětadvacet cen Grammy.

Bohatý orchestrální zvuk, bezkonkurenční mistrovství v kompoziční technice a nevyčerpatelná melodická invence dělají z Williamsových partitur skutečný zážitek – pro posluchače i samotné orchestry. Zkrátka, zní to fantasticky! Ať už se vydáváte hledat ztracenou archu, prcháte před hladovým velociraptorem nebo pomáháte malému mimozemšťanovi zavolat domů, jedno je jisté: hudba Johna Williamse je tím nejlepším speciálním efektem!

Roletové projekční plátno Arctura české výroby věnoval Ditě Pepe náš archivář Vladislav Klíma. Dita jej nyní využívá jako pozadí převážně pro focení portrétů. Na této fotografii se však plátno setkává s dalším prvkem minulosti – frakem bývalého houslisty Janáčkovy filharmonie Ostrava Milana Zajíce. Toto neplánované spojení zdánlivě nesouvisejících objektů otevírá otázku metamorfózy vnímání věcí – jak předměty, které kdysi měly jasně daný účel, mohou ve zcela novém kontextu vyprávět jiné příběhy.

Plátno už neslouží projekci filmů, do fraku se už na koncerty nikdo neodívá – a přesto oba tyto artefakty nesou vzpomínky, historii a paměť. Stávají se objekty, které proměňují svou roli a smysl, jejich význam se mění v závislosti na prostředí, v němž se ocitnou. Jejich setkání je náhodné, ale zároveň vytváří nový příběh – o proměně, o minulosti a o novém vnímání věcí, které kdysi byly pouhými nástroji své doby.

E

Jan PETROV
violoncellista

„Hudba je pro mne něčím, co se nedá popsat slovy. Svět bez hudby, a především té klasické, si vůbec nedokážu představit. Hraní na violoncello je pro mě čistou radostí. Přál bych si, aby hudba byla součástí každého z nás, a proto se jí chci naplno věnovat, abych mohl šířit krásu hudby co nejvíce mezi ostatní.“

Cyklus E Elán mladých

Ve svém koncertním cyklu E již tradičně JFO dává prostor talentovaným interpretům, pro které je to často první vystoupení s velkým symfonickým tělesem. V roli sólistů se představí umělci, kteří úspěšně prošli interpretační soutěží mladých talentů – letos zaměřenou na smyčcové nástroje pod uměleckou garancí Jiřího Vodičky, chybět nebudou ani mladí dirigenti z Curyšské hudební akademie. Zazní díla Mendelssohna-Bartholdyho, Dvořákova, Sibeliova či Ravelova i nová skladba na objednávku pro JFO z pera skladatelky Darji Kukal Moiseevy. Jako skladatel a interpret v jedné osobě se se svým Houslovým koncertem představí Matteo Hager. O průvodní slovo se na všech koncertech postará moderátorka Anna Bangoura.

Kino Vesmír
Zahradní 1741/17, Ostrava

abonmá cyklus E
jednotlivé koncerty

od 450 Kč
od 200 Kč

od 18 hodin

E1

Mladí dirigenti

27. listopadu 2025

Felix Mendelssohn-Bartholdy:

Symfonie č. 5 D dur op. 107
„Reformační“

Antonín Dvořák:

Koncert pro violoncello a orchestr
h moll op. 104

Jan Petrov – violoncello

dirigují posluchači oboru dirigování Curyšské
hudební akademie pod vedením Christopha-
-Mathiase Muellera

Anna Bangoura – průvodní slovo

E2

Mladí sólisté I

26. února 2026

Darja Kukal Moiseeva:

Nová skladba na objednávku JFO
vybraná na základě otevřené výzvy

Matteo Hager:

Koncert pro housle a orchestr

Jean Sibelius:

Koncert pro housle a orchestr
d moll op. 47

Matteo Hager – housle

Richard Kollert – housle

Anna Bangoura – průvodní slovo

Jakub Klecker – dirigent

E3

Mladí sólisté II

2. dubna 2026

Maurice Ravel:

Tzigane (Cikán), koncertní rapsodie
pro housle a orchestr M. 76a

Frank Proto:

Devět variací na Paganiniho
pro kontrabas a orchestr

Claude Debussy:

Prélude a l'après-midi d'un faune

(Předehra k Faunovu odpoledni), L. 86

Samuel Barber:

Koncert pro housle a orchestr op. 14

David Hernych – housle

Ondřej Sejkora – kontrabas

Jiří Vodička – housle, umělecký garant cyklu

Anna Bangoura – průvodní slovo

Robert Kružík – dirigent

E1

MLADÍ DIRIGENTI

27. listopadu 2025

18:00

Již od raného dětství projevoval Felix Mendelssohn Bartholdy známky neobyčejného hudebního nadání. Ve svých devíti letech poprvé veřejně vystoupil jako pianista a v jedenácti letech začal s komponováním prvních skladiček. Uměleckým patronem mladého hochy se nestal nikdo menší než básník Johann Wolfgang Goethe, který se snažil jej všemožně podporovat.

Přestože Mendelssohnova Reformační symfonie nese pořadové číslo pět, vznikla ve skutečnosti jako druhá v pořadí. Skladatel ji vytvořil v pouhých jednadvaceti letech pro velkolepé oslavy třístého výročí předložení Augsburského vyznání císaři Karlu V. na říšském sněmu v Augsburgu, jež byly pořádány v červnu 1830 v Berlíně. V symfonii se zračí nejen Mendelssohnova geniální melodická invence, ale také jeho mistrovské ovládnutí bachovské polyfonie.

Koncert pro violoncello a orchestr Antonína Dvořáka se řadí k nejhranějším a nejpopulárnějším romantickým violoncellovým koncertům. Skladba z let 1894–1895 vznikla během Dvořákova amerického pobytu a skladatel v jejích širokodechých melodiích a niterné lyrice ukryl svůj stesk po domově, po přátelích i české přírodě. Jako sólista se představí mladý talentovaný absolvent Pražské konzervatoře Jan Petrov.

Anna BANGOURA
moderátorka

E2

MLADÍ SÓLISTÉ I

26. února 2026
18:00

Koncert zahájí nová skladba na objednávku JFO z pera skladatelky Darji Kukal Moiseevy, po níž zazní dva houslové koncerty v podání mladých a talentovaných českých houslistů.

Jako skladatel a interpret v jedné osobě se představí Matteo Hager, který je držitelem řady významných ocenění z českých i zahraničních soutěží a jako sólista se představil s řadou významných českých dirigentů a orchestrů.

Ostravskému publiku představí svůj Koncert pro housle a orchestr.

Rovněž mimořádně talentovaný sedmnáctiletý český houslista Richard Kollert sklízí úspěchy od útlého dětství, je laureátem řady mezinárodních soutěží a měl již možnost vystupovat na řadě českých i zahraničních pódii. V jeho podání zazní Koncert pro housle a orchestr Jeana Sibelia. Tento finský skladatel se ve svých pětadvaceti letech definitivně vzdal svého snu stát se houslovým virtuosem, hodinami cvičení nabyté zkušenosti mohl však plně zúročit ve svém Houslovém koncertu z let 1902–1904. Skladba představuje spojení úžasné bravury a čistě, neokázalé hudby rozeného symfonika. Úspěch si dílo získalo už při své premiéře a i dnes je jedním ze světově nejoblíbenějších houslových koncertů.

E3

MLADÍ SÓLISTÉ II

2. dubna 2026
18:00

Koncertní rapsodie Cikán francouzského skladatele Maurice Ravela je skutečně důkladnou prověrkou technické zdatnosti a virtuosity každého jejího interpreta. Rapsodii zkomponoval v roce 1924 pro maďarskou houslistku Jelly d'Áranyi, která jej seznámila s vášnivou tradiční hudbou východoevropských romských kapel.

Současný americký skladatel a kontrabasista Frank Proto působil dlouhá léta v symfonickém orchestru v Cincinnati, ale spolupracoval také s jazzovými interprety, mezi nimiž nechybí velká jména jako David Brubeck, Duke Ellington nebo Gerry Mulligan. Ve svých Devíti variacích na Paganiniho pro kontrabas a orchestr z roku 2001 Frank Proto převlékl do jazzového hávu slavné téma z Paganiniho 24. Capriccia.

Ikonická orchestrální skladba francouzského skladatele Cloda Debussyho z roku 1894 byla inspirována básní Faunovo odpoledne Stéphana Mallarmého, v níž básník prostřednictvím anticé mytologie evokuje prchavé erotické pocity.

Houslový koncert Samuela Barbera není skladbou vnějškově efektní, ale spíše lyrickou a kontemplativní, jež se odehrává v komorní atmosféře malého orchestru. To ovšem neznamená, že na sólistu neklade virtuózní nároky. Dílo roku 1941 premiéroval houslista Albert Spalding za doprovodu proslulého Filadelfského orchestru pod taktovkou Eugena Ormandyho.

Richard KOLLERT
houslista

„Od dětství mě fascinoval zvuk orchestru a vždy jsem toužil stát se jeho součástí. Každé vystoupení s orchestrem je pro mě splněným snem a nesmírně si vážím příležitosti hrát s Janáčkovou filharmonií Ostrava. Mým talismanem je houslové pouzdro s podpisem Plácida Dominga, který mi ho podepsal po mém vystoupení na jeho galakonzertu v Českém Krumlově. Uvnitř mám ještě japonské omamori – takže mám na svých hudebních cestách dvojí ochranu.“

C

Cyklus C Co máme rádi

Koncertní řada C je připravována jako neformální hudební setkání posluchačů se symfonickým orchestrem. Ať už půjde o posluchače zkušené, či ty, kteří svět klasické hudby teprve nesměle objevují, či naše mladé a již odrostlé rodinným koncertům řady D. Zde můžete slyšet své oblíbené hudební kousky a kusy. Program je vybírán s ohledem na dané téma koncertu a vznikají tak kombinace na první pohled nekombinovatelné. Průvodci těmito setkáními jsou nově ostravský herec Vojtěch Johaník a dirigent Chuhei Iwasaki. Průvodní slovo je založeno na jejich přátelském rozhovoru plného nadsázky a laskavého humoru. Cílem není posluchače vzdělat a poučit, ale strávit společně příjemný večer plný skvělé hudby ve společnosti vynikajících hudebníků. I vzájemná komunikace mezi posluchači a hudebníky je velmi osobitá. Přesně tak, aby se s nimi cítil posluchač jako s dobrými známými, či dokonce jako s přáteli. A co bude obsahem letošních setkání? Přesně to, co má snad každý z nás rád.

Dirigent Chuhei IWASAKI na staveništi
Městské galerie současného umění PLATO
v Ostravě v roce 2021.

PLATO vzniklo 1. července 2016.
Jeho existenci předcházela dotační projekt
v Dolní oblasti Vítkovic (2013–2016).
PLATO působilo i v bývalém hobbymarketu
Bauhaus v centru Ostravy (2018–2024).
Definitivním sídlem galerie se v září 2022 stala
zrekonstruovaná památkově chráněná městská
jatká z konce 19. století v bezprostřední
blízkosti bývalého hobbymarketu. O galerii
zřizovanou městem usilovala ostravská kulturní
veřejnost od devadesátých let minulého století.

Kino Vesmír
Zahradní 1741/17, Ostrava

abonmá cyklus C od 1440 Kč
jednotlivé koncerty od 480 Kč

od 18 hodin

C1

Slibné začátky

6. listopadu 2025

C2

Zaručené jistoty

29. ledna 2026

C3

Vzrušující změny

5. března 2026

C4

Šťastné konce

7. května 2026

Vojtěch Johaník – průvodní slovo
 Lenka Jaborská – koncepce a režie
 Chuhei Iwasaki – dirigent

Program je vhodný
 pro děti od 12 let.

Ukázka
 koncertu:

C1

SLIBNÉ
ZAČÁTKY

6. listopadu 2025
 18:00

Co nám přinášejí nové začátky?
 Jaké pocity a emoce při nich prožíváme?
 Může příjemný a slibný začátek přinést
 zklamání? A jak je to se slibnými
 začátky v hudbě? Bude spojení
 Vojty s novým dirigentem slibným
 začátkem se šťastným koncem?

C3

VZRUŠUJÍCÍ
ZMĚNY

5. března 2026
 18:00

Opustit vše zaběhané, vykročit
 do neznáma, udělat něco jinak. Změnit
 temporytmus, dynamiku. Obvyklé
 vyměnit za neobvyklé. Porušit
 pravidlo. Vzrušující proměny v životě
 vyjádřené vzrušujícími proměnami
 v hudbě. Neboj se. Zkus to.

C2

ZARUČENÉ
JISTOTY

29. ledna 2026
 18:00

Jak moc potřebujeme rituály
 a tradice? Co nám dává pocit
 bezpečí a jistoty? Jakou roli
 v těchto životních situacích
 hraje hudba? A jaké zaručené
 jistoty v sobě skrývá orchestr?
 Je dirigent pro orchestr jistotou?

C4

ŠŤASTNÉ
KONCE

7. května 2026
 18:00

Ten pocit jako v pohádce. Konec
 dobrý, všechno dobré. Oči plné slz
 dojetí. Kdo by si nepřál šťastné
 konce! A jak je to se šťastnými konci
 v hudbě? Dokáže dát hudba pocítit, že
 vše je tak, jak má být? Něco šťastně
 končí a něco slibného se začíná.

D

Adam SEDLICKÝ
dirigent

„Fotografie byla pořízena v létě 1992
u babičky doma v Banské Bystrici
na Slovensku.“

Cyklus D Dětem / Starostlivá sezona

Koncerty určené rodinám s dětmi jako společný nedělní zážitek plný hudby, příběhů, legrace i zamyšlení. Jsou připraveny tak, aby si na své přišly skutečně všichni – děti ve věku od pěti let, jejich rodiče i prarodiče. Oblíbený průvodce herec Michal Sedláček v roli Vládi bude mít tuto sezonu spoustu starostí a doufá, že mu je pan dirigent společně s orchestrem a s dětmi dokážou pomoci vyřešit. Nebude to snadné, protože Vláška je hodně starostlivý a všechno si moc bere k srdci. Ale nebojte, hudba je ten nejlepší pomocník při zahánění starostí. A hlavně přijíždí jeho oblíbená sestřenice Karla a ta vyřeší sebevětší starosti raz dva. A jak je naším zvykem, do dění na pódiu budete zapojeni i Vy, naši milí posluchači. Těšit se můžete na zábavu plnou hudby, laskavého humoru a rodinné atmosféry.

Kino Vesmír
Zahradní 1741/17, Ostrava

abonmá cyklus D od 1200 Kč
jednotlivé koncerty od 400 Kč

od 11 a 16 hodin
workshop od 14 hodin

D1

Jak jsme se hledali

16. listopadu 2025

D2

Jak jsme se překvapovali

14. prosince 2025

D3

Jak jsme se o sebe báli

1. března 2026

D4

Jak jsme o sebe pečovali

26. dubna 2026

Michal Sedláček – Vláda
Kamila Janovičová – Karla
Lenka Jaborská – scénář, režie
Adam Sedlický – dirigent

Program je vhodný pro
děti od 6 do 12 let.

Ukázka
koncertu:

Před každým odpoledním představením je možné v Klubu Atlantik od 14 hodin navštívit workshop. Více informací získáte na adrese janacekpoint@jfo.cz.

D1

JAK JSME SE HLEDALI

16. listopadu 2025
11:00 a 16:00 (14:00 workshop)

Po deseti letech odešel pan dirigent, po čtyřech letech odešel bratranec Ota. Vláda má starosti. Kdo povede orchestr? S kým se bude doma smát, dohadovat, hrát si? Podaří se Vládovi najít nové partáky? Kdo hledá, najde. A Vláda je v hledání nejvíc nejlepší! A pokud mu pomůže i orchestr, hudba a děti v publiku, pak bude hledání víc radost než starost.

D3

JAK JSME SE O SEBE BÁLI

1. března 2026
11:00 a 16:00 (14:00 workshop)

Vláda je nadšený, že si našel nové kamarády a partáky. Ale čím víc je poznává, tím víc si o ně dělá starosti. Bojí se o ně. Proč? Bojí se i pan dirigent o svůj orchestr? Proč? Může se bát orchestr o svého dirigenta? A proč? Bude potřeba Vládu uklidnit a koncert plný obav a nejistot dovést do šťastného a bezpečného konce!

D2

JAK JSME SE PŘEKVAPOVALI

14. prosince 2025
11:00 a 16:00 (14:00 workshop)

Za chvíli jsou tady Vánoce, Vládovo nejoblíbenější období v roce. Chce všechny kolem sebe překvapit a všichni chtějí překvapit Vládu. Budou to překvapení milá? Nebude některé z nich spíš nepříjemným zklamáním? Čím překvapí nový pan dirigent? A jaká překvapení se chystají v orchestru? A co doma? A tak má Vláda zase plnou hlavu vánočních starostí...

D4

JAK JSME O SEBE PEČOVALI

26. dubna 2026
11:00 a 16:00 (14:00 workshop)

Vláda už je s námi 12. koncertní sezonu a ví, že o své blízké musí pečovat. Jen má starost, jestli pečuje dost. A jestli o sebe pečují také hudebníci v orchestru navzájem. A co pan dirigent? Je dostatečně opečovávaný? A jak jsou na tom děti v sále? Cítí se na koncertech jako v bavlne? Čeká nás koncert plný pečující hudby, která zažene Vládovy pečující starosti.

d

Cyklus d Dětské komorní koncerty

Koncertní řada pro naše nejmenší posluchače od tří let a jejich doprovod. Hudební seriál, kde se děti osobně setkají s hudebními nástroji a ještě osobněji s hudebníky Janáčkovy filharmonie Ostrava. Každý z koncertů je zaměřen na jednu skupinu hudebních nástrojů symfonického orchestru. Začínáme smyčcovými nástroji v předních řadách, následují dechové nástroje uprostřed, pokračujeme k bicím úplně dozadu. A pěvecký sbor? Tak ten stojí většinou úplně za všemi hudebníky nebo nad nimi. Hudební setkání plná hraní na hudební nástroje, hraní si s hudebními nástroji, zpěvu, tance a radosti. Průvodcem koncertů je Lenka Jaborská a samotní hudebníci.

Tomáš STÝBLO
flétnista JFO

„Fotka je pořízena v obývacím pokoji doma u rodičů. Tehdy mi bylo zhruba pět šest let. Hrál jsem si s auty a stavěl pro ně garáže (v té době si rodiče pořídili garáž). Na fotce mě napadlo si vlézt do „garáže“, uviděl to tatka a vyfotil mě.“

Kino Vesmír
Zahradní 1741/17, Ostrava

abonmá cyklus d od 1200 Kč
jednotlivé koncerty od 400 Kč

od 9 a 11 hodin

d1

Ladí, neladí?!

12. října 2025

Jakub Černohorský – housle
 Ondřej Pustějovský – housle
 Petr Benda – viola
 Tomáš Svozil – violoncello
 Lenka Jaborská – Liběna Ladičková,
 scénář, režie

d3

Buší, nebuší?!

18. ledna 2026

Lenka Škrlová – bicí nástroje
 František Škrla – bicí nástroje
 Lenka Jaborská – Olga Úderná, scénář, režie

d4

Zpívá, nezpívá?!

15. března 2026

Johana Černohorská – soprán
 Kamila Janovičová – alt
 Michal Sedláček – tenor, hudební aranžmá
 Jiří Siuda – bas
 Lenka Jaborská – Pěva Posazená, scénář, režie

d2

Fouká, nefouká?!

30. listopadu 2025

Petra Olajcová – příčná flétna
 Daniel Svoboda – klarinet
 Jana Chomoucká – lesní roh
 Jiří Král – tuba
 Lenka Jaborská – Květena Fouknutá,
 scénář, režie

Program je vhodný pro
 děti od 4 do 6 let.

Ukázka
 koncertu:

d1

LADÍ,
NELADÍ?!

12. října 2025
 9:00 a 11:00

Čtyři naprosto rozladění hudebníci na smyčcové nástroje. Nejen, že jim neladí hudební nástroje, ale ani oni sami nevypadají, že by mohli koncertovat. Rozcuchané vlasy, neupravený vzhled, rozladěná nálada. Dokonce to vypadá, že se mezi sebou zcela rozhádají. Bude potřeba vše naladit. Hudebníky, jejich nástroje a samozřejmě i jejich posluchače. Snad se vše vyvede ke zdárnému naladěnému koncertu.

d3

BUŠÍ,
NEBUŠÍ?!

18. ledna 2026
 9:00 a 11:00

Dva nejnabušenější hudebníci na bicí nástroje jsou připraveni udeřit. Ale pozor! Je to bezpečné? Tolik bicích nástrojů pohromadě! Nehrozí hudebníkům nebo posluchačům úraz? Palička v oku, uklepnutý palec, přivřený nos v činelu či dokonce ohluchnutí! Je potřeba vše prověřit, spočítat a zajistit bezpečnost pro všechny. Pokud se vše podaří, koncert může začít.

d2

FOUKÁ,
NEFOUKÁ?!

30. listopadu 2025
 9:00 a 11:00

Čtyři nejnafoukanější muzikanti v hudebním setkání s dechovými nástroji. Které to jsou? A jak se na ně hraje? Kolik prstů je třeba poctivě procvičovat? A jak si cvičí hudebníci své plíce? Jak přesně do svých nástrojů foukají? Na začátku to vypadá, že se nic z toho nedozvíme a nic neuslyšíme. Jeden je protivnější než druhý. Možná ale, že je společně s dětmi přesvědčíme, aby nám nakonec přeci jen zakoncedovali.

d4

ZPÍVÁ,
NEZPÍVÁ?!

15. března 2026
 9:00 a 11:00

Slavnostní premiéra filharmonického sboru Pěvice je tady! Ale kde jsou zpěváci? Je třeba rychle nějaké přivolat. Jsou tady! Čtyři vynikající zpěváci. Ale každý zpívá nějak jinak. A každý chce zpívat něco jiného a společně znějí poněkud falešně. Podaří se jim najít společnou notu a zazpívají si nakonec něco společně? Přidáte se k nim, děti?

Tuzemské a zahraniční koncerty a festivaly

V 71. koncertní sezoně se Janáčkova filharmonie Ostrava představila s koncertními programy posluchačům v Berlíně, Zelené Hoře nebo v Pise, kde v dómu Panny Marie Nanebevzaté provedla Glagolskou mši Leoše Janáčka.

V 72. sezoně bude Janáčkova filharmonie opět hostovat na předních domácích hudebních festivalech, jako je Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka, Lednicko-valtický hudební festival, Svatováclavský hudební festival či doprovodí finalisty interpretační soutěže Beethovenův Hradec. Představí se však také na hlavní scéně multižánrového hudebního festivalu Colours of Ostrava či doprovodí Richarda Krajča při jeho adventním turné.

Při zahraničních zájezdech budou moci Janáčkovu filharmonii Ostrava slyšet posluchači tradičně v Žilině na festivalu Allegretto a také hned několikrát v Polsku – v Krakově, Łusławicích a dvakrát ve Varšavě. Nejvýznamnějším výjezdem však bude historicky první turné JFO po Velké Británii, při němž se filharmonici představí britským posluchačům celkem sedmi koncerty. Na turné do německého Bad Wörishofenu doprovodí ostravský orchestr světoznámou mezzosopranistku Elínu Garanču a uznávaného srbského houslistu Nemanju Raduloviće.

Potvrzené termíny koncertů

5. 6. 2025 Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka, Ostrava	4. a 5. 10. 2025 Festival der Nationen, Bad Wörishofen, Německo
14. 6. 2025 Mezinárodní interpretační soutěž a hudební festival Beethovenův Hradec, Opava	21. 11. 2025 Koncert s The Strings, Havířov
29. 6. 2025 Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka, Hukvaldy	5. a 7. 12. 2025 Richard Krajčo – Adventní koncerty se symfonickým orchestrem, Ostrava
18. 7. 2025 Colours of Ostrava, Ostrava	23. 1. 2026 Filharmonia Narodowa, Varšava, Polsko
30. 8. 2025 Europejskie Centrum Muzyki Krzysztofa Pendereckiego, Łusławice, Polsko	11.–20. 2. 2026 Turné JFO po Velké Británii
5. 9. 2025 Svatováclavský hudební festival, Opava	24.–26. 3. 2026 Turné JFO v Polsku
24. 9. 2025 Svatováclavský hudební festival, Ostrava	23. 4. 2026 Festival Allegretto Žilina, Slovensko
27. 9. 2025 Lednicko-valtický hudební festival, Valtice	17. a 18. 5. 2026 Symfonie č. 8 Gustava Mahlera, Trojhalí Karolína, Ostrava
	9. 6. 2026 Hudební festival Antonína Dvořáka, Příbram

Italský šicí stroj, který však nešije „italským“ stehem. Je určen pro ozdobné prošití předních krajů, klop a členících švů sak, stejně jako patek a lístů u kapes, přičemž věrně imituje ruční šití. Fraky se tímto stehem neprošívají, a tak při jejich výrobě zůstává stroj nevyužitý.

Generální zkoušky

Veřejné generální zkoušky jsou zpoplatněny. Zájemci o jejich návštěvu si vstupenky v ceně 100 Kč mohou zakoupit v Janáček pointu nebo online.

Mějte prosím na paměti, že generální zkoušky JFO jsou stále pouze zkouškami, a je tedy běžné, že se výrazně liší od večerního koncertu, a to nejen civilním oblečením hudebníků, ale také např. komunikací dirigenta s orchestrem, obráceným pořadím skladeb či korekcemi jednotlivých částí. Generální zkouška je vždy v režii dirigenta, který má jediný cíl – v tomto čase dokonale připravit orchestr na večerní koncert.

Místo konání: Kino Vesmír

Objednávky: janacekpoint@jfo.cz

Informaci o tom, které generální zkoušky jsou přístupné, uvádíme aktuálně na našem webu.

Veřejné generální zkoušky se začátkem v 10 hodin se uskuteční v těchto termínech:

- 27. 11. 2025
E1 – Mladí dirigenti
- 5. 2. 2026
A3 – Šostakovičova Desátá
- 26. 2. 2026
E2 – Mladí sólisté I
- 19. 3. 2026
B3 – Beethovenův Třetí klavírní koncert
- 2. 4. 2026
E3 – Mladí sólisté II
- 16. 4. 2026
A4 – Sibeliova První
- 28. 5. 2026
B4 – Závěrečný koncert
- 4. 6. 2026
M3 – ZUŠ Open

Aktuální přehled veřejných generálních zkoušek zde:

Prodej a ceny vstupného

Slevy

Prodej a ceny vstupného

ONLINE PRODEJ

Abonmá a vstupenky na koncerty si můžete koupit či rezervovat online na našich webových stránkách www.jfo.cz. Rezervace je platná tři dny. Při koupi můžete uplatnit slevu na kartu ISIC nebo ITIC.

JANÁČEK POINT

Kromě vstupenek na koncerty si zde můžete zakoupit publikaci Janáčkova filharmonie *70, CD s našimi nahrávkami, propagační předměty (třeba oblíbená trička, čepice, šátky aj.), dřevěné módní doplňky od návrhářů BeWooden, speciální kolekci ponožek se vzory inspirovanými hudbou, filharmonické zápisníky navržené a vyrobené upcylačním studiem Papidu a řadu dalších zajímavostí. Rádi vám poradíme s výběrem koncertů a společně se pokusíme najít to nejlepší právě pro vás.

OTEVÍRACÍ DOBA

pondělí	12–17 h
úterý	10–17 h
středa	10–17 h
čtvrtek	9–17 h
pátek	12–17 h

červenec a srpen:

pondělí	zavřeno
úterý–čtvrtek	9–12 13–17 h
pátek	zavřeno

letní prázdniny (zavřeno):

18.–22. 8. 2025

vánoční svátky (zavřeno):

23. 12. 2025 – 4. 1. 2026

Janáček point je také otevřen před každým koncertem, kdy si zde můžete vyzvednout své rezervace, objednávkou nebo koupit vstupenky.

Adresa: Janáček point
Čs. legií 1222, Moravská Ostrava a Přívoz
702 00 Ostrava
www.jfo.cz

Veškeré informace o předplatném a prodeji vstupenek získáte zde:
t: 720077743, e: janacekpoint@jfo.cz

ZAHÁJENÍ PRODEJE

Prodej vstupenek 72. koncertní sezony bude zahájen 26. 5. 2025 (online 22. 5. 2025). Pro stávající abonenty (nevztahuje se na Kombi abonmá a cyklus d pro děti) budou místa rezervována do 13. 6. 2025 (po tomto datu budou nabídnuta k dalšímu prodeji). Stávající abonenti si mohou koupit abonmá osobně v Janáček pointu nebo online.

KOMBI ABONMÁ

Ze všech nabízených koncertů (s výjimkou koncertů v Opavě a cyklů d a M) si můžete sestavit tzv. Kombi abonmá – vlastní abonentní řadu šesti koncertů. S ohledem na své preference můžete vybírat podle programu, interpretů, sólových nástrojů, oblíbeného skladatele, vlastních časových možností nebo podle mnoha dalších kritérií.

DÁRKOVÝ POUKAZ

Darujte svým blízkým zážitek v podobě dárkového poukazu na koncerty Janáčkovy filharmonie Ostrava. POUKAZ si můžete vybrat v hodnotě 500 Kč, 1000 Kč nebo 2000 Kč. Využít jej lze i k nákupu vstupenek online. Více informací naleznete na našich webových stránkách v sekci koncerty.

Janáčkova filharmonie si ve výjimečných případech vyhrazuje právo na změnu účinkujících, programu i termínu koncertu.

Abonentní cykly a mimořádné koncerty		Cenová pásma		
		I.	II.	III.
Symfonický cyklus	A	abonmá	1560 Kč	1440 Kč
		jednotlivě	520 Kč	480 Kč
Symfonický cyklus	B	abonmá	1560 Kč	1440 Kč
		jednotlivě	520 Kč	480 Kč
Symfonické pátky	P	abonmá	1560 Kč	1440 Kč
		jednotlivě	520 Kč	480 Kč
Co máme rádi *	C	abonmá	1560 Kč	1440 Kč
		jednotlivě	520 Kč	480 Kč
Dětem **	D	abonmá	1320 Kč	1200 Kč
		jednotlivě	440 Kč	400 Kč
Dětské komorní koncerty ***	d	abonmá	1200 Kč	600 Kč
		jednotlivě	400 Kč	200 Kč
Elán mladých	E	abonmá	540 Kč	450 Kč
		jednotlivě	240 Kč	200 Kč
Klasické hodinovky	H	abonmá	–	–
		jednotlivě	440 Kč	400 Kč
Komorní koncerty	K	abonmá	960 Kč	840 Kč
		jednotlivě	320 Kč	280 Kč
Recitály	R	abonmá	1080 Kč	960 Kč
		jednotlivě	360 Kč	320 Kč
Gong	G	abonmá	3600 Kč	3360 Kč
		G1	1500 Kč	1400 Kč
		G2	1700 Kč	1600 Kč
		G3	1300 Kč	1200 Kč
Mimořádné symfonické koncerty	M	M1	520 Kč	480 Kč
		M2	800 Kč	700 Kč
		M3	240 Kč	200 Kč
Opavské koncerty	O	abonmá	1440 Kč	1260 Kč
		jednotlivě	640 Kč	560 Kč

* Co máme rádi (od 12 let)

** Dětem (od 6 do 12 let)

*** Malým dětem (od 4 do 6 let)

MÍSTA K STÁNÍ

Kapacita sálu kina Vesmír, provizoria, kde koncertujeme, je pro většinu našich koncertů nedostatečná. Přidali jsme proto místa k stání. Vstupenky k stání nabízíme až po vyprodání míst k sezení.

Rezervaci je možné provést online nebo v Janáček pointu a vstupenky lze vyzvednout v Janáček pointu nebo před koncertem v kině Vesmír u prodeje programů v prostoru šatny. Cena vstupenky k stání je od 100 Kč a místa jsou vhodná především pro mladší posluchače, kteří si i tak koncert vychutnají. V případě volného místa v sále vás na něj usadíme.

Slevy

KOMBI ABONMÁ

→ 30% sleva na kombinaci šesti koncertů z programové nabídky (s výjimkou koncertů v Opavě, koncertu cyklu M a d) dle vlastního výběru (vždy však pouze jedna vstupenka na jeden koncert), které lze zakoupit v celém průběhu sezony.

Pro děti a mládež do 19 let, pro studenty do 26 let

→ cena 150 Kč (s výjimkou koncertů cyklů d, G, M a koncertů v Opavě)
→ cena 600 Kč za abonentku na cyklus A, B, P, C a D
→ 50% sleva na abonmá cyklu E, K, R a O
→ 50% sleva na vstupenky cyklu Gong (platí pouze pro 3., 4. a 5. cenové pásmo)

Pro pedagogy

→ cena 150 Kč (s výjimkou koncertů cyklů d, G, M a koncertů v Opavě)
→ cena 600 Kč za abonentku na cyklus A, B, P, C a D
→ 50% sleva na abonmá cyklu E, K, R a O

Pro abonenty, kteréhokoliv cyklu JFO

→ 30% sleva na vstupenky na další koncerty (s výjimkou koncertů cyklů d, G, M, a koncertů v Opavě)

Pro abonenty cyklů A + B

→ 50% sleva na abonmá cyklu K a R

Pro abonenty cyklů C

→ 50% sleva na abonmá cyklu K a R

Pro osoby starší 65 let

→ 50% sleva na abonmá (s výjimkou koncertů cyklů d, G, M)
→ 50% sleva na jednotlivé vstupenky (s výjimkou koncertů cyklů d, G, M)

Pro držitele průkazu ZTP, ZTP/P (včetně průvodce)

→ 50% sleva na abonmá (s výjimkou koncertů cyklů d, G, M)
→ 50% sleva na jednotlivé vstupenky (s výjimkou koncertů cyklů d, G, M)

Spolupráce s Národním divadlem moravskoslezským 20%

NA JEDNOTLIVÉ VSTUPENKY
→ Na všechny tituly z repertoáru NDM (opera, činohra, balet, muzikál) s výjimkou představení hostujících souborů, a to po předložení vstupenky z koncertu JFO (s datem konání koncertu od 1. 1. 2025) nebo abonentky JFO na aktuální koncertní sezonu. Slevu lze uplatnit v prodeji vstupenek NDM a ve večerních pokladnách.

Spolupráce s Galeríí výtvarného umění v Ostravě 50%

NA VŠECHNY VÝSTAVY
→ Po předložení vstupenky z koncertu JFO (s datem konání koncertu od 1. 1. 2025) nebo abonentky JFO na aktuální koncertní sezonu. Slevu lze uplatnit v pokladně GVUO.

Spolupracujeme s ostravskou iniciativou Klub mladého diváka

→ Iniciativa je určena lidem ve věku od 15 do 25 let a umožňuje čerpat slevy na vybrané tituly a poznávat kulturní organizace z mnoha stránek. Více informací o možnostech čerpat výhody v rámci této iniciativy najdete na adrese www.mladydivak.cz.

Podmínky pro udělení slevy:

→ Nárok na slevu je nutné prokázat platným dokladem opravňujícím ke slevě.
→ Jednotlivé slevy nelze sčítat.

Platba: kartou, hotově, převodem, Apple Pay, Google Pay, kartami Sodexo nebo BenefitPlus.

Upozornění: Na koncerty cyklů G je možné získat slevu jen při koupi abonentky nebo v rámci Kombi abonmá.

Edukační aktivity

Kromě standardních večerních koncertů nabízíme i širokou škálu dalších aktivit. Ty jsou zaměřeny primárně na rozvoj vztahu k hudbě a jsou připravovány pro všechny, kteří chtějí naslouchat a poslouchat, dále se rozvíjet a nechat se inspirovat. Programy jsou určeny pro různé věkové kategorie i úroveň znalostí. Zároveň jsou formy programů přizpůsobeny tak, aby vyhovovaly jak těm, kteří chtějí větší míru interakce, tak i těm, kteří rádi jen poslouchají.

Jana CHOMOUCKÁ
hornistka JFO

„Fotografie byla pořízena v Ostravě-Porubě, v Oblouku – v bytě mých milovaných prarodičů. S bratrem jsme tam trávili spoustu času. Na snímku je s námi i strýc Martin, kterého jsme nikdy nenechali v klidu, když byl poblíž. Často si s námi hrál, dováděl a lechtal nás. Dodnes cítím vůni toho pokoje.“

Jana CHOMOUCKÁ
hornistka JFO

„Tahle fotografie je také spojená s dědečkem a babičkou, ale tentokrát jsme na jejich chatě u Rýmařova, kde jsme trávili letní měsíce. Protože jsme se tam občas nudili, děda nám vymýšlel různé projekty – třeba postavit stan z toho, co jsme našli.“

Pro mateřské školy

WORKSHOPY

Cílem workshopů je rozvoj kreativního myšlení a vnímání světa kolem nás, hravosti, chápání klasické hudby jako přirozené součásti života. Zároveň slouží jako inspirace pro učitele, jak mohou s dětmi dále pracovat ve výuce. Se zkušeným lektorem děti společně rozvíjejí poslechové i pohybové dovednosti, trénují rytmus, udržení tempa, práci s hlasem i skupinovou spolupráci. Během lekcí zapojují celé tělo včetně hlasu. V lekcích se pracuje s předměty každodenního života, které se najednou promění v hudební nástroje. Využívány jsou také nástroje Orffova instrumentáře. → Hudební workshop je navržen pro děti od tří let a je plný interaktivních a kreativních aktivit, které rozvíjejí jejich lásku k hudbě.

Termín workshopu: od října 2025 dle individuální nabídky
Čas konání: začátek v 9:00 nebo 10:30
Délka workshopu: cca 60 minut
Místo konání: Klub Atlantik
Celková kapacita: max. 25 dětí
Cena: 100 Kč/dítě (pedagogický doprovod má vstup zdarma)
Lektorka: Lenka Jaborská
Kontakt: edukace@jfo.cz

INTERAKTIVNÍ KOMORNÍ KONCERTY

Pro děti ve věku od tří let připravujeme interaktivní koncerty. Seznamují mladé posluchače hravou a zábavnou formou s hudebními nástroji a prací profesionálního hráče orchestru. Do představení jsou děti aktivně zapojovány a v jeho průběhu si procvičí prsty, dech, zazpívají si i zatančí, ale především se hodně nasmějí. Každý z koncertů je zaměřen na jednu skupinu nástrojů symfonického orchestru (smyčcové nástroje, dechové nástroje, bicí), v posledním z nabízených programů se představí zpěváci. Interaktivní koncerty jsou pro děti zábavným a vzrušujícím zážitkem, který jim přiblíží kouzlo hudby a přenese je do světa zvuků a melodií. → Koncerty jsou kapacitně omezeny pro maximálně 50 dětí. V závěru setkání si mohou děti vyzkoušet nástroje, které se v představení objeví.

PROGRAMY:

Buší, nebuší?!

Dva nejnabuzenější hudebníci na bicí nástroje jsou připraveni udeřit. Ale pozor! Je to bezpečné? Tolik bicích nástrojů pohromadě! Nehrozí hudebníkům nebo posluchačům úraz? Palička v oku, uklepnutý palec, přivřený nos v činelu, či dokonce ohluchnutí? Je potřeba vše prověřit, spočítat a zajistit bezpečnost pro všechny. Pokud se vše podaří, koncert může začít.

Účinkují:

Lenka Škrlová – bicí nástroje
 František Škrla – bicí nástroje
 Lenka Jaborská – bezpečnostní pracovnice, scénář, režie

Fouká, nefouká?!

Seznamte se se čtyřmi nejvíc nafoukanými muzikanty při hudebním setkání s dechovými nástroji. O jaké nástroje půjde? A jak se na ně hraje? Kolik prstů je třeba poctivě procvičovat a jak musejí hudebníci trénovat své plíce? Jak do svých nástrojů foukají? Na začátku to vypadá, že se nic z toho nedozvíme a nic neuslyšíme. Jeden je protivnější než druhý. Možná, že je ale společně s dětmi přesvědčíme, aby nám nakonec přeci jen zakoncertovali.

Účinkují:

Petra Olajcová – příčná flétna
Daniel Svoboda – klarinet
Jana Chomoucká – lesní roh
Jiří Král – tuba
Lenka Jaborská – Květena Fouknutá, scénář, režie

Ladí, neladí?!

Čtyři naprosto rozladění hráči na smyčcové nástroje. Nejen že jim neladí hudební nástroje, ale ani oni sami nevypadají, že by mohli koncertovat. Rozčuchané vlasy, neupravený vzhled, rozladěná nálada. Dokonce to vypadá, že jsou rozhádaní i mezi sebou! Bude potřeba vše naladit. Hudebníky, jejich nástroje a samozřejmě i jejich posluchače. Snad vše povede ke zdárně naladěnému koncertu.

Účinkují:

Jakub Černoorský – housle
Ondřej Pustějovský – housle
Petr Benda – viola
Tomáš Svozil – violoncello
Lenka Jaborská – Liběna Ladičková, scénář, režie

Zpívá, nezpívá?!

Slavnostní premiéra filharmonického sboru Pěvice je tady! Ale kde jsou zpěváci? Je třeba rychle nějaké přivolat. Jsou tady! Čtyři vynikající zpěváci. Jenže každý zpívá nějak jinak. A každý chce zpívat něco jiného a společně znějí poněkud falešně. Podaří se jim najít společnou notu a zazpívají si nakonec něco společně? Přidáte se k nim, děti?

Účinkují:

Johana Černoorská – soprán
Kamila Janovičová – alt
Michal Sedláček – tenor
Jiří Siuda – bas
Lenka Jaborská – Pěva Posazená, scénář, režie

Termíny koncertu: od října 2025

dle individuální nabídky

Čas konání: začátek v 9:00 či 10:30

Délka koncertu: cca 60 minut

Místo konání: Klub Atlantik

Celková kapacita: max. 50 dětí

Cena: 150 Kč/dítě (pedagogický doprovod má vstup zdarma)

Kontakt: edukace@jfo.cz

Pro I. stupeň základních škol

WORKSHOPY

Cílem workshopů je rozvoj kreativního myšlení a vnímání světa kolem nás, hravosti, chápání klasické hudby jako přirozené součásti života. Zároveň slouží jako inspirace pro učitele, jak mohou s dětmi dále pracovat ve výuce. Se zkušeným lektorem děti společně rozvíjejí poslechové i pohybové dovednosti, trénují rytmus, udržení tempa, práci s hlasem i skupinovou spolupráci. Během lekcí zapojují celé tělo včetně hlasu. V lekcích se pracuje s předměty každodenního života, které se najednou promění v hudební nástroje. Využívány jsou také nástroje Orffova instrumentáře. → Workshop je určen pro žáky od šesti let a vždy adekvátně přizpůsoben věku zúčastněných.

Termín workshopu: od října 2025 dle individuální nabídky

Čas konání: začátek v 9:00 či 10:30

Délka workshopu: cca 60 minut

Místo konání: Klub Atlantik

Celková kapacita: max. 25 žáků

Cena: 100 Kč/žák (pedagogický doprovod má vstup zdarma)

Lektorka: Lenka Jaborská

Kontakt: edukace@jfo.cz

SYMFONICKÉ KONCERTY

Průvodci světem symfonické hudby jsou na koncertech pro mladší žáky bratřenci Vláda a jeho sestřenice Karla, jinak také herci Michal Sedláček a Kamila Janovičová, kteří se potýkají s řadou problémů, starostí a nedorozumění, ale také s radostí, neovladatelnou energií, zkrátka spoustou emocí, se kterými jim pomáhá hudba. Do netradiční a zábavné role však vstupuje také dirigent Adam, nebo dokonce celý orchestr. Naše moderované koncerty rozhodně nejsou pouhopouhými pasivními vzdělávacími programy, zapojují žáky v průběhu koncertu do děje tak, aby se poslech stal zábavou a něčím zcela přirozeným.

Koncerty uvedeme v termínech:

→ Jak jsme se překvapovali:
pátek 19. 12. 2025 od 10 hodin

→ Jak jsme se o sebe báli:
pátek 6. 3. 2026 od 10 hodin

Účinkují:

Michal Sedláček – Vláda
Kamila Janovičová – Karla
Adam Sedlický – dirigent, dramaturgie
Lenka Jaborská – scénář a režie

Místo konání: kino Vesmír

Celková kapacita: max. 454 osob

Cena: 150 Kč/žák (pedagogický doprovod má vstup zdarma)

Délka koncertu: cca 60 minut

Objednávky: janacekpoint@jfo.cz

INTERAKTIVNÍ KOMORNÍ KONCERTY

Pro žáky 1.–4. třídy ZŠ připravujeme interaktivní koncerty. Seznamují mladé posluchače hravou a zábavnou formou s hudebními nástroji a prací profesionálního hráče orchestru. Do představení jsou děti aktivně zapojovány a v jeho průběhu si procvičí prsty, dech, zazpívají si i zatančí, ale především se hodně nasmějí. Každý z koncertů je zaměřen na jednu skupinu nástrojů symfonického orchestru (smyčcové nástroje, dechové nástroje, bicí). Interaktivní koncerty jsou pro děti zábavným a vzrušujícím zážitkem, který jim přiblíží kouzlo hudby a přenesení je do světa zvuků a melodií. → V závěru setkání si mohou děti vyzkoušet nástroje, které se během představení objeví.

Fouká, nefouká?!

Seznamte se se čtyřmi nejvíce nafoukanými muzikanty při hudebním setkání s dechovými nástroji. O které nástroje půjde? Které jsou nástroje dřevěné a jaké žestové? A jak se na ně hraje? Kolik prstů je třeba poctivě procvičovat a jak musejí hudebníci cvičit své plíce? Jak do svých nástrojů foukají? To vše a mnohem více se můžete dozvědět, ale jen když budou mít hráči dobrou náladu.

Účinkují: Petra Olajcová – příčná flétna
Daniel Svoboda – klarinet
Jana Chomoucká – lesní roh
Jiří Král – tuba
Lenka Jaborská – Květena Fouknutá, scénář, režie

Ladí, neladí?!

Čtyři naprosto rozladění hráči na smyčcové nástroje. Nejen že jim neladí hudební nástroje, ale ani oni sami nevypadají, že by mohli koncertovat. Rozcuchané vlasy, neupravený vzhled, rozladěná nálada. Dokonce to vypadá, že jsou rozhádání mezi sebou! Bude potřeba vše naladit. Hudebníky, jejich nástroje a samozřejmě

i jejich posluchače. Snad se vše zdárně vyvede a na koncertu bude vše ladit.
Účinkují: Jakub Černohorský – housle
Ondřej Pustějovský – housle
Petr Benda – viola
Tomáš Svozil – violoncello
Lenka Jaborská – Liběna Ladičková, scénář, režie

Buší, nebuší?!

Dva nejnabušenější hudebníci na bicí nástroje jsou připraveni udeřit. Ale pozor! Je to bezpečné? Tolik bicích nástrojů pohromadě! Nehrozí hudebníkům nebo posluchačům úraz? Palička v oku, uklepnutí palec, přivřený nos v činelu, či dokonce ohluchnutí? Je potřeba vše prověřit, spočítat a zajistit bezpečnost pro všechny. Pokud se vše podaří, koncert může začít.
Účinkují: Lenka Škrlová – bicí nástroje
František Škrla – bicí nástroje
Lenka Jaborská – bezpečnostní pracovnice, scénář, režie

Zpívá, nezpívá?!

Slavnostní premiéra filharmonického sboru Pěvice je tady! Ale kde jsou zpěváci? Je třeba rychle nějaké přivolat. Jsou tady! Čtyři vynikající zpěváci. Jenže každý zpívá nějak jinak. A každý chce zpívat něco jiného a společně znějí poněkud falešně. Podaří se jim najít společnou notu a zazpívají si dokonce něco společně? Přidáte se k nim, děti?
Účinkují: Johana Černohorská – soprán
Kamila Janovičová – alt
Michal Sedláček – tenor
Jiří Siuda – bas
Lenka Jaborská – Pěva Posazená, scénář, režie

Termíny koncertu: od října 2025

dle individuální nabídky

Čas konání: začátek v 9:00 či 10:30

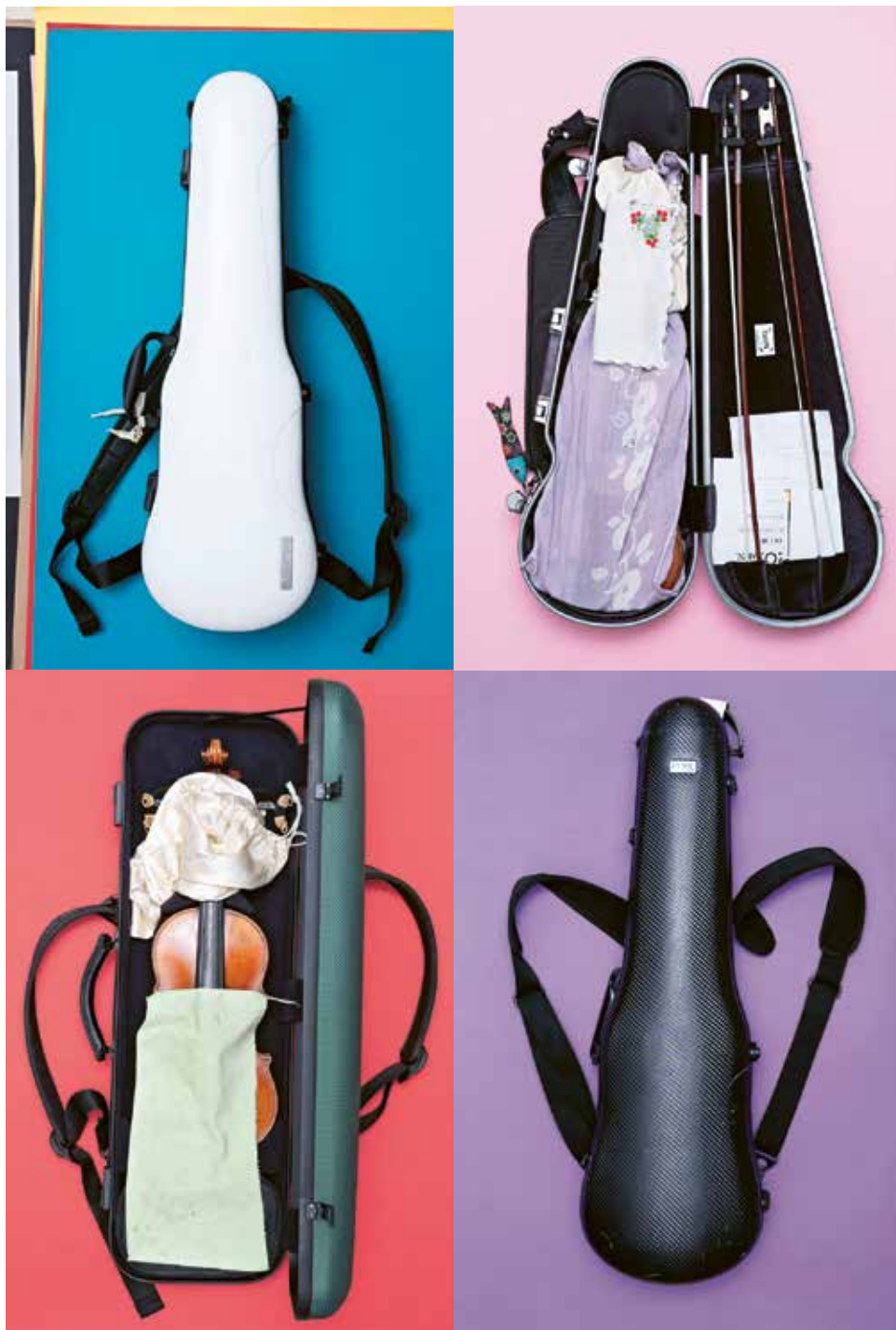
Délka koncertu: cca 60 minut

Místo konání: Klub Atlantik

Celková kapacita: max. 50 žáků

Cena: 150 Kč/žák (pedagog zdarma)

Kontakt: edukace@jfo.cz

Houslová pouzdra účastníků
interpretační soutěže JFO.

Pro II. stupeň základních škol

WORKSHOPY

Cílem workshopů je rozvoj kreativního myšlení a vnímání světa kolem nás, hravosti, chápání klasické hudby jako přirozené součásti života. Zároveň slouží jako inspirace pro učitele, jak mohou s dětmi dále pracovat ve výuce. Se zkušeným lektorem děti společně rozvíjejí poslechové i pohybové dovednosti, trénují rytmus, udržení tempa, práci s hlasem i skupinovou spolupráci. Během lekcí zapojují celé tělo včetně hlasu. V lekcích se pracuje s předměty každodenního života, které se najednou promění v hudební nástroje. Využívány jsou také nástroje Orffova instrumentáře. → Workshop je vždy adekvátně přizpůsoben věku zúčastněných.

Termín workshopu: od října 2025 dle individuální nabídky
Čas konání: začátek v 9:00 či 10:30
Délka workshopu: cca 60 minut
Místo konání: Klub Atlantik
Celková kapacita: max. 25 žáků
Cena: 100 Kč/žák (pedagogický doprovod má vstup zdarma)
Lektorka: Lenka Jaborská
Kontakt: edukace@jfo.cz

SYMFONICKÉ KONCERTY

Již samotná produkce živé hudby v podání mnohačlenného orchestru je úchvatným a omračujícím zážitkem, je-li navíc doplněna poutavým průvodním slovem, které umocní emoční prožitek a povzbudí přirozenou zvědavost posluchače, dokáže vyvolat a budovat u mladého publika trvalý zájem.

Naše moderované koncerty pro žáky druhého stupně rozhodně nejsou pouhopouhými vzdělávacími programy, ale inspirativním zážitkem, který žákům přiblíží přívětivou formou kouzlo symfonické hudby, seznámí je s nástrojovými skupinami – sekcemi – orchestru a samozřejmě také nejznámějšími skladbami světa klasické hudby. Připravte se na fascinující hudební dobrodružství, které ponoří mladé posluchače do světa zvuků, melodií a barev symfonického orchestru poněkud neklasicky, zvesela a hravě.

Moderované koncerty úspěšného cyklu C, kterými provází herec Vojtěch Johaník, boří mýty o zkosnatělých výchovných koncertech a dokážou každému, že koncerty klasické hudby mohou být zábavné, i když jsou na programu skladby největších hudebních velikanů.

Srdečně zveme na dopolední provedení pro školy, vždy od 10 hodin v termínech:

- Slibné začátky: středa 5. 11. 2025 a čtvrtek 6. 11. 2025
- Zaručené jistoty: středa 28. 1. 2026 a čtvrtek 29. 1. 2026
- Vzrušující změny: středa 4. 3. 2026 a čtvrtek 5. 3. 2026
- Šťastné konce: středa 6. 5. 2025 a čtvrtek 7. 5. 2025

Účinkují:

Vojtěch Johaník – průvodní slovo
Chuhei Iwasaki – dirigent, dramaturgie
Lenka Jaborská – scénář a režie

Místo konání: kino Vesmír

Celková kapacita: max. 454 osob

Cena: 150 Kč/žák (pedagogický
doprovod má vstup zdarma)

Délka koncertu: cca 70 minut

Objednávky: janacekpoint@jfo.cz

Účastníci interpretační soutěže JFO.

Riko NAKAGAWA – houslistka
Radovan SIMAN – houslista

Júlia Sofia NAGYOVÁ – violoncellistka
Matouš POSPÍCHAL – houslista

Pro střední školy

SYMFONICKÉ KONCERTY

Již samotná produkce živé hudby v podání mnohačlenného orchestru je úchvatným a omračujícím zážitkem, navíc je-li doplněna poutavým průvodním slovem, které umocní emoční prožitek a povzbudí přirozenou zvědavost posluchače, dokáže vyvolat a budovat u mladého publika trvalý zájem.

Moderované koncerty úspěšného cyklu C, kterými provází herec Vojtěch Johaník, boří mýty o zkostnatělých výchovných koncertech a dokáží každému, že koncerty klasické hudby mohou být zábavné, i když jsou na programu skladby největších hudebních velikanů!

Srdečně zveme na dopolední provedení pro školy, vždy od 10 hodin v termínech:

- Slibné začátky: středa 5. 11. 2025
a čtvrtek 6. 11. 2025
- Zaručené jistoty: středa 28. 1. 2026
a čtvrtek 29. 1. 2026
- Vzrušující změny: středa 4. 3. 2026
a čtvrtek 5. 3. 2026
- Šťastné konce: středa 6. 5. 2025
a čtvrtek 7. 5. 2025

Účinkují:

Vojtěch Johaník – průvodní slovo
Chuhe Iwasaki – dirigent, dramaturgie
Lenka Jaborská – scénář a režie

Místo konání: kino Vesmír

Celková kapacita: max. 454 osob

Cena: 150 Kč/student (pedagogický doprovod má vstup zdarma)

Délka koncertu: cca 70 minut

Objednávky: janacekpoint@jfo.cz

VEŘEJNÉ GENERÁLNÍ ZKOUŠKY

Generální zkouška symfonického orchestru nabízí studentům středních škol unikátní pohled do procesu přípravy na koncert a umožňuje jim prožít hudbu v jejím vývoji, což je zážitek odlišný od tradičního koncertního provedení, nejen svou neformální atmosférou. Studenti budou mít možnost sledovat zkoušku vybraných částí repertoáru, práci dirigenta s orchestrem i sólisty a nahlédnout do zákulisí běžného zkouškového režimu orchestru.

Veřejné generální zkoušky se začátkem v 10 hodin se uskuteční v těchto termínech:

- 27. 11. 2025
E1 – Mladí dirigenti
- 5. 2. 2026
A3 – Šostakovičova Desátá
- 26. 2. 2026
E2 – Mladí sólisté I
- 19. 3. 2026
B3 – Beethovenův Třetí klavírní koncert
- 2. 4. 2026
E3 – Mladí sólisté II
- 16. 4. 2026
A4 – Sibeliova První
- 28. 5. 2026
B4 – Závěrečný koncert
- 4. 6. 2026
M3 – ZUŠ Open

Místo konání: kino Vesmír

Celková kapacita: max. 454 osob

Cena: 100 Kč/student (pedagogický doprovod má vstup zdarma)

Délka koncertu: cca 70 minut

Objednávky: janacekpoint@jfo.cz

Nástěnný objekt inspirovaný japonskou technikou skládání papíru origami vyrobený Gabrielou PILÁŘOVOU ze starých katalogů JFO.

Ondřej SEJKORA
kontrabasista

„Hudba je pro mě radostí a jsem vděčný, že moje práce je zároveň mým koníčkem. Jako člen Filharmonie Brno a pedagog na Konzervatoři Pardubice se soustředím na to, abych lidem ukázal, že kontrabas není pouze doprovodný nástroj, ale může se rovnat sólovým nástrojům, jako je například violoncello.“

Pro budoucí profesionály

V rámci své dlouhodobé strategie Janáčkova filharmonie Ostrava podporuje mladé talenty z řad dirigentů, skladatelů, studentů a absolventů hudebních akademií či konzervatoří i žáky základních uměleckých škol. Těm všem dáváme možnost vyzkoušet si na vlastní kůži práci ve velkém renomovaném orchestru a jeho běžném provozu. Díky tomu si začínající umělci osvojí řadu nových schopností a dovedností pod vedením zkušených profesionálů, zakusí atmosféru a specifika tohoto povolání.

INTERPRETAČNÍ SOUTĚŽ

Janáčkova filharmonie Ostrava každoročně pořádá interpretační soutěž, která dává příležitost úspěšným mladým umělcům přednést koncertní skladbu za doprovodu velkého symfonického orchestru v následující sezoně. Záštitu soutěži uděluje garant z řad renomovaných českých hudebníků, pro příští ročník se jí stala mezzosopranistka Bella Adamová.

Soutěže se mohou zúčastnit umělci vybraných nástrojových skupin ve věku od 15 do 26 let, kteří neúčinkovali v předešlých dvou koncertních sezonách JFO.

Pro sezonu 2026/2027 je soutěž vyhlášena pro dechové nástroje a zpěv, a to v termínu 5. 12. 2025 s uzavěrkou přihlášek do 9. 11. 2025. Podmínky soutěže a přihlášku naleznete na webových stránkách JFO.
Místo konání: Kino Vesmír, Zahradní 1741/17, 702 00, Ostrava
Vyhodnocení soutěže:
do konce ledna 2026

MEZINÁRODNÍ ORCHESTRÁLNÍ AKADEMIE JFO

Janáčkova filharmonie Ostrava otevřela v sezoně 2019/2020 Mezinárodní orchestrální akademii, unikátní svým mezinárodním zaměřením. Jejím posláním je zprostředkovat talentovaným studentům a absolventům hudebních akademií z celého světa hráčskou praxi a cenné dovednosti orchestrální hry v jednom z nejlepších českých orchestrů. V průběhu jednosemestrálního pobytu se mladí hudebníci stávají plnohodnotnými členy orchestru a účastní se jak abonentních koncertů, tak tuzemských či mezinárodních turné nebo nahrávání.

V předchozích sezonách v Akademii působily na dvě desítky muzikantů z Japonska, Číny, Polska, Velké Británie, Irska, Itálie či USA. Úspěšnost a význam Mezinárodní orchestrální akademie potvrzuje i fakt, že mnozí absolventi získali stálé místo v symfonickém či divadelním orchestru.

Více informací naleznete na webových stránkách JFO.

Informace k přihlášce do Mezinárodní orchestrální akademie

ZIMNÍ SEMESTR:

27. 8. 2025 – 29. 1. 2026

Nástrojové skupiny: primy, sekundy, violy, violoncella, kontrabasy, harfa

● Termín pro podání přihlášek:

1. 4.–11. 5. 2025,
online na academy.jfo.cz

● Oznámení výsledků
e-mailem: do 19. 5. 2025

JARNÍ SEMESTR:

23. 2. 2026 – 10. 7. 2026

Nástrojové skupiny: lesní roh, trubka, pozoun, tuba, bicí

● Termín pro podání přihlášek:

1. 9. 2025 – 26. 10. 2025,
online na academy.jfo.cz

● Oznámení výsledků
e-mailem: do 3. 11. 2025

MLADÝM DIRIGENTŮM

Vedle sólistů nabízí JFO příležitost také začínajícím dirigentům. V roce 2021 se v JFO plně etablovala v zahraničí běžná, ale v ČR stále exkluzivní, pozice asistenta dirigenta, kterou po dobu tří let zastával Maroš Potokár ze slovenských Košic. Na podzim roku 2024 se uskutečnilo na tuto pozici nové výběrové řízení, v němž uspěl ostravský rodák a zástupce nejmladší generace nadějných českých dirigentů Filip Urban.

Také v rámci koncertní řady E dává JFO možnost vést orchestr dirigentům mladé generace, dlouhodobě také posluchačům Curyšské hudební akademie.

PŘÍLEŽITOST PRO ŽÁKY ZUŠ

Ve spolupráci se sdružením základních uměleckých škol MÚZA zařazuje JFO do své sezony již několik let koncert, na kterém vedle sebe k pultům usedají členové orchestru JFO spolu se žáky ZUŠ. Mladí nadaní umělci si tak vyzkoušejí práci ve velkém orchestru pod vedením dirigenta a za účasti špičkových sólistů nebo se sami sólisty koncertu stanou. Tato zkušenost jim mimo jiné dává možnost ověřit si, zda je práce filharmonika cestou, kterou by chtěli profesně směřovat.

Přihlášku a více informací o projektu naleznete na webových stránkách JFO.

OTEVŘENÁ VÝZVA PRO SKLADATELE

Od roku 2024 mají mladé skladatelky a skladatelé se zájmem o zkomponování nové orchestrální skladby pro JFO pravidelnou příležitost přihlásit se do Otevřené výzvy Janáčkovy filharmonie Ostrava. Ta je určena pro studenty i absolventy oboru kompozice z českých konzervatoří a akademií. Při podání přihlášky není vyžadována hotová kompozice, tu následně složí pouze zájemce vybraný odbornou komisí.

Vítězkou poslední výzvy se stala Darja Kukal Moiseeva, jejíž nová skladba zazní na koncertě E2 ve čtvrtek 26. února 2026 (viz strana 92).

Více informací naleznete na webových stránkách JFO.

Termín pro podání přihlášek:

1. 10. – 20. 11. 2025,
online na skladba.jfo.cz

Oznámení výsledků e-mailem:
do 15. 1. 2026

Vybraná skladba zazní na koncertě cyklu E/Elán mladých na jaře 2027

MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽ VELKÝCH DECHOVÝCH ORCHESTRŮ OSTRAVA 2025

Ve spolupráci s NIPOS-ARTAMA Praha pořádá JFO každé dva roky Mezinárodní soutěž velkých dechových orchestrů Ostrava. Ta je určena mladým orchestrům z Česka i zahraničí a poskytuje jim jedinečnou příležitost rozvíjet svůj hudební potenciál, vyměňovat si zkušenosti a navazovat spolupráci s dalšími orchestry. Cílem soutěže je podpořit kvalitu symfonické dechové hudby a její popularizace. V letošním roce se uskuteční již 22. ročník této soutěže ve dnech 25. a 26. října 2025 v Ostravě.

Podmínky soutěže a přihlášku naleznete na webových stránkách JFO.

Pro dospělé

FILHARMONIE PLUS

Nad rámec běžné koncertní činnosti se systematicky věnujeme nejen mládeži, ale jako jeden z mála orchestrů v Česku také seniorům. Pořádáme pravidelná setkávání u hudby, doplněná o přednášky hudebních publicistů a muzikologů s komentovanými audio ukázkami nebo o besedy s hudebníky (členy orchestru nebo hosty sezony). Součástí jednotlivých lekcí jsou i prakticky zaměřené hudební workshopy (zpěv, tanec, orientace v partituře, hra na nejrůznější snadno ovladatelné nástroje a mnoho dalšího), které připravuje a vede lektor Martin Ptáček. To vše interaktivním a zábavným způsobem. Frekventanti se dozvědí mj. i vše podstatné o dění ve filharmonii a nahlédnou také do jejího zákulisí.

V rámci projektu Filharmonie plus se mohou posluchači z řad širší veřejnosti pravidelně setkávat s jinými hudbymi-lovými lidmi a nadále se – a to nejen po hudební stránce – rozvíjet a prohlubovat svůj vztah ke klasické hudbě.

Jitka a Ivo HOCHMAJEROVI
návštěvníci Filharmonie plus a posluchači JFO

„Filharmonie Plus nám umožňuje nahlédnout do zákulisí JFO, zejména prostřednictvím setkání s hudebníky, kteří nám představují jednotlivé nástroje a sdílejí své zkušenosti ze zkoušek a koncertů. Přínosné je také opakování hudebního vzdělání na xylofonech. Velmi si ceníme přednášek, které se konají většinou před koncerty a umožňují nám lépe porozumět životním osudům hudebních skladatelů.“

„V čem jste nedostižní, to je Filharmonie plus. Pana Ptáčka milujeme všichni, je neskutečně trpělivý – a že máme dotazy a nápady. Vždy nás uvede do skvělé nálady, třeba když hrajeme na xylofony. Já odcházím z koncertu uklidněna, v pohodě, ale z Plusky si připadám dlouho jako „umělkyně“! Koupila jsem si dokonce zvonkohru a k „radosti“ manžela doma cvičím. Také program zaměřený na naše hudební vzdělávání je výborný.“ (z dopisu Darji Cáblové)

Frekventanti jsou rozděleni do dvou ročníků, které se budou pravidelně setkávat vždy druhé úterý v měsíci od října 2025 do května 2026, tj. v termínech:

- 14. 10. 2025
- 11. 11. 2025
- 9. 12. 2025
- 13. 1. 2026
- 10. 2. 2026
- 10. 3. 2026
- 14. 4. 2026
- 12. 5. 2026

Druhý ročník od 13:30 hodin,
první ročník od 14:30 hodin.

Přihlášky dostupné na webových stránkách zasílejte elektronicky na adresu edukace@jfo.cz, poštou na adresu Janáčkova filharmonie Ostrava, Filharmonie plus, Varenská 2723/51, 702 00 Ostrava nebo doručte osobně na kontaktní místo Janáček Point.

Místo konání: Klub Atlantik,
ul. Čs. legií 3058/7, Ostrava
Cena: 400 Kč (8 setkání, každé v délce 120 minut)
Kontakt: edukace@jfo.cz

Nahrávání

Během roku 2024 a v první polovině 2025 se Janáčkova filharmonie Ostrava věnovala nahrávání pro prestižní společnosti Parma Records, Classic Produktion (CPO) či Naxos Records, a to jak s klasickým repertoárem, tak i se současnou a filmovou hudbou. Český rozhlas zaznamenal naše koncerty s dirigenty Andreyem Boreyem, Lawrence Fosterem či Lucíí Leguay, pod jejichž taktovkou zahrála JFO repertoár skladatelů Berga, Beethovena, Brahmsa či Stravinského. Rakouská rozhlasová stanice Apropos Klassik odvysílala záznam našeho koncertu v prestižní koncertní síni Musikverein ve Vídni. Rozhlasovou premiérou se staly záznamy skladeb mladých českých skladatelů Iana Mikysky, Elišky Cílkové či Jiřího Trtíka, kteří napsali skladby na objednávku pro naši filharmonii. Přímý přenos odvysílal Český rozhlas z koncertu v Hradci Králové, streamovalo se provedení Smetanovy Vltavy při příležitosti slavnostního koncertního sálu. V premiéře uvedla ČT záznam našeho společného koncertu s Anetou Langerovou z pražské Lucerny.

VDANÁ CD

→ Béla Bartók:
Complete piano concertos
Tomáš Vrána, Gábor Káli
© Supraphon, a. s. 2025

→ Vítězslava Kaprálová:
The Completed Orchestral Works, 2 CD
Alena Hron, Tomáš Vrána,
Veronika Rovná
© CPO 2024

→ Shostakovich:
Piano Concertos & Piano Trio No. 2
Simon Trpčeski, Cristian Măcelaru
© Linn Records 2021

→ Phidylé
Kateřina Kněžíková, Robert Jindra
© Supraphon, a. s. 2021

→ Beethoven:
Triple Concerto – Kakadu Variations /
Voříšek: Grand Rondo Concertante
Petr Popelka, Lobkowitz Trio
© Rubicon 2021

→ Myaskovsky,
Lyadov & Rimsky-Korsakov: Cello Works
Łukasz Borowicz, Raphael Wallfisch
© CPO 2023

→ Carl Reinecke & Krzysztof Penderecki:
Flute Concertos
Krzysztof Kaczka, Felipe Tristan
© Hanssler Classics 2023

→ Florence Price:
Violin Concertos No. 1 & 2
Er-Gene Kahng, Ryan Cockerham
© Albany Records 2018

Polici na CD ze starého kontrbasu Jiří MACHAČ vyrobil v roce 1991. Kontrabas původně koupil v roce 1988 za 50 Kčs od hosta restaurace Venuše. Nástroj byl tehdy už v nehratelném stavu, takže se proměna v úložní prostor přímo nabízela.

Členové orchestru 2025/2026

První housle

Pavel Doležal – koncertní mistr
Jakub Černohorský – koncertní mistr
Petr Benda – zástupce k. mistra
Olga Faiková
Zdeněk Dajč
Radomíra Haluzová
Eva Marečková
Jindřich Kupka
Roman Herodes
Pavel Urban
Alžběta Falcínková
Dora Strouhalová
Petr Grabovský
Vojtěch Zajíc
Marta Hujerová
Marie Korpasová
Jakub Kowalski
Barbora Kachlová

Druhé housle

Lenka Hejnešová
Pavla Slavíková
Ondřej Pustějovský
Monika Kedroň
Radka Tihelková
Vladimír Peška
Martina Fírková
Daniela Buchalová
Pavla Branichová
Julie-Ester Černá
Marta Vaculíková
Markéta Szczybrocha
Daniel Nagy
Štěpánka Kosmáková
Marta Plewka
Justyna Chrzanowska
Anna Pacholczak

Violy

Alena Herodesová
Pavel Vítek
Pavel Kuzník
Marek Šumník
Vítězslav Mojžíšek
Jiří Menzel
Zdeněk Jastřembský
Helena Lochmannová
Helena Friedlová
Terezie Kolínská
Agnieszka Polak

Violoncella

Jiří Hanousek – koncertní mistr
Ivo Fišer – koncertní mistr
Judita Šprochová – zástupce k. mistra
Tomáš Svozil
Vlasta Hanousková
Zdeněk Mikeška
Martina Pražáková
Lukáš Novotný
Vendula Zajícová
Paulina Glacová

Kontrabasy

Martin Raška
Martin Janeček
Lumír Kavík
Eugen Erlebach
Jiří Dokoupil
Jan Dvořák
Jan Vondráček
Rafał Adam Kierpiec

Harfa

Kateřina Bendová

Flétny

Šárka Adamíková
Josef Pukovec
Petra Olajcová
Tomáš Stýblo

Hoboje

Dušan Foltýn
Paulina Konczal
Weronika Flisek
Dominik Bunc

Klarinety

Roman Šimíček
Daniel Svoboda
Jakub Moník
Jiří Masný

Fagoty

Jan Šmíd
Radek Joska
Jiří Dřevjaný
Jaroslav Ježík

Lesní rohy

Věra Bartošová
Jindřich Molinger
Niamh Huethorst
Milan Krajňák
Jana Chomoucká
Pavel Chomoucký

Trubky

Roman Buchal
Jiří Soukup
František Adamík
Petr Kabil

Trombóny

Vladimír Ševčík
Marlena Skoczylas
Milan Zatloukal
Věroslav Lanča

Bicí

Jiří Smrčka
František Škrla
Antonín Labanič
Lenka Škrlová

Tuba

Jiří Král

Pavel Doležal

Jakub Černohorský

Petr Benda

Olga Faiková

Zdeněk Dajč

Radomíra Haluzová

Petr Grabovský

Vojtěch Zajíc

Marta Hujerová

Marie Korpasová

Jakub Kowalski

Barbora Kachlová

Martina Firková

Daniela Buchalová

Pavla Branichová

Julie-Ester Černá

Marta Vaculíková

Markéta Szczybrocha

Pavel Vitek

Pavel Kuzník

Marek Šumník

Vítězslav Mojžíšek

Jiří Menzel

Zdeněk Jastřembský

Judita Šprochová

Tomáš Svozil

Vlasta Hanousková

Zdeněk Mikeška

Martina Pražáková

Lukáš Novotný

Jiří Dokoupil

Jan Dvořák

Jan Vondráček

Rafal Adam Kierpiec

Kateřina Bendová

Eva Marečková

Jindřich Kupka

Roman Herodes

Pavel Urban

Alžběta Falcníková

Dora Strouhalová

Lenka Hejnešová

Pavla Slavíková

Ondřej Pustějovský

Monika Kedroň

Radka Tihelková

Vladimír Peška

Daniel Nagy

Štěpánka Kosmáková

Marta Plewka

Justyna Chrzanowska

Anna Pacholczak

Alena Herodesová

Helena Lochmannová

Helena Friedlová

Terezie Kolínská

Agnieszka Polak

Jiří Hanousek

Ivo Fišer

Vendula Zajícová

Paulína Glacová

Martin Raška

Martin Janeček

Lumír Kavík

Eugen Erlebach

Šárka Adamíková

Josef Pukovec

Petra Olajcová

Tomáš Stýblo

Dušan Foltýn

Paulina Konczal

Weronika Flisek

Dominik Bunc

Roman Šimíček

Daniel Svoboda

Jakub Moník

Jiří Masný

Jan Šmíd

Radek Joska

Jiří Dřevjany

Jaroslav Ježík

Věra Bartošová

Jindřich Molinger

Niamh Huethorst

Milan Krajňák

Jana Chomoucká

Pavel Chomoucký

Roman Buchal

Jiří Soukup

František Adamík

Petr Kabil

Vladimír Ševčík

Marlena Skoczylas

Milan Zatloukal

Věroslav Lanča

Jiří Smrčka

František Škrla

Antonín Labanič

Lenka Škrlová

Jiří Král

Janáčkova filharmonie Ostrava

Janáčkova filharmonie Ostrava patří mezi přední symfonické orchestry v České republice. Její charakteristický zvuk a bohatý a progresivní repertoár je prověřen dlouholetou tradicí a vysoce ceněn domácím i mezinárodním publikem a kritikou. Výjimečnost orchestru se projevuje především v jeho schopnosti dokonale interpretovat nejen Janáčka, ale i rozsáhlý repertoár sahající od pozdního romantismu až po současnou tvorbu, včetně děl Sukových, Mahlerových, Bartókových, Prokofjevových a Šostakovičových. Šéfdirigentem a jmenovaným uměleckým ředitelem (s účinností od sezony 2026/27) je Daniel Raiskin.

V poslední době orchestr vystoupil s významnými sólisty, mezi něž patří violoncellisté Gautier Capuçon a Steven Isserlis, houslisté Lisa Batiashvili a Vadim Gluzman, pěvci Elina Garanča a Jonas Kaufmann, klavíristé Sergey Babayan, Jean-Efflam Bavouzet, Boris Giltburg, Simon Trpčeski a mnozí další. V Ostravě pravidelně působí dirigenti jako Andrey Boreyko, Lawrence Foster a Domingo Hindoyan. Mezi hostující dirigenty z poslední doby patří také Cristian Măcelaru, Petr Popelka, Jakub Hrůša a bývalý hudební ředitel Vassily Sinaisky.

Orchestr nahrál hudbu k několika filmům, spolupracuje s populárními českými hudebníky, například s Tomášem Klusem nebo Vojtěchem Dykem. Pozornost soustředí i na vzdělávací cykly pro mladší publikum a seniory či na výchovu nadaných sólistů a dirigentů, kteří dostávají možnost vystupovat s orchestrem dokonce v samostatné koncertní řadě. Od roku 2020 přispívá JFO k alternativnímu vzdělávání a profesnímu růstu mladých talentovaných

hudebníků z celého světa projektem Mezinárodní orchestrální akademie.

Dlouhá hudební tradice orchestru sahá až do první poloviny 20. století, kdy s jeho předchůdcem vystupovali Paul Hindemith, Sergej Prokofjev a Igor Stravinskij. Ostravský symfonický orchestr byl založen v roce 1954 a brzy se stal rychle rostoucím českým orchestrem – na své první mezinárodní turné vyrazil již pět let po svém vzniku. Od té doby s orchestrem spolupracovala řada světově proslulých dirigentů a sólistů, mezi nimi sir Charles Mackerras, Karel Ančerl, Mariss Jansons, Svjatoslav Richter či Rudolf Firkušný.

Studiové nahrávky z Ostravy pro vydavatelství jako Linn Records, Supraphon a CPO si získaly uznání kritiky i publika a obdržely ocenění, například BBC Music Magazine Award či Diapason d'Or.

V posledních letech orchestr intenzivně koncertoval po celé Evropě i v Japonsku, Číně a Jižní Koreji. Mezi prestižní sály, kde Janáčkova filharmonie nedávno vystoupila, patří Elbphilharmonie v Hamburku, Musikverein ve Vídni a Berlínská filharmonie.

V současnosti probíhá rekonstrukce Domu kultury města Ostravy, dlouholetého působiště orchestru JFO, jejíž součástí je také stavba koncertního sálu světových akustických parametrů podle návrhu architektonického studia Steven Holl Architects z New Yorku ve spolupráci s pražským studiem Architecture Acts. Budova, jejíž akustiku navrhla společnost Nagata Acoustics, bude ideálním prostorem pro symfonické koncerty a zahájí novou éru orchestru. Do té doby působí JFO v provizorních prostorách sálu kina Vesmír.

Metamorfóza a Leoš Janáček

Použití pojmu „metamorfózy“ vzhledem k Leoši Janáčkově by jistě bylo možné v souvislosti s proměnou jeho osobnosti či hudebního myšlení v čase, ale to by konec konců platilo obecně snad pro každého tvůrce. V Janáčkově tvorbě však nalezneme jeden určitý moment, pro který je termín „metamorfóza“ naprosto případný.

Pravděpodobně v roce 1908 si Janáček přečetl v ruském originále Tolstého snad nejradikálnější dílo: Kreutzerovu sonátu. Kniha jej zaujala do té míry, že se stala impulsem pro zkomponování Klavírního tria, které skladatel dokončil koncem roku 1908 a premiéroval 2. dubna 1909 ve dvoraně brněnské varhanické školy. Snad si nebyl skladbou jistý, jelikož ji povolil provést už jen jednou, a to 14. srpna 1910 v Boskovicích, ale další provedení odmítl a materiál dál nepůjčoval. Není divu, že se tak na jeho Klavírní trio časem zapomnělo. Až když se Janáček stal světově uznávaným skladatelem a hledala se jakákoliv příležitost uvést jeho nové nebo alespoň neznámé dílo, dopídlilo se informace o existenci této skladby České trio a v březnu roku 1923 požádalo Mistra o zapůjčení notového materiálu. Janáček odpověděl: „Děkuji za pozornost; ale tu práci si necením nijak. Spíše do pece než na podium.“ Což se zřejmě i stalo, a opis Klavírního tria putoval do kamen, podobně jako jeho autograf v roce 1910, kdy se Janáčkově stěhovali a skladatel při té příležitosti dělal nemilosrdnou čistku ve svých rukopisech. Dílo bylo srovnáno ze světa – ale ne docela.

Ještě toho roku, v říjnu 1923, požádalo Janáčka o novou skladbu slavné České kvarteto. Skladatel s nadšením vyhověl a zkomponoval svůj proslulý Kvartet z podnětu L. N. Tolstého „Kreutzerovy sonáty“, jehož myšlenkový rámec a snad částečně i hudební materiál odkazoval na Klavírní trio. Premiéra se konala v pražském Mozarteu 17. října 1924 v podání Českého kvarteta a ohlas byl obrovský. I Janáček byl tentokrát se skladbou inspirovanou Tolstého novelou spokojený. A není divu. V září 1925 měl kvartet velký úspěch na festivalu Mezinárodní společnosti pro soudobou hudbu (ISCM) v Benátkách a vzápětí se rozběhl do celého světa. Původní myšlenky z Klavírního tria se proměnou dostaly do nového zpracování v Kvartetu z podnětu L. N. Tolstého „Kreutzerovy sonáty“. Chvála takové metamorfóze, která světu přinesla jedno z nejpůsobivějších komorních děl 20. století.

Jiří Zahrádka

kurátor janáčkovských sbírek

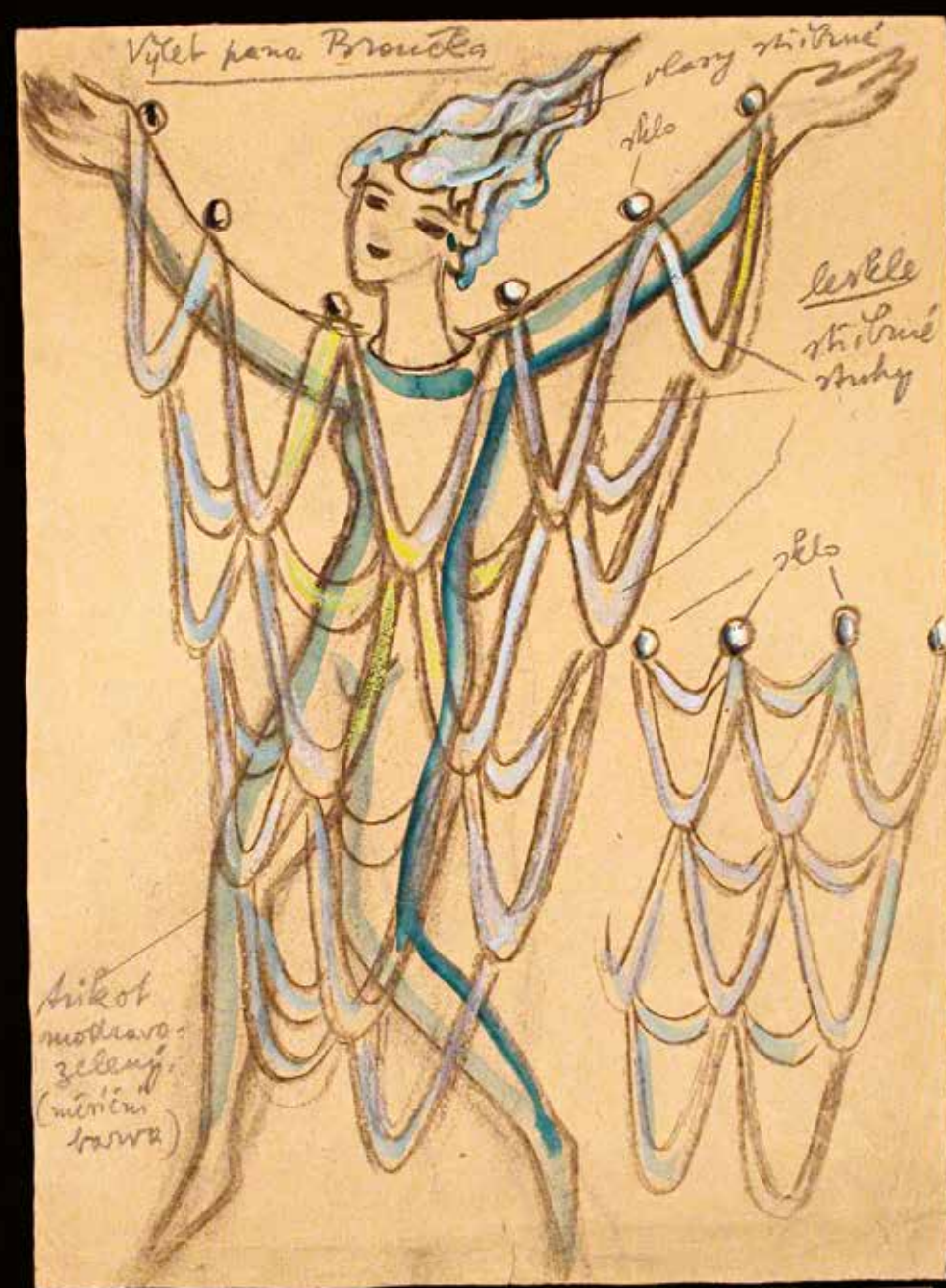
Oddělení dějin hudby

Moravského zemského muzea v Brně

N97-16

N97-15

Petr Benda

V orchestru máme permanentní teambuilding

Houslista Petr Benda pochází z jižních Čech, žil a studoval v Praze a v Londýně, léta dojížděl také na konzultace do Vídně. Nakonec však zakotvil a našel své štěstí v Ostravě, kterou si okamžitě zamiloval. Lidé tady totiž podle něj umějí dělat věci od srdce. A to prý platí i pro JFO, kde on i jeho žena – harfistka Kateřina Bendová – působí a kde se také stal zakládajícím členem špičkového smyčcového kvarteta Benda Quartet, v němž hraje na violu. Momentálně se raduje ze zbrusu nového, inovativního houslového smyčce z alternativních materiálů, který si nechal poslat z Německa.

Jak jste se dostal ke hře na housle?

Jak se říká, jako slepý k houslím. (směje se) Bylo mi asi šest let, když k nám do školky přišli učitelé z místní lidušky dělat nábor. No a mě si vybrali, protože jsem rád zpíval. Můj strejda hodně zpíval, hrál i na kytaru na rodinné chatě, takže jsem měl rád takové ty trampské písničky – pár hitů jsem si opakoval stále dokola. Vždy když školka někde vystupovala, stál jsem vepředu. No a když jsem se pak v první třídě nemohl rozhodnout, jaký nástroj si vybrat, dostal jsem do rukou housle, a bylo to.

Měl jste možnost učit se od takových kapacit, jako byli například David Takeno, Krzysztof Smietana, Zdeněk Gola, Volkhard Steude, Monika Urbaniak nebo Igor Ozim. Kdo z nich vás ovlivnil nejvíce?

Nejvíce vás vždy ovlivní první učitel. V mém případě to byl v hudebce Pavel Kutman, úžasný člověk, bez kterého bych na housle dneska nehrál.

Čím vás tedy pan Kutman tolik ovlivnil?

Hodně se mi věnoval a pomáhal mi objevovat i jiné věci v životě, než jsou „jenom“ ty housle. To mě s ním strašně bavilo, protože kdyby šlo jen o to hrát na ty housle, nebyl bych u nich vydržel, nejsem ten typ, kterého by to naplňovalo. A on to asi věděl, takže díky němu nakonec láska k houslím zvítězila i nad mým dalším koníčkem – vlaky. Měl rád přírodu, výlety, občas mě

na ně bral s sebou se svou rodinou, někdy jsem k nim jezdil i o sobotách a nedělích. Oni byli všichni jak vášniví cyklisté, tak hudebníci a pro mě bylo velmi inspirativní pozorovat, jakým způsobem žijí. To se těžko popisuje.

Myslíte, že si vás pan Kutman tak hýčkal proto, že už tehdy ve vás viděl výjimečný talent?

Asi viděl, že nějaký talent mám, asi jsme se také měli navzájem hodně rádi. Důležité bylo, že jsem nikdy neměl pocit, že se mnou jedná jako s dítětem. Nikdy mi neřikal něco jako „já vím věci lépe než ty“. Takže mi pomáhal utvářet si i osobní rozhled. Byl také vášnivý posluchač gramofonových nahrávek a měl přátele i na Západě, takže díky nim jsme spolu poslouchali i světové houslisty.

Pocházíte z jižních Čech, studoval jste Pražskou konzervatoř, od roku 2010 žijete s rodinou v Ostravě. Jak vzpomínáte na příchod sem, potažmo do JFO?

Byl jsem velmi mile překvapený, že lidé tady umějí dělat věci jen tak, protože jim jde o ty věci, ne o peníze. Dělají to od srdce. A to bylo všude, kam jsme se tady hnuli. Měli jsme tehdy s manželkou malé děti a v Havířově jsme přišli do školky, kde učitelky s dětmi jen nepracovaly – ony s nimi téměř žily. Pořádaly s nimi akce, ke kterým přizvaly i rodiče, takže tehdy vznikla taková síť přátel a my zjistili, že několik rodin se dokonce přestěhovalo z Prahy do Havířova. Úžasné. A to jsem právě viděl i v JFO, že těm lidem o ten orchestr jde, že k němu nepřistupují jako k nějakému eráru. A to přetrvává.

A samotný kolektiv JFO? Fungujete spolu i mimo orchestr? Chodíte spolu třeba i na pivo?

Ano, určitě, to k tomu patří. V tomhle ohledu jsou pěkná turné, protože se najednou bavíte s lidmi, se kterými jinak nemáte čas promluvit. Ale hlavně takový přirozený teambuilding zažíváme přímo v práci. Když si vezmete třeba klasický model kanceláře, tam každý pracuje na nějakém svém úkolu, ostatní ani nemusí vnímat, a až později šéf práci všech vyhodnotí. Kdežto my, když hrajeme v orchestru, musíme se navzájem poslouchat, protože na sebe navazujeme melodií. Musíme si umět vyměnit názory, komunikovat i během zkoušky, zatímco dirigent něco říká. Takže opravdu máme permanentní teambuilding. Ne takový ten dopovaný promyšlenými psychologickými věcmi. Tenhle tým je podrobován okamžitým zatěžkávacím zkouškám.

V roce 2016 jste se začal soustavně věnovat pedagogické činnosti, od roku 2022 vyučujete na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Co vám tato činnost dává? Změnila vás v nějakém ohledu?

Rozhodně ano. Protože když hrajete a učíte se sama skladbu, přicházíte si na vše sama – myšlenkově, intuitivně, pocitově –, ale nepotřebujete to někomu dalšímu sdělit. A právě ono předávání dál, když o tom začnete přemýšlet ještě z tohoto jiného úhlu, dodá člověku ještě úplně jiný rozměr. Jako bych najednou dostal nějaký mocný nástroj. Takže si myslím, že si se studenty mnoho předáváme vzájemně. Od doby, co učím, jsem prošel určitě největší proměnou.

Na jaké housle teď hrajete? Máte nějaké své vysněné?

Teď hraju na filharmonické housle, které už mají svoji historii. Pocházejí z oblasti Benátek. Mají svůj vlastní dlouhý život a střídají se lidé, kteří na ně hrají. Takže vedle nich si uvědomíte

tu pomíjivost. Protože po mně na ně bude hrát zase někdo další. Jsou to housle, na které hrával koncertní mistr Zdeněk Dejmek, jedna z klíčových postav filharmonie vůbec. Někteří starší kolegové jim proto říkají dejmkovky.

A co vaše vysněné housle? Jako první mě napadnou známé stradivárky, ale ne každý po nich touží.

No, já taky ne. Stradivárky jsou krásné na pohled i zvukově, ale já bych si rád zahrál na nějaké guarnerky. Houslař Guarneri, tedy Bartolomeo Giuseppe Guarneri del Gesù, byl současníkem Stradivariho. Jenže realita už je dnes taková, že ti nejlepší sólisté se k takovému nástroji dostanou tak, že ho třeba vlastní nějaká banka nebo nadace a jen jim nástroj propůjčí. U těch stradivárek i guarnerů máme zmapované, kdo je kdy měl, proto jednotlivé housle mají třeba i přezdívky.

Dovedu si představit, že pro vás houslisty pak musí být skoro svátkem vidět takový nástroj přímo v akci, při hře. Je to tak?

Přesně, jako třeba když tady v JFO byl Vadim Gluzman, který hrál na stradivárky, na které kdysi hrál slavný houslista a pedagog Leopold Auer a na které bylo premiérováno Labutí jezero a další skvělé skladby. Takže tohle pozorovat z jednoho a půl metru, jak na ně takový špičkový sólista hraje, to jsou právě ty nádherné okamžiky. A na JFO je úžasné, že každý rok tady vystoupí někdo z takových skvělých sólistů.

Vy jste si také během studia v Londýně vyzkoušel barokní housle. Jak velkou proměnou housle od doby baroka prošly?

Vzhledem k tomu, že se potřeby měnily (potřeby muzikantů, publika, prostředí,

všeho možného kolem), bylo potřeba taky upravit ty nástroje. Takže dneska jsou všechny staré nástroje předělané, adaptované na moderní potřeby. Změnily se určité stavební prvky: Prodloužil se hmatník, je jinak zasazený krk, je to jinak koncipovaný nástroj. Málokterý nástroj z doby, kdy hrával Bach nebo Vivaldi, se zachoval v původní barokní podobě. Lidé vždycky považovali předchozí epochu za překonanou, takže to posouvali dál a dál...

A to až kam?

Na konci 18. století zjistili, že další vývoj už není možný. Od 19. století je zvukový ideál houslí laděný do harmonického celku. Do té doby se přemýšlelo jakoby v rejstřících. Když si představíte jednotlivé struny – bas, tenor, alt, soprán –, kontrasty mezi nimi byly větší. My dnes potřebujeme vyváženost, takže když třeba zkusíme nový nástroj, potřebujeme, aby nějaká struna netrčela nebo nehrála slaběji.

Vývojem ovšem neprošly jen housle. Nedávno vám dorazil dlouho očekávaný, inovativní smýčec z alternativních materiálů. Povězte nám k němu víc, prosím.

Abych byl přesný, nechal jsem si jich poslat osm. Vyrábějí se totiž v různých kategoriích, pro různé typy nástrojů, takže je potřeba si je po nějakou dobu zkoušet. Teď už mám jeden svůj Arcus vybraný a měl by být na špičkové úrovni. Je vyroben z uhlíkových vláken spojených epoxidovou pryskyřicí. V našem prostředí jde skoro o novinku, ale protože vyučuji, tyto věci mě zajímají snad ještě více. Dnešní studenti už s takovými smyčci budou pravděpodobně pracovat více než my, protože přeci jen těch velmi kvalitních dřevěných bude nejspíš postupně ubývat nebo budou neúnosně drahé.

Jeden koncert jste odehrál ve flanelové košili. Bylo by podle vás možné a vhodné udělat obecně nějaký kompromis, přiblížit se lidem, kteří třeba sedí v publiku v ležérnějším odění? Dokážete si představit, že byste nehráli ve fracích, nebo je potřeba zachovávat až takovouto noblesu?

Je potřeba zachovávat určitou eleganci, koncerty jsou přeci jen speciální událost. Pak je otázka diskuse, jestli musíme mít vyloženě fraky. Můj bývalý spolužák na to vždycky nadával; tvrdil, že v 19. století byl frak považovaný za zimní oděv, a my v něm hrajeme v létě. Já sám jsem ještě během školy jezdil ke koncertnímu mistrovi Vídeňských filharmoniků Volkhardovi Steudemu, to byl další člověk, který mě nesmírně moc ovlivnil, proto mi dovoluje ještě malou odbočku k němu, než dořešíme fraky.

Dobře, zdá se, že jste měl na profesory velké štěstí.

Byl jsem klikař. Všichni moji profesori měli životní filozofii dávat. O to se snažím i já. Oni dávali, aniž by za to cokoliv očekávali. A nejvíc právě Volkhard Steude, který mi nabídl na mistrovských kurzech, že k němu mohu dojíždět, aby mě připravoval na konkurzy. Tak jsem za ním jezdil do Vídně na soukromé hodiny, za které on si nic nebral. Říkal: „V případě, že se dostaneš mezi Vídeňské filharmoniky, tak mi to pak můžeš vrátit, nebo to vrátíš někomu jinému tím, že ho budeš učit.“ On toho rozhodně měl na práci dost, ale vždycky si našel čas a věnoval se mi beze zbytku. Předehrával mi. A mimochodem, hrál na stradivárky.

Tak to jste byl opravdu mimořádný klikař. A teď zpět k těm frakům. Jak striktní tedy v tomto ohledu jste?

U těch Vídeňáků se mi líbilo, že někdy hrávali v elegantně vyřešených oblecích. Nešlo o byznysové obleky, ale v podstatě o originálně ušité kostýmy. Chápu, že posluchače mohou naše fraky někdy odrazovat. Když vidí hráče v té tmavé barvě, třeba jim to připadá ponuré. Ale ty zmíněné vídeňské obleky podle mě dělají dobrý dojem. Hráči k nim mají stříbrné kravaty a vestičky a vůbec všechno mají barevně zkombinované – od černé až po různé odstíny šedé. Je to sváteční, ale dodá to takovou lehkou a zároveň důstojnou náladu. Podle mě ideální.

A naopak, co se týče publika, vadí vám, když lidé přijdou poněkud ležérněji oděni?

Dnes sice máme doporučené dresscody, ale jsem rád, že se to trošku rozbilo. Protože když někdo nepřijde na koncert, protože nemá oblek a cítil by se hloupě, je to podle mě hrozná škoda. A často se taky stane, že jdete na koncert z práce. Takže když pak dorazíte v košili a svetru, tak se proboha nic neděje. Když jsem studoval v Londýně, tohle se vůbec neřešilo. Tam se právě v sále mísili studenti i lidi, co byli do večera v práci, takže každý přišel oblečený podle své nálady.

Petr BENDA s manželkou Kateřinou a syny Františkem (vlevo) a Tomášem.

Jiří Vodička

Housle a hráč?

Jako hůlka a kouzelník

v Harry Potterovi

Houslový virtuos a koncertní mistr Jiří Vodička nastartoval svou kariéru v pouhých dvanácti letech, kdy si poprvé zahrál s Janáčkovou filharmonií. Ve čtrnácti byl mimořádně přijat na vysokou školu v Ostravě do třídy renomovaného pedagoga Zdeňka Goly. V devatenácti letech získal magisterský titul. Přesto, že později přešel do Prahy, říká, že nebýt Ostravy, nebyl by tam, kde je. Pravidelně vystupuje jako sólista s mnoha významnými českými i zahraničními orchestry, hraje na velmi výjimečné housle z roku 1774. Co mu bylo dáno, teď prý s radostí předává dál studentům. I proto přijal nabídku JFO stát se garantem Cyklu E, tedy Elánu mladých talentů.

Mluvíme spolu pár minut po skončení interpretační soutěže mladých hráčů na smyčcové nástroje, jejíž vítězové si zahrají jako sólisté na třech koncertech spolu s JFO. Vy jste byl jedním z porotců. Když před vámi někdo začne hrát, po jaké době poznáte, že je výjimečný? Hned, víme to během pár vteřin.

A objevil se dnes v této soutěži někdo opravdu mimořádný, u koho už teď tušíte, že by mohl mít výtečnou kariéru? U některých z nich jsem přesvědčený, že mají v sobě velký potenciál. Některé z nich jsem dokonce měl možnost v minulosti učit, takže dobře vím, jak jsou talentovaní. Teď už bude záležet na nich, jakou cestu si zvolí. Zda se vydají na sólovou dráhu, zaměří se na komorní hudbu, rozhodnou se odejít do zahraničí, nebo třeba získají místo v některém z velkých orchestrů. Když si vzpomenu na sebe v jejich věku – byl jsem dokonce ještě o něco mladší –, právě tyto pódiové zkušenosti s orchestrem pro mě byly klíčové. Pomohly mi získat sebevědomí a daly mi ten správný start do budoucna.

Když mluvíte o sobě v jejich věku, zažil jste dnes v porotě nějaké déjà vu? Zažil, když jedna slečna hrála část z Rondo Capriccioso, Saint-Saëns; stejnou skladbu, kterou jsem sám hrál tady s Janáčkovou filharmonií Ostrava.

Bylo to moje úplně první vystoupení s orchestrem. Takže na mě dnes koukal i kolega porotce Pavel Doležal, koncertní mistr JFO, který mě tehdy jako dvanáctiletého kluka doprovázel. Rondo Capriccioso mě navíc provázelo celým životem, takže slyšet ho znovu v tomto kontextu bylo opravdu výjimečné.

Jaký byl Jiří Vodička ve dvanácti letech? Býval jste nervózní?

Vždycky jsem býval nervózní. A stále bývám. Samozřejmě záleží na důležitosti koncertu, na repertoáru a dalších faktorech. Logicky platí, že čím častěji stojíte na pódiu, tím méně nervozity obvykle zažíváte. Ale i tak jsou koncerty, které jsou mimořádně náročné, a to nejen po hráčské stránce. Například živé vysílání do televize s sebou nese obrovský tlak. A čím výš se v kariéře posunete, tím vyšší očekávání posluchači mají.

Nechybělo ale moc, a mohl z vás být profesionální tanečník.

No ano, ve druhé třídě mi spolužačka hodila do aktovky vzkaz pro mámu. Stálo v něm, že holka chce tancovat a hledá partnera. A já řekl, že absolutně ne, protože jsem se strašně styděl. Jenže jsem ten lístek zapomněl z aktovky vyhodit, máma ho doma našla a poslala mě si tančení vyzkoušet. Nakonec z toho byly nádherné tři roky. Bavilo mě to moc.

Myslíte, že kdybyste nehrál, tančil byste?

Myslím, že ano. I když si nejsem jistý, jestli bych se dostal na takovou úroveň, která by měla smysl. Víím, jak tvrdé to prostředí je, znám tanečníky i jejich svět. Mimochodem, právě to byl jeden z důvodů, proč jsem se nakonec rozhodl pro housle. Hudba je totiž láska na celý život, mohu se jí aktivně věnovat mnohem déle.

Co je pro vás největší poctou, jakou vám posluchač může projevit?

Pro mě je odměna z koncertu vždycky stejná. Když se na konci všichni usmívají, a dokonce i ti, kteří tam původně moc nechtěli – často pánové, co doprovázejí své dámy –, člověk najednou úplně ztratí pojem o čase. S publikem se dostanete do jakési bubliny, do symbiózy. A to je pro mě ta největší odměna: Když můj upřímný prožitek vložený do hudby osloví lidi natolik, že jej prožijí se mnou. Nejkrásnější je, když mi pak někdo řekne, že měl hrozný den, ale během koncertu na všechno zapomněl. To má pro mě největší smysl.

Umělkyně Gabriela Pilařová mi v rozhovoru řekla, že když vás viděla hrát, měla pocit, jako by hudba přímo prostupovala vaším tělem. Co prožíváte, když hrajete? Mluvil jste o bublině. Je to tak, že pak nevnímáte nic jiného?

Jak kdy. Hrajeme hudbu autorů, kteří do svých skladeb vložili své emoce, příběhy a svébytné vyjádření doby, ve které tvořili. Jako interpreti se to všechno musíme snažit pochopit, vnímat, co ta hudba říká, pochopit ji, zachytit to. Mým úkolem je ovládnout nástroj tak, aby z něj vyšlo to, co autor pravděpodobně chtěl sdělit, a přitom tomu dodat i svou osobitost. A když se tohle povede, pak se dostanu do oné bubliny. Samozřejmě někdy máte plnou hlavu jiných věcí a nezbývá než jako profesionál „jen“ co nejlépe podat skladbu. Ale nejkrásnější okamžik nastává, když žijete hudbou naplno a na svět kolem vás úplně zapomenete.

Váš otec byl rockový kytarista. Jak vás to ovlivnilo?

Strašně moc, protože díky tomu, že jsem vyrostl na rockové hudbě, mám k ní přirozeně vztah; a podle toho, co vím,

jsem v tomto ohledu jeden z mála těch, co se živí klasickou hudbou. Tahle zkušenost se naplno projevila, když mě oslovil Michal Dvořák z kapely Lucie k projektu Vivaldianno. Je to vlastně Vivaldi v art-rockovém kabátě. Kdybych byl typický klasický houslista, pravděpodobně bych na něco takového nikdy nepřistoupil. Ale protože jsem na téhle hudbě vyrostl, vím, že právě takové projekty mají obrovský smysl. Je to způsob, jak oslovit mladou generaci a lidi, kteří zatím nemají s klasickou hudbou zkušenosti. A třeba je to právě to, co je k ní přitáhne.

Když jsme u přibližování se publiku, zaznamenala jsem, že jste jeden novoroční koncert odehrál ve slích.

Snažím se v tomhle ohledu přinášet renesanci. Frak nebo smoking – ten klasický oděv – je samozřejmě historicky spojený s klasickou hudbou. Ale svět kolem nás se změnil. Tak proč, když hrajeme hudbu, která byla napsána před staletími, aspoň v tomhle nebýt inovativní? Tohle platí často i pro publikum. Lidé přicházejí na koncert klasické hudby s pocitem, že je to „strašně vážná“ událost. A právě ten český terminus technicus „vážná hudba“ považují za úplně nešťastný. Hudba přece není vážná – to z ní udělala společnost. Vážná začala znamenat: Já jí nerozumím, tak to bude asi moc vážné.

To jsou přesně věci, které se snažím narušit. Chci ukázat, že klasická hudba je živá, hravá, emocionální, a rozhodně to není něco, co by mělo odrazovat.

Máte housle od Josepha Gagliana z roku 1774, které vám před lety zapůjčil Jiří Bělohlávek a jeho rodina v zápůjčce pokračuje. Předpokládám, že k tak výjimečným houslím vedla hodně složitá a trnitá cesta.

Rozhodně. A to jsem si původně myslel, že s finančním budgetem, který jsem

měl k dispozici, najdu svůj nástroj rychle. Nakonec z toho ale bylo rok a půl hledání, během kterého jsem vyzkoušel snad osmdesát houslí. U každých vždycky něco zásadního chybělo.

To je prostě proces, který trvá, a navíc to, že konkrétní housle sedí mně, neznamena, že by seděly někomu jinému. Vždycky říkám, že je to jako v Harry Potterovi: Každá hůlka si musí najít svého kouzelníka. Tyto housle od Gagliana měla původně koupit J & T Banka, ale sešlo z toho. A tehdy zasáhl Jiří Bělohlávek, který si uvědomoval, jak výjimečný ten nástroj je. Rozhodl se mi je koupit, protože věděl, že takové housle nám prostě nesmějí utéct. Kdo jiný by tohle udělal? Je to gesto, na které nikdy nezapomenu.

Vím, že jste měl možnost vyzkoušet si také legendární stradivárky a že byste je za svůj nástroj nevyměnil. Jak jste takovou možnost srovnání získal?

Když jsem letěl na koncerty do New Yorku, americká agentura mi tam pro tuto příležitost domluvila nástroj. Nevěděl jsem jaký. Prostě jsem šel do obchodu a zkusil si ho. A ukázalo se, že to jsou stradivárky za dva miliony dolarů. Krásné, ale pro mě měly takových potíží, že bych je nechtěl. I přes jejich astronomickou hodnotu mi nevyhovovaly tolik jako moje vlastní housle. To jen potvrzuje, že cena a prestiž nástroje nejsou všechno – nejdůležitější je, aby mezi houslistou a houslemi vzniklo to správné spojení.

O tom, že houslisté u nás jsou téměř bez šance dostat se ke kvalitním houslím, mluvil v rozhovoru také Petr Benda. Evidentně jde o dost zásadní problém. Jak moc (nejen) studenty brzdí v rozletu?

Problém mnoha nástrojů – a sám jsem to zažil nesčetněkrát, protože jsem jich už vyzkoušel spoustu – je, že jakmile dosáhnete úrovně, kdy jste lepší než váš nástroj, začne vás limitovat. To je neskutečně frustrující pocit, protože si uvědomujete, že vaše technika a dovednosti se už kvůli nástroji nemohou dále rozvíjet.

V okamžiku, kdy dostanete lepší housle, je to jako byste najednou vykvetli. Během krátké chvíle skočíte o úroveň výš. Jsem přesvědčený, že existuje spousta talentovaných lidí – nejen těch, které jsme dnes slyšeli hrát, ale obecně studentů na školách –, které právě špatný nástroj zásadně brzdí v jejich vývoji. A to je obrovská škoda.

Jak se udržujete ve formě?

Zásadní je práce na psychickém stavu a celkové tělesné kondici. Já jsem se našel v jízdě na kole, konkrétně na treku, což mi pomáhá udržovat balanc. A v tomhle ohledu mám skvělé vzpomínky i na tancování – přesně tohle totiž potřebujeme. Jako hudebníci máme často obrovské vytížení. Naše tepovka je šíleně vysoká i ve fyzicky klidovém stavu, protože ji ovlivňují emoce. A to není pro tělo zdravé. Stres,

adrenalin a další faktory způsobují, že naše tělo je neustále pod tlakem, což rozhodně není přirozené.

Abychom se „hodili do pohody“ a mohli tuhle práci dělat naplno, je nezbytné najít si způsob, jak tuhle zátěž vyrovnat. Pro mě je to právě sport; přináší mi klid a rovnováhu, kterou potřebuji nejen pro fyzické, ale i pro mentální zdraví.

Slyšela jsem, že housle nejsou jen nástrojem, ale také odrazem duše hudebníka. Souhlasíte s tím?

Myslím si, že i housle mají duši. Když vezmete jakýkoliv nástroj – třeba jako ty moje housle od Gagliana – a představíte si, že tento mistr jich mohl vyrobit třeba tisíc nebo dva tisíce, každý z nich bude jiný. Liší se fyzicky i zvukově, a právě proto je přirovnávám k člověku.

Housle jsou ze dřeva – materiálu, který byl kdysi živý a vlastně svým způsobem stále žije. Dřevo neustále pracuje, mění se, reaguje na čas a okolní prostředí. A v případě akustických houslí platí, že čím jsou starší, tím lepší a bohatší zvuk mají.

Ta jedinečnost a živost mě přesvědčuje, že housle mají skutečně svou vlastní duši.

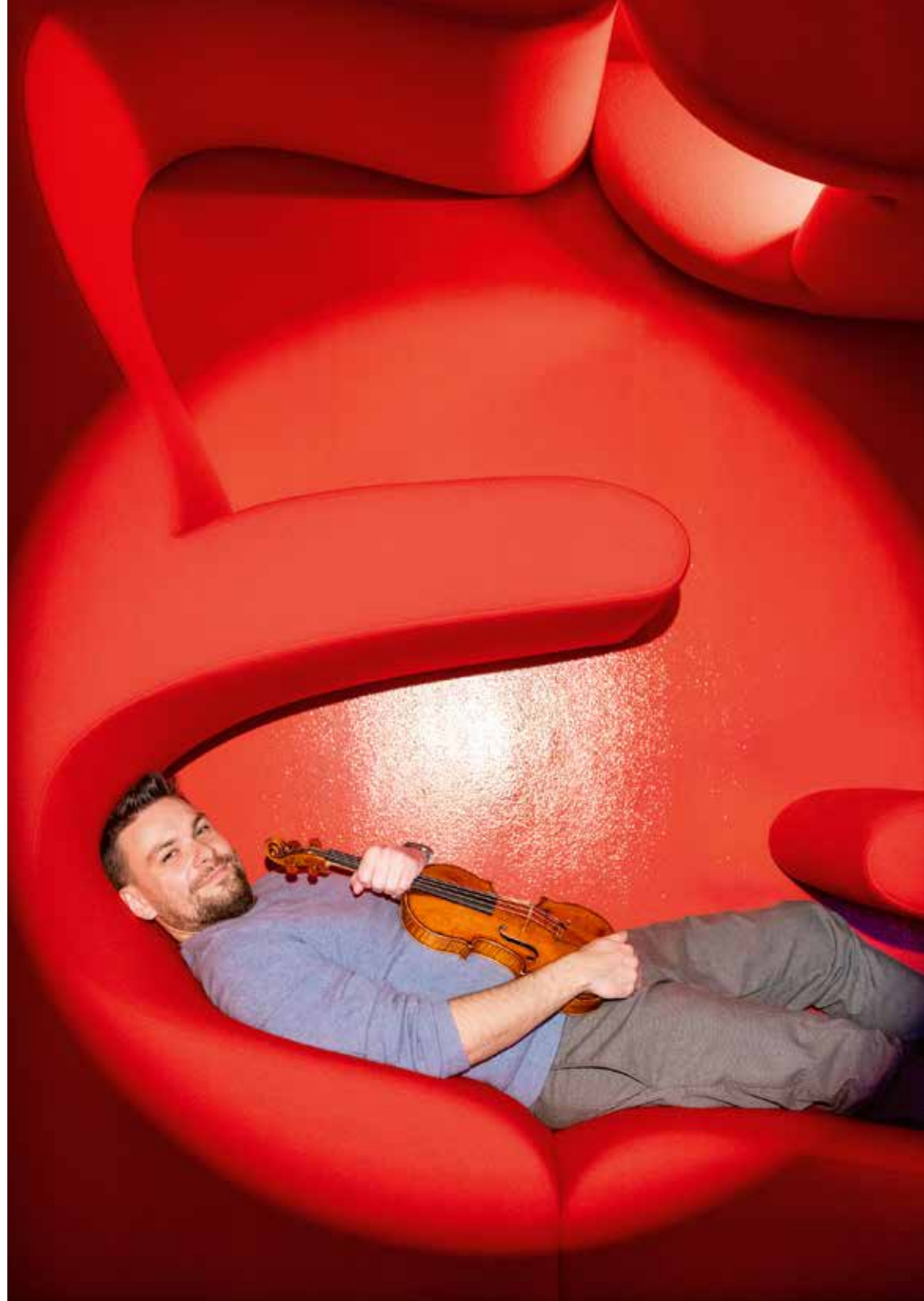
Houslová myška

Tato drobná kulička, tvořená směsí kalafuny, dřevěného prachu a jemných nečistot, vzniká uvnitř houslí postupem času při hře. Pohyb nástroje a vibrace strun ji pomalu formují, až získá svůj charakteristický tvar. Pro houslisty je spíše kuriozitou než překážkou – tichým důkazem nespočtu odehraných tónů a let strávených s nástrojem.

„Tahle fotka vznikla v ložnici našeho bytu v Rudné ulici číslo 42 v Ostravě, kde jsme vyrůstali. Byly mi tehdy necelé čtyři roky, když se narodila sestra. Studovala klavír, ale nakonec jí víc než hudba přitahovala péče o zvířata – a ta nakonec zvítězila. Dneska má svou rodinu a my máme krásný vztah.“

Michal Sedláček

V každém hráči se díky cyklu D probouzí dítě

Michal Sedláček je mužem mnoha talentů. Hraje v divadle, zpívá, vyučuje pantomimu, umí hrát na osm hudebních nástrojů; i když on sám skromně dodává, že na ně „zvládne zahrát pár písniček“. S Janáčkovou filharmonií spolupracuje už od roku 2013, tedy od počátku rodinných koncertů cyklu D, během nichž svými komediálními výstupy v roli Vládi baví publikum od šesti do nekonečna let. Tyto koncerty jsou podle něj také jedinečnou příležitostí vidět jindy vážné hudebníky v netradiční, zábavné roli.

Co pro vás tato krásná práce s orchestrem JFO znamená, co vám přináší?

Když jsem začínal, vůbec jsem netušil, jak moc mi to ovlivní život do budoucna. Já celoživotně toužil po tom dělat muziku. Po konzervatoři jsem proto chtěl jít studovat skladbu, ale dostal jsem krásnou nabídku do Divadla Petra Bezruče, to se neodmítá, takže jsem se začal naplno věnovat herectví. A pak najednou přišel ten kontakt s filharmonií, s živou hudbou, což je oáza pro moji duši, pro moje ucho, neskutečně si ten čas užívám.

Součástí rodinných koncertů cyklu D jste od úplného počátku, tedy 11 let. Jde o vaši srdeční záležitost?

Ano, dá se to tak říct. Ale myslím si, že by u toho zůstali i ti další původní herci, kdyby dokázali vše skloubit. Třeba Pavla Gajdošíková dostala angažmá v Divadle pod Palmovkou, tak sem nejprve dojížděla z Prahy, ale pak už nemohla dokončit některé koncerty a my museli využívat hostující umělce. Dokonce jsme odehráli jeden koncert s mým tátou.

Jak se vám s ním hrálo?

Famózně. Jsem tátova kopie ve spoustě věcí, mimo jiné právě v improvizaci. Míváme i velmi podobné nápady, takže kolikrát si na jevišti bereme fórky takříkajíc z úst. Tohle jsme museli nějakým způsobem ustát, ale byla to neskutečná sranda a myslím, že i diváci si ji užívali s námi.

První koncert s JFO jste odehrál v roce 2013. Vzpomínáte si na něj?

Vzpomínám sice mlhavě, ale pamatuji si, že způsob a náhled na věc byly tehdy úplně jiné, prošli jsme velkým vývojem. Na začátku to byl obrovský stres, stíhat se převlékat, měli jsme třeba dvacet kostýmů během jednoho koncertu, miliardu rekvizit a byla to velká divočina. Myslím, že je dobře, že vývoj přinesl kompromis mezi hlubokým uměním filharmonie a tím naším hereckým působením, abychom umění přinesli na pomyslném podnose tak, aby jej i malé děti dokázaly vnímat a bavit se.

No právě. Zajímá mě ten vývoj a souhra. Když se řekne koncert filharmonie, člověk si vybaví spíše vážné, soustředěné tváře hráčů. V rámci cyklu D je ale vidíme uvolněné, rozesmáté a zapojené do vašich až komediálních vystoupení. Aby vznikla taková synergie, museli jste si jako herci nejprve vydobýt jejich důvěru?

Ano. Pro mě jako pro herce je přirozené potkávat se s různými lidmi na různých místech a často nabourávat prostor, kam není zvykem přinášet herecké umění s humorem a skotačením. Ale na začátku, prvních pár sezon, jsem vnímal, že to hudební těleso se s tím dříve nesetkalo a že potřebuje čas, abychom si na sebe zvykli. Aby všichni pochopili, že nechceme něco shazovat nebo zesměšňovat, ale naopak, přivádět mladé posluchače k poslechu klasické hudby. Nakonec se to podařilo, troufám si říct, že s některými hráči jsme dokonce přátelé a že se kamarádíme i mimo koncerty JFO, což mě nesmírně těší. Kromě umělecké cesty jsme si k sobě našli i cestu lidskou.

Kolik zkoušek s orchestrem takový koncert vyžaduje?

S orchestrem míváme před koncertem jen jednu zkoušku, kde se láme chleba. Tam si to projedeme od A do Z. Mám tyhle zkoušky moc rád, protože kolikrát si na nich vyzkoušíme vtípky, které se týkají konkrétních členů orchestru, a ověříme si, jestli je jim atmosféra nakloněná. A taky se i nasmějeme, a nejen my, herci, ale právě i členové orchestru, tak to mám nejradši, to je fajn.

V publiku míváte děti od šesti let, které také zapojujete do programu. Jak víme, děti v tomhle věku jsou velmi bezprostřední a zvědavé. Nezapotíte se někdy při jejich reakcích?

Tyto děti bývají také velmi bystré a člověk má někdy tendenci je podcenit. Kolikrát se směji mnohem dřív, než vysvětlíme pointu, protože vtip pochopí už třeba v půlce věty. Jednou jsme měli rozehranou takovou hru ve hře, kdy jsem si dělal legraci ze svého parťáka Jakuba, který hrál mého bratrance Otu, a pointa měla přijít až po pěti replikách. Jenže jedno dítě ji hned pochopilo a vykřiklo ji už po první replice. To nám samozřejmě vzalo vítr z plachet, protože tohle dítě rozesmálo celý sál a museli jsme se s tím nějak popasovat, zaimprovizovat.

Kolik prostoru vlastně při těchto koncertech máte pro improvizaci?

Můžeme improvizovat téměř pořád, ale samozřejmě stále v mezích scénáře. Takže si sem tam přidáme nějaký slovní vtípek nebo narážku, ať už právě s hereckým kolegou/ kolegyní, nebo poslední dobou dokonce už improvizujeme i s některými muzikanty, kteří se zapojují do slovního i do pohybového humoru, převlíkají se do kostýmů... To je opravdu něco, co mi připadá velmi vzácné a něco, co s orchestrem jen tak nezažijete.

Takže vývoj stále probíhá a hráči jsou hravější a hravější.

No jeřda, nesmírně. Vy jste velmi dobře řekla, že hráči v orchestru mohou působit trochu jako hráči pokeru, velmi nečitelně. Jenže v každém z nich se podle mého názoru díky cyklu D probouzí dítě. I proto, že v publiku třeba mají své děti, a to je povzbuzuje k tomu se zapojovat. A nejednou se mi stalo, že mi dramaturgyně Lenka Jaborská řekla o nějakém hráči: „Hele Mišo, potřebujeme, abys s ním vedl dialog, ale buď opatrný, protože je to člen, který v rámci hierarchie orchestru patří mezi špičku.“ No a většinou stejně sklouzneme k tomu, že daný hudebník si s námi pohraje a zablbne si, a to je prostě úžasné.

Když se ohlédnete zpět, prošel jste si i vy díky působení s JFO nějakým zajímavým vývojem, proměnou?

Minimálně jsem zestárl. (směje se) Hrát jedenáct let desetiletého kluka, to je taky docela náročná disciplína – udržovat si svěží mysl a být pro děti aktuální. Ale také si čím dál víc vážím toho, že mě taková práce vůbec potkala. Ze začátku jsem ji bral jako normální věc – že si jen tak odskočím, několikrát do roka si zahrám představení s filharmonii, a byť jsem JFO vždycky miloval, vůbec mi nedocházelo, jak moc velká výsada to pro mě jako pro herce může být. Dnes tuto nabídku a tyto cykly považuji za jednu z nejlepších věcí, jaké mě v kariérním životě potkaly.

Nacházejí si díky rodinným koncertům cestu ke klasické hudbě také dospělí, dosud klasikou nepolíbení?

Jestli se dostávají ke klasické hudbě více rodiče, to nevím, o tom žádné zprávy nemám, ale vím, že tam chodí rodiče i bez dětí. Takže možná to je odpověď

na vaši otázku – potkávám se s tím, že tam jsou rodiče, kteří začali chodit s malými dětmi, děti potom odrostly a rodiče pokračují právě v návštěvách cyklu D, a to mi přijde nesmírně hezké. Pěkná pochvala. Co víc si můžeme přát?

Rodiny umělců – bavičů – si často stěžují, že zatímco na pódiu jsou tito umělci oslnivými showmany, ony pak mají doma „suchary“. Mám pocit, že to asi nebude váš případ.

Ale je. Fakt. Já jsem potom doma hrozný samotář, mám rád svůj klid a není se mnou asi zrovna sranda. Člověk, který se živí tím, čím se živím, se „prodává“ i tím, jak se chová ve společnosti. Jako herci prostě chodíme s kůží na trh nejen na jevišti, ale i mezi lidmi, a to je vyčerpávající. Takže když jsem doma, rád si zalezu nebo rád vypnu. Možná, že kdyby tady byla moje manželka, potvrdila by, že doma bývám skoro až trochu mrzout. Je to takové příjemné vyvážení.

V jednom ze starších rozhovorů s vámi jsem se dočetla, že jste vskutku mimořádný instrumentalista. Umíte hrát na osm hudebních nástrojů. Je to aktuální počet?

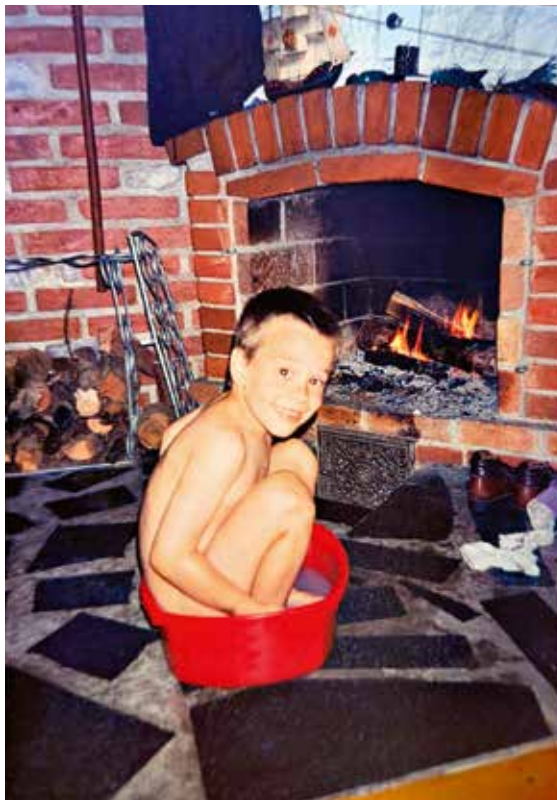
No, bavíme se tady o Janáčkově filharmonii, takže si rozhodně netroufám říct, že na nějaké nástroje umím hrát. Já na ně spíš zvládnou zahrát pár písniček a dělá mi to radost; nejvíc asi klavír, piano. Ale v rámci „Děčka“ jsem si zahrál i s JFO. A to je samozřejmě pro mě jako pro herce, který jakž takž ovládá nějaké hudební nástroje, velká věc. A uvědomil jsem si, jak je neuvěřitelně těžké hrát podle „mávání“ dirigenta; že opravdu ta doba (takt) nebývá někdy tam, kde by člověk čekal. To je pro mě ohromná zkušenost. Naposledy jsem s orchestrem JFO hrál na kytaru bondovku.

Jste mužem mnoha talentů.
Je ale něco, co opravdu neumíte,
a chtěl byste umět?

Před rokem bych řekl, že bych chtěl umět pracovat rukama, ale teď už to říct nemohu, protože jsme s tchánem rok pracovali na domečku a při tom jsem se spoustu věcí naučil. Ku podivu mi některé věci šly mnohem lépe, než bych čekal. Třeba celou elektřinu jsem si v baráku udělal sám. To bych nečekal vůbec. Ale jestli mi něco opravdu nejde, tak určitě hra na smyčcové a plátkové nástroje; to bych si moc přál umět.

Ještě k cyklu D. Tuším, jak důležitá je mezi vámi herci lidská souhra, kterou jste našel také u parťáka Jakuba Burýška. I on ale nedávno dostal angažmá v Praze a pendlování mezi Prahou a Ostravou se pro něj stalo neúnosným. Nahradí jej ovšem Kamila Janovičová, se kterou už máte hereckou zkušenost z dřívějších. Tak jak se na ni těšíte?

Na Kamču se těším ohromně! Je to skvělá herečka, se kterou se známe už od studentských let na Janáčkově konzervatoři Ostrava. Myslím, že máme před sebou sezonu plnou veselé spolupráce! Bude to „megální“ a bude to skvostné!

„Prázdniny roku 1997, chata v Ptáčově u Třebíče. Pamatuji si, jak jsem se tam chystal na první třídu – měl jsem svůj pracovní sešit pro předškoláky... Jenže veškerá snaha byla marná. Nakonec mi školu o rok odložili, prý si mám ještě hrát. A jak to dopadlo? Hraju si dodnes – a pořád mě to baví!“

Gabriela Pilařová

Chyba je výzva, ze které se nesmíme podělat!

Když vypráví o své práci, obklopena různými papírovými archy nebo odřezky, nadšeně rozkládá rukama a celý obličej jí září. Stejně jiskry ale v jejích očích uvidíte i tehdy, pokud se s ní budete bavit o hudbě. Tu Gabriela Pilařová vnímá jako absolutní umění, které v ní dokáže vyvolat až tělesné pocity. Jako třeba při vystoupení houslistů Jiřího Vodičky nebo Borise Giltburga, na něž velmi ráda vzpomíná. Obdivuje také propojování různých hudebních stylů, proto je velmi pyšná právě na JFO. Hudba jí obvykle dělá společnost i v malém autorském studiu v Ostravě, kde vytváří nové a jedinečné papírové věci ze starého nebo vyřazeného materiálu.

Jak a kdy začala vaše spolupráce s Janáčkovou filharmonií Ostrava?

Po té nejhorší covidové vlně zůstala JFO část nákladu katalogu z tehdejší sezony. Ondra Peterka z filharmonie tehdy za mnou přišel, jestli by se to dalo nějak využít. Byla by obrovská škoda je jen tak vyhodit, protože nejde jen o program, ale o skutečně krásné knihy, umělecká díla, za kterými stojí obrovský kus práce. Tyhle obsahovaly třeba i přetištěné akvarelové skici koncertního sálu od Stevena Holla. Jednoduše v nich byla spousta informací, které díky upcyclaci stále předáváme, po troškách je distribuujeme mezi lidi, samozřejmě se zachováním vizuální identity, jen v jiné podobě.

V jaké podobě?

Přišli jsme na to, že by se filharmonii hodily kapsy na vstupenky pro návštěvníky. Na ně padla většina materiálu, tedy vnitřní listy katalogů. Obálky katalogů jsou pevnější, takže ty mi tady zůstaly a s podporou JFO je průběžně zapracovávám v rámci své volné tvorby na různorodé produkty.

Můžete uvést pár příkladů, na co konkrétně jste je využila, přetvořila je?

Třeba naposledy na krabičky na šperky. Staly se ale také už obálkami deníků, malých alb, a různě, i extravagantně tvarovaných zápisníků nebo jsem z nich skládala kabelková psaníčka. Taky fungovaly jako podklad pro

vytvoření omalovánek pro seniory se speciálními potřebami nebo jako materiály pro koláže. Také s nimi na workshopech pracují děti. Když byl Měsíc knihy, vyráběly z nich vlastní autorské knížky. No a v neposlední řadě jsem ještě využila plakáty a zkušební tiskové archy katalogů JFO; vznikly tak zápisníky pro samotnou filharmonii.

Takže vám v podstatě nezůstává žádný odpad, když to, co zbude z jednoho tvoření, zapracujete do něčeho dalšího?

Jo jo, to je takové moje trošku prokletí. Mě ty zbytečky totiž fascinují, to tvarování, ta barevnost, struktury, vrstvy, jak to působí hapticky. Vlastně si pořád sama násobím práci, ale nedokážu se tomu ubránit. Vznikají pak už hodně limitované věci, experimenty. Ne vše je vždy praktické, ale o praktičnost úplně v tu chvíli nejde. Je to zkoumání materiálu a sešitu jako média pro zaznamenávání. Je to taková výzva. Když píšete na čistý papír, vždycky se začíná hůř, že? Ale když už na papíru něco je, klidně i nějaká chyba nebo flek, tak už se s ním komunikuje a člověka to může dovést někam, kam by se normálně nedostal.

Takže chyby nevnímáte negativně, ale naopak jako výzvy, které je potřeba přijmout?

Všeobecně ano, chyba je výzva, která otevírá prostory a pomáhá měnit úhel pohledu. Třeba když v zápisníku uděláte škrtanec, vůbec to nevadí. Naopak jde o autentickou stopu nějakého rozpoložení a zároveň jistého poučení, vývoje.

Funguje to podle vás stejně i s hudbou? Myslím tím, že pro posluchače nemusí být až tak podstatná technická dokonalost,

jako to, co autor do skladby vloží ze sebe – nějaký otisk své duše.

Myslím, že emoce a autenticita je do hudby vtištěna. To je něco, co nejde obelhat. A je to všude, v hudbě, ve výtvarném umění. Stejně je to i v životě. Lidé prostě dělají chyby, ale nesmějí se z toho – jak se říká – podělat.

Co pro vás klasická hudba znamená? Co vám přináší?

Je to pro mě něco, co nedokážu úplně rozumově pochopit. Něco jako televize, u níž taky nechápu, jak se obraz dostane až k nám. U klasické hudby zase nechápu, jak skladatel dokáže všechno vidět, slyšet. To je fascinující. Hudba je mojí velkou součástí. Když jsem tady v dílně, vždycky mi tady něco hraje. Většinou něco, co má spoustu vrstev, a jsem spíš temnější typ. Ale záleží na tom, jaká je nálada. Klasická hudba přichází výjimečně, spíš s podzimem, když se člověk do sebe tak uzebírá.

Inspiruje vás hudba?

Určitě mě dokáže dostat až do takových zvláštních vytržení, kdy ji cítím až tělesně. V podstatě souhlasím s performerkou Marinou Abramovič, že nejabsolutnější uměním je právě hudba, zvuk. Protože i když nevytváříte nic hmatatelného, přesto to existuje a může to vstupovat až úplně dovnitř člověka. Nic ideálnějšího člověk nemůže vytvořit a předat. I když možnost dotknout se materiálu a cítit jeho fyzickou podobu, hrany, váhu, teplotu, ať je to papír, dřevo, hlína, cokoli, je vlastně stejně krásné a inspirující.

Vybavíte si nějaký koncert, který ve vás vyvolal až fyzický zážitek?

Vybavuji si, jak jsme byli s rodinou na dětském programu JFO, u toho já se vždycky strašně dojmou. Tenkrát šlo o koncert s vesmírnou tematikou, takže

umělci měli na sobě skafandry. Přišlo mi skvělé, jak JFO dokáže lidi nadchnout pro hudbu, kterou zprostředkovává velmi netradiční cestou. Moji dceři bylo tehdy asi osm a hodně se do programu zapojovala. A vůbec bylo super sledovat nejen děti, ale i jejich rodiče, jak všichni opravdu vnímají a prožívají danou chvíli.

Máte nějaké oblíbené skladatele nebo interprety?

Klasická hudba je pro mě stále ještě málo probádaným územím. A taky mě baví, když někdo klasickou hudbu okoření něčím novým. Například jsem byla na charitativním koncertu, kde po operní pěvkyni a neskutečném houslistovi Jiřím Vodičkovi hrála úplně na konci kapela Zrní, a to svou nejsprostší písničku. Takové propojení zcela rozdílných hudebních stylů a světů v jeden celek bylo velmi nekonvenční, ale působivé.

Zrovna houslový virtuos Jiří Vodička, jehož jste zmínila, bude ve 72. sezoně garantem cyklu E, tedy Elánu mladých. Řekla jste, že byl neskutečný, evidentně na vás udělal velký dojem.

Jeho houslový Vivaldi byl opravdu skvělý. To bylo neuvěřitelné. Navíc, vidět naživo, jak hudba prostupuje do těla toho hráče, je pro mne něco magického. V takových případech si vždycky připadám až trochu nepatřičně. Mám pocit, že pro hráče musí jít o hodně intimní záležitost a já že ho vlastně šmíruju. Úplně na něm vidíte, že ten proces zcela nekontroluje, ale že jím prochází. Stejně tak třeba na závěrečném koncertu 70. sezony JFO ve Vesmíru hrál neuvěřitelný klavírista Boris Giltburg. On během toho vystoupení úplně splynul s klavírem. Prostě se stal jeho nedílnou součástí.

Na vašem webu jsem viděla heslo Milovat Ostravu. Co to konkrétně

u vás znamená? Jak se taková láska k Ostravě projevuje?

Já jsem se v Ostravě narodila, mám tady rodinu a zároveň jsem takový konzervativní typ, tak je to možná dáno i tím. Také si myslím, že Ostrava je velmi nezvyklé město; má své kouzlo. Na první pohled není úplně vábivá, ale je velmi autentická. Nic načančaného, nadesignovaného na efekt. No a v neposlední řadě tady vznikají super věci, a to i přesto, že tady pro ně nemusí být moc podporující prostředí. Ale lidé, kteří tady skutečně chtějí něčeho dosáhnout, jsou zarytí a ochotní se nevzdát.

Můžeme to vztáhnout i na hudebníky?

V rámci JFO, myslím, určitě, a nejen na hudebníky, ale vztahuje se to i na další členy týmu, kteří sestavují a produkují program a starají se tak o to, aby se lidé nebáli klasickou hudbu objevovat. Takže jsem na JFO pyšná.

„Na fotce jsem se svou mladší sestrou Martinkou. Měli jsme mezi dveřmi takové hopsátko a pamatuji si, jak bych Martinku samou roztomilostí nejradši snědla, když tam hopsala. Dřepím vedle ní přestrojena za princeznu tanečnici. Ten šátek byl propletený lesklými nitkami, tak jsem byla asi zlatovlasá, ale především byl lehoučký a při mých točkách a poskocích krásně vlál. Myslím, že se pořád takhle točím a skáču, jen teď za mnou vlajou papíry.“

Ondřej Vysloužil

Ukážeme, že na to máme!

Ostravané se brzy budou pyšnit novým koncertním sálem, originálně propojeným se stávajícím kulturním domem. Lokalitu kolem vzniklého celku pak čeká komplexní proměna, která – mimo jiné – umožní posluchačům koncertů JFO dostat se k sálu snadno, pohodlně a bezpečně tramvají nebo se přiblížit autem a zaparkovat v novém parkovacím domě. Proměně se rovněž přilehlý park – sad Dr. Milady Horákové, který návštěvníkům nabídne pestrou škálu možností, jak v lokalitě i mimo koncert kvalitně strávit volný čas či relaxovat. Podrobnosti přiblížil Ondřej Vysloužil, ředitel MAPPA – Městského ateliéru prostorového plánování a architektury.

Co je posláním ateliéru MAPPA a jakou roli má v celém procesu přeměny lokality?

Rolí MAPPA je připravovat plány pro rozvoj konkrétních lokalit nebo území a také pomáhat v jejich naplňování. Pokud máme dobrý plán, můžeme podle něj ve městě dobře stavět nové budovy, rekonstruovat ty starší nebo upravovat veřejná prostranství. Cílem je, aby město dokázalo efektivně investovat finanční prostředky a aby výsledkem byly stavby a prostranství, které se daří dlouhodobě udržovat funkční a v nejlepší kondici pro uživatele.

Studie Bulvár 28. října, kterou náš ateliér MAPPA nechal zpracovat, je podkladem pro dílčí projekty úprav veřejného prostranství ulice 28. října v úseku podél sadu Dr. Milady Horákové až po divadlo Petra Bezruče. A ani tato studie Bulvár 28. října není ve „vzduchoprázdnu“, nýbrž naplňuje dlouhodobou koncepci zpracovanou pro celou městskou třídu z centra až do Poruby.

Jak/čím se posluchači dostanou do nového kulturního komplexu s koncertním sálem? Bude to pro ně v něčem i snazší nebo pohodlnější než dosud?

Určitě ano, protože jsme usilovali o pohodlnější přístup na tramvajové zastávky a zároveň jsme připravili projekt, díky kterému se na daném místě zlepší podmínky pro pohyb chodců i cyklistů. U cyklistů se samozřejmě počítá s tím, že budou spíše projíždět,

než že by jezdili na koncerty, ale můžou jezdit na doplňkové akce. Současné město připravuje parkovací dům poblíž krajského úřadu, který poslouží návštěvníkům ze vzdálenějších míst, kteří přijedou autem.

Co konkrétně znamená pohodlnější přístup na tramvajové zastávky?

Jelikož tramvaj je důležitým dopravním prostředkem, který může přepravit najednou hodně lidí, je důležité, aby příchod k tramvajovým zastávkám byl přímý, bez kličkování kolem zábradlí, a bezbariérový. Spoje mezi centrem a Porubou jezdí v krátkých intervalech kolem pěti minut, takže dostat se k novému kulturnímu komplexu s koncertním sálem bude velmi snadné a pohodlné.

Jaké další aktivity budou pro návštěvníky v okolí nového kulturního komplexu s koncertním sálem možné, kromě cesty na koncert? Co všechno jim bude k dispozici pro odpočinek nebo třeba občerstvení?

Samozřejmě zejména nově upravený Park Dr. Milady Horákové. Když jsme organizovali architektonickou soutěž na jeho novou podobu, jedním z kritérií bylo, aby vítězný návrh nejen pracoval se stávající zelení, ale vedl i k její postupné obměně, protože některé dřeviny jsou přestárlé. V parku bude také doplněn mobiliář a k jeho kultivaci přispějí nové cestičky. Návrh ctí historické a kulturní stopy, takže pracuje i s již umístěnými sochami a zachovává pietu ve vztahu k bývalému židovskému hřbitovu. Kulturní komplex s koncertním sálem byl součástí podkladů, takže návrh úpravy parku na něj reaguje. Vytváří pobytový prostor v blízkosti vodního zrcadla, které tam vznikne (jezíčko zrcadlící novostavbu, pozn. redakce),

takže posluchači budou moci třeba sedět v parku a poslouchat koncert v altánu. Všechno se propojí.

Co nová kavárna nebo restaurace? Podle mých informací by obě mělo vzniknout přímo za novým kulturním komplexem.

Určitě by tam mělo vzniknout venkovní zázemí pro návštěvníky parku zahrnující WC a nabízející možnost občerstvení. To bylo ostatně plánováno městským obvodem ještě před rozhodnutím vyhlásit soutěž.

Také se mluví o nových vodních prvcích v parku za kulturním komplexem. Můžete být konkrétnější?

Záměrem je, aby vynikl především vodní prvek přímo u koncertního sálu, ono zrcadlo. Další vodní prvky jej budou doplňovat. Potřebujeme možnosti osvěžení vzduchu nebo pítka. V místě, kde stávalo kubistické krematorium a kde se potkává nejvíce cest v parku, by mohlo být mlžítko.

Každopádně tedy vznikne promyšlený celek odpovídající takovému, jaké vidíme v evropských metropolích.

Ano, to bylo cílem – všechno provázat. Čili nejde jen o to mít ulici s tramvajemi a auty, ale je důležité, aby u té městské třídy vznikla místa, kde se bude odehrávat život, kde lze posedět a kvalitně trávit čas, a na to dobře napojit i stavby důležité pro celý region: Černou kostku, kulturní komplex s koncertním sálem, krajský úřad a další.

O nové podobě ulice 28. října v místě kulturního domu se píše jako o reprezentativním, nebo dokonce honosném bulváru. Jaký přívlastek byste zvolil vy?

Nepoužíval bych slovo honosný, protože přeci jen nejsme Paříž, kde bulváry lemují výlohy luxusních módních značek. Musíme si být dobře vědomi svých možností. Reprezentativní a důstojný ale určitě, protože se vůbec nemáme za co stydět; ten kontext staveb významných pro celý region je mimořádný.

Bude bulvár také „zelenější“?

Rozhodně, i to je naším cílem, aby zeleň tam měla podmínky pro to být perspektivní, abychom tam mohli mít vzrostlé stromy, které poskytují stín a zvyšují estetickou hodnotu prostranství, uklidňují oči, lapají prach. S autory kulturního komplexu s koncertním sálem jsme diskutovali o tom, kolik stromů se v předprostoru může objevit. Takže v místě „nástupu“ sálu bude prostor bez stromů, aby vynikla stavba, která bude také orientačním bodem.

MAPPA si zakládá na tom, že do plánování a rozhodování při přetváření města zapojuje veřejnost. Jakým způsobem jste ji zapojili v tomto případě?

Jak pro městskou třídu, tak pro sad Dr. Milady Horákové jsme sbírali podněty od lidí formou online nástrojů. Zároveň jsme uspořádali setkání s veřejností, kde jsme občanům představili naše záměry a dali jim možnost se k nim vyjádřit. Kolegové také přímo v terénu sbírali zkušenosti návštěvníků parku.

Co místní nejvíce trápilo?

Hodně akcentovali nedostačující vybavení. V případě parku by uvítali doplnění hřiště nebo zázemí. Často také zmiňovali kultivaci povrchů, které jsou nyní v nevyhovujícím stavu. Tzn. vybudovat tam i nějakou promenádu. Dále lidé poukazovali

na to, že se tam už v podvečer necítí bezpečně kvůli přerostlé zeleni.

A co bezpečnost na cyklostezkách nebo třeba pro kočárky na chodnících?

I to je problém. Je to opravdu záležitost řešení přehlednosti toho prostoru, je to o jeho uspořádání, o výběru příjemného veřejného osvětlení, které pocit bezpečí návštěvníků také posílí. Na městské třídě pak bude důležité, že cyklostezky nově povedou po obou stranách, logicky ve směru jízdy.

Když se bavíme o bezpečnosti, vzroste na místě počet přechodů pro chodce?

Studie Bulvár 28. října počítá se třemi novými přechody, které mají zvýšit prostupnost ulice v úseku mezi kulturním domem a divadlem Petra Bezruče. Dnes v této části městské třídy přechody vůbec nejsou. Dalším důležitým prvkem je napřímení přechodů pro chodce v místě tramvajové zastávky před Domem kultury, aby tam chodci mohli jít přímo, a nikoliv oklikou přes tramvajový ostrůvek.

Z toho, o čem jsme zatím mluvili, vyplývá, že cílem je také snížit počet projíždějících aut, celou třídu zpomalit a zklidnit.

Není to zatím úplně vyjasněná otázka, ale chtěli jsme, aby v tomto úseku byla i snížená rychlost. Benefitů by byla celá řada. Zklidněním dopravy dojde ke snížení hluku a emisí, ulice bude bezpečnější a příjemnější a více prostoru dostanou lidé pohybující se pěšky nebo na kole. Pro řidiče, kteří budou mít v lokalitě svůj cíl (např. pojedou na úřad nebo do nemocnice), se mnoho nezmění. Pro ty, kteří budou chtít jen rychle projet, bude lepší, když raději využijí některou z rychlostních komunikací.

Jakým způsobem se vy sám nejčastěji pohybujete po městě? Všimla jsem si, že dost jezdíte na kole.

Já vždy zvažuji, jaký způsob dopravy pro mě bude nejekonomičtější, tedy nejlevnější a nejrychlejší, a většinou mi z té úvahy vyjde, že na kratší vzdálenosti se mi vyplatí sednout na kolo, protože třeba na magistrát se tak od sídla ateliéru MAPPA zvládnou přesunout zhruba za tři minuty. Dál po městě zase nejraději jezdívám tramvají, kdy třeba využiji toho, že si v ní můžu srovnat myšlenky nebo se připravit na schůzku.

Na městské třídě 28. října má „vyrůst“ také další významná stavba a dominanta města – tzv. Černá kostka. Stavba nové vědecké knihovny se plánuje už 21 let. Proč jsou budovy jako koncertní sál nebo knihovna důležitými součástmi infrastruktury města? Co pro město znamenají?

Z našeho pohledu mají obrovský multiplikační význam. Zvýší kvalitu poskytovaných služeb, kultury a vzdělávání. V případě knihovny podporujeme vizi, že má být víc centrem digitalizace a vzdělávání než skladem knih. Máme tady vědeckou knihovnu, ale nemá odpovídající prostory. Je to podobné jako s koncertním sálem. Kultura a vzdělávání, to je úžasné spojení. Bezpochyby do Ostravy přitáhne zajímavé lidi, jiné tady udrží a pro někoho může jít o důležitý ukazatel, jestli tady podnikat.

Zkusme se trochu vizionářsky podívat do budoucnosti, o deset let později. Jakou Ostravu vidíte?

Vidím nový kulturní komplex s koncertním sálem jako úžasné architektonické dílo, které opravdu dominuje tomu místu a spolu s Černou kostkou přitahuje velký zájem. Obě stavby zvyšují

kredit Ostravy i regionu. A zároveň tam vidím, že umělci, kteří přijeli do koncertního sálu v Katovicích, potom pojedou sem, a naopak. Myslím, že málokdo z nás si skutečně umí představit, co to v tom místě způsobí. Takový zážitek vám nenahradí žádná vizualizace.

Proč vy jste si vybral jako místo k životu právě Ostravu? Samozřejmě kromě toho, že jste se v ní narodil.

Když jsem se sem po studiích a po práci jinde vrátil, po nějaké době jsem dospěl k tomu, že Ostrava je nesmírně zajímavé město se zajímavými lidmi, že tady rozhodně není nuda, že zde má člověk mnoho životního prostoru a příležitostí ke trávení volného času. Myslím, že když člověk chce, může tady dosáhnout velmi vysoké kvality života.

Navštěvujete koncerty ostravské filharmonie?

Teď jsem sice na žádném dlouho nebyl, ale navštěvuji, takže se pochopitelně velmi těším na nový koncertní sál.

Mohl byste tedy být jedním z jeho prvních návštěvníků v roli posluchače?

Doufám, že ano. A opravdu se těším, až ta stavba začne pořádně růst. Už jen to, že takovou stavbu dokážeme postavit, bude signálem, že na něco pořádného máme. Bude to takové potvrzení: Podívejte se, my tady v Ostravě jsme to zvládli, tím pádem se nemusíme bát dalších velkých věcí. Prostě ukážeme, že to umíme. Že se umíme domluvit, slyšet projektovat a zaplatit takhle složitou věc. Čeká nás spousta práce, bude náročné všechno zkoordinovat a ufinancovat, ale ten výsledek, to nahromadění energie na jednom místě, bude i na ostravské poměry mimořádné.

Ondřej VYSLOUŽIL (stojící úplně vpravo) s týmem Městského ateliéru prostorového plánování a architektury MAPPA.

Vizualizace hlavního vstupu do koncertního sálu, které bude umístěn z ulice 28. října, z dílny Steven Holl Architects.

Vizualizace vítězného návrhu na proměnu sadu Dr. Milady Horákové. V srdci parku vznikne prosvětlený prostor s altánem pro kulturní a společenské aktivity, obnoví se vodní prvek, přibude ovocný sad či promenáda. Novému koncertnímu sálu poskytne sad zázemí příjemné reprezentativní městské zahrady. Autoři ve svém návrhu také zohlednili všechna specifika parku, ať už se jedná o jeho historii, množství uměleckých děl, která se v něm nacházejí, nebo dnešní stav zeleně.

Petra Koutná

Náš obor je hotová alchymie

Pokud jste posluchači Janáčkovy filharmonie, možná jste si v poslední době říkali, že je na tom orchestru něco nového. Nebo třeba jak to jeho hráčům sluší. Bodejt' by ne. Mají totiž nové – poprvé v historii JFO jednotné – obleky, a to od firmy Koutný Prostějov, rodinné firmy s třicetiletou tradicí, která pokračuje v oděvní tradici Prostějova. O tom, jak náročný proces je obléci desítky hudebníků z jednoho hudebního tělesa, co je nového v oboru nebo jakou proměnou si prošli zákazníci, jsem si povídala s Petrou Koutnou z vedení firmy a s Pavlínou Lužnou, specialistkou na firemní oblékání, která také řídila zakázku pro JFO.

Orchestr JFO má teď od vás, respektive od firmy Koutný Prostějov, jednotný oděv. Abychom byli přesní, bavíme se o fracích, nebo o žaketech? Lidé tyto dva typy obleku často zaměňují. Můžete vysvětlit základní rozdíl mezi nimi?

Petra: Budou to fraky a rozdíl mezi nimi spočívá v tom, že frak je černý s černými kalhotami, kdežto žaket je šedý, s pruhovanými kalhotami.

Dovedu si představit, že ušít fraky pro celý orchestr, tedy pro několik desítek členů, musí být dost náročný proces. Můžete nám jej přiblížit? Jak dlouho vůbec trvá?

Pavlína: Nejprve jsem jela do Ostravy představit, jak budou fraky vypadat a z jakých budou materiálů. Setkala jsem se osobně s ředitelem JFO panem Žemlou, pak přijel on do naší firmy. V září jsme jeli jednotlivým hudebníkům vzít míru a hotové fraky jsme předávali v lednu. Takže samotný proces trval určitě čtyři měsíce. Jen to samotné měření zabralo dva dny.

Když jsme u měření, jak se po něm projevily Vánoce?

Petra: Zdá se, že toho cukroví u hráčů z orchestru JFO tolik nebylo, protože se nic nemuselo upravovat, což se po Vánocích nestává tak často. (směje se)

Tipuji správně, že se do práce na fracích pro JFO zapojila téměř celá firma?

Petra: V podstatě ano, zhruba tak čtyřicet lidí, což zahrnuje samozřejmě i zaměstnance z dílny a na úpravu stříhů, kolegyně, které měří, kolegyně, které zpracovávají objednávky, kolegyně ve skladu. Možná i víc než čtyřicet lidí.

Pavčina: Frak je specifický výrobek – má krovky. Ty u nás v dílně šije pouze jedna paní, která se na ně specializuje, což znamená, že každý frak tady musí projít jejíma rukama. Takže v případě, že chyběla, proces stál.

Kromě obleků šijete také uniformy pro armády, policii, celníky nebo vězeňskou službu. To je velmi široký záběr, zahrnující nepromokavé zipy, materiál na bázi nanotechnologie, nehořlavé tkaniny..., šili jste už sako bez rukávů pro tanečnického mistra atd. Vyžadují něco speciálního také fraky pro členy JFO, aby byly maximálně funkční, pohodlné a estetické současně?

Petra: U těch fraků je etiketou přesně dané, jak mají vypadat, takže už několik let máme vytvořený stříh. Zásadní věci se tedy neměnily, ale jednotlivé fraky se přizpůsobovaly tomu, na jaký hudební nástroj daný hráč hraje, aby mu umožňovaly pohyb. Někdy může jít o jednostranný pohyb, tím pádem se dají „volnosti“ na jednu stranu, případně když je potřeba pohyb v zádech, dá se „volnost“ tam. Taky se přizpůsobuje délka rukávů.

Můžete tedy uvést pár konkrétních příkladů úprav oproti standardnímu fraku?

Pavčina: Někteří členové orchestru mívají ruce hodně nahoře, jako třeba pan dirigent, takže tam se pak dávají do fraku (a dá se to

dát do jakéhokoliv oděvu) takové vsuvky, které uvolní podpaží pro tento zdvih, aby se frak nezvedal. Totéž platí pro hráče na smyčcové nástroje, například pro houslisty.

Petra: A ještě jedna změna oproti klasickému fraku: Členové orchestru nebudou mít klasické frakové vesty, ale budou mít bílé smokingové pásy, aby nebyl vidět pasový límec.

Jaký jste použili materiál?

Petra: Vlnu s polyesterem a elastanem, což je pro takové případy, kdy hráči s fraky také třeba dost cestují, nejpraktičtější. Elastan způsobuje pružnost, menší procento polyesteru zase způsobuje nižší mačkovost a vlna je přírodní materiál, tudíž jde o prodyšný materiál, který i saje pot a je příjemný pro opakované nošení.

Přesto, že stříh fraků máte hotový několik let, věcí, které se mohou během procesu výroby pokazit, je i tak asi víc než dost, ne?

Pavčina: Ano, rozhodně je tomu tak. Výroba je velice živá, materiály se při zpracování chovají různě; například každá šarže může mít jinou srážlivost, tedy i když se výrobek ušije úplně stejně jako minule, může se vyskytnout nějaký problém. Například se nám zdálo, že se krovky u fraku už na ramínku „nezavírají“ tak, jak by měly, takže jsme sezvali pracovníky a řešilo se to v modelárně. Samozřejmě jsme nakonec problém vyřešili, ale je to prostě živý proces.

Petra: Náš obor je vlastně alchymie, protože se neustále učíme a zjišťujeme, co úprava stříhu udělá, co udělá ten či onen materiál. Ale to je na tom i krásné, že neustále zjišťujeme, co můžeme zlepšit.

Proč vlastně hráči klasické hudby hrají ve fracích?

Pracovní tým firmy KOUTNÝ, který se podílel na zakázce pro JFO.
Zleva doprava v horní řadě:
Kamila SEKANINOVÁ, Ivana LINHARTOVÁ,
Miloš HAVEL, Stella LAZOROVÁ
Zleva doprava ve spodní řadě:
Dana VAŠKŮ, Petra KOUTNÁ, Pavčina LUŽNÁ

Je to tradice, která sahá až do devatenáctého století. Jde o předávání hudebního dědictví. Fraky byly a stále jsou vyjádřením úcty ke klasické hudbě i k publiku; navozují slavnostní atmosféru. Navíc patří k profesionální image klasického hudebníka, stejně jako třeba talár patří k soudcům. V současné době se sice požadavky na odívání hráčů klasické hudby uvolňují, fraky však stále dominují.

Každý rok uvádíte na trh dvě nové kolekce, které odrážejí požadavky zákazníků. Musíte tudíž být neustále v obraze, sledovat trendy. V jednom z rozhovorů jste mluvila o módě slim a ultra slim, která přišla z Itálie. Té už nejspíš odzvonilo, že?

Petra: Ano, už několik let jsou trendem spíše přirozené materiály, volnější střihy, důležitý je při nošení pánských oděvů příjemný pocit. Současně se ale drží trend, který kopíruje siluetu, takže saka by neměla být příliš velká v ramenou a kalhoty u obleku by neměly být příliš široké. Výjimkou je takový ten casual letní styl, kdy se používá lněná košile.

Tuším, že někteří muži museli mít s módou typu slim fit problém. Ne každého muže si v těsných kalhotách umím představit.

Petra: Byl to velký problém. Když se v tom pánové nechtěli mačkat, objednali si třeba o velikost větší model, aby nemuseli nosit úplně úzké kalhoty. Na druhou stranu máme spoustu zákazníků, kteří si slim oblíbili a úzké kalhoty stále chtějí.

Logicky musíte být jako firma v neustálém pohybu, permanentně usilovat o inovaci materiálů, výrobních procesů, technologických postupů i použitých střihů. Na jaké zásadní proměny

oděvního průmyslu jste v poslední době museli reagovat?

Petra: Jde hlavně o nové materiály na uniformy, u nichž jsou požadavky na nepromokavé a nehořlavé materiály. Tedy i při výrobě řešíme nepromokavost švů a zipů. Musíme se neustále vzdělávat a vyvíjet takové materiály spolu s textilními firmami. Velmi nás samozřejmě ovlivnily reálné situace jako epidemie covidu, inflace a energetická krize. Museli jsme reagovat na zavřené prodejny, oděvní průmysl začal fungovat úplně jinak, protože jsme museli řešit dodávky s dodavateli, kteří nám dvacet let dodávali vše bez problémů. V poslední době je náročné získat nějaký produkt nebo materiál bez toho, aniž by se řešilo například, že bylo dodáno menší množství nebo v jiné kvalitě. Abychom dodávali stoprocentně kvalitní produkty, musíme vynaložit mnohem větší úsilí než třeba před pěti až deseti lety.

Prošli si v poslední době nějakou proměnou také vaši zákazníci? V jednom ze starších rozhovorů jste zmiňovala, že pánové jsou čím dál originálnější a snaží se své obleky nějakým způsobem „vymazlit“ do posledních detailů.

Petra: Zákazníci, kteří si nechávají šít výrobky na míru, ti určitě, to je pravda, ale už jsou minulostí například trendy dírek vyšitých jinou barvou nití. Teď je pánská móda klasičtější, muži řeší hlavně to, aby vypadali reprezentativně, aby jejich oděvy odpovídaly účelu, tzn. aby bylo jasné, zda jdou na obchodní jednání nebo na koncert. Dříve bylo obecně více barevnosti – barevné ponožky, barevné motýlky, zatímco dnes je módní mít spíše všechno tón v tónu a ideálně ladit obleky s bílou nebo se světle modrou košilí. A samozřejmě i v onlinu přišla velká změna. Díky covidu jsme rozjeli e-shop,

což je vlastně fajn, a naši zákazníci jsou teď odvážnější, už opravdu zkoušejí objednávat přes e-shop.

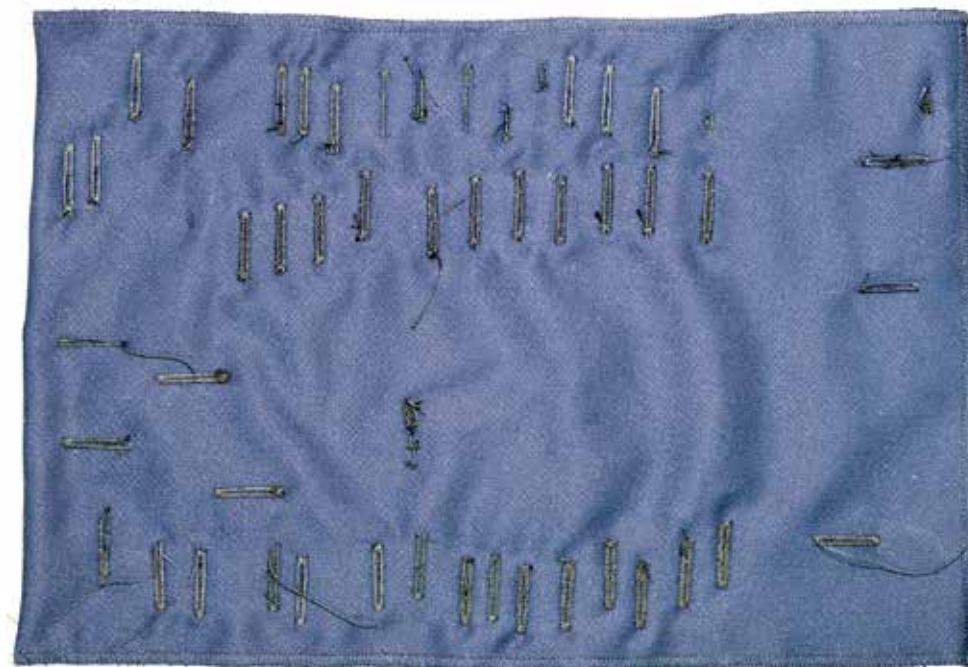
Daří se udržet Prostějov, i po zániku OP Prostějov, stále jako „město módy“?

Petra: Myslím si, že daří. Jsou tu ještě firmy, které vyrábějí. Je ale obrovská škoda, že OP Prostějov zanikl, protože se domnívám, že by se nám všem tady dařilo lépe, kdyby střední školy měly důvod otevírat učňovské obory. V této době už začíná být problém

najít kvalitní švadleny a mít odkud brát, protože kolegyně budou postupně odcházet a my budeme potřebovat mladou generaci. Pokud tady nebude dostatek učňovských oborů, budeme muset přemýšlet, jak dál.

Přijedete se podívat na nějaký koncert JFO, abyste viděla, jak to hráčům v nových fracích sluší a jak jim to v nich jde?

Petra: Určitě moc ráda. Klasickou hudbu mám oblíbenou, relaxuji při ní. Takže pokud budu mít možnost, určitě přijedu.

Žehlící stroj značky VM-VIEMME vlevo je určený k žehlení ramenní části rukávů sak.

Žehlící lis značky INDUPRESS na této straně využívá páru a tlak vzduchu k preciznímu vyžehlení předních dílů sak.

Hotové fraky hráčů Janáčkovy filharmonie Ostrava v šicích dílnách firmy Koutný Prostějov.

Frak na míru prochází od prvního měření až po předání zákazníkovi fascinující cestou, která trvá přibližně 6–8 týdnů a zahrnuje celou firmu Koutný. Proces začíná měřením klienta a odzkoušením zkušební řady, po němž následuje úprava střihu, zadání fraku do systému a zahájení výroby. Nejprve se střih zpracuje v modelárně, poté se jednotlivé díly pečlivě nastříhají na střihárně, opatří výztuží na speciálním fixačním lise a připraví k šití. Na šicí dílně se frak postupně kompletuje, než zamíří na žehlírnu, kde prochází finálním žehlením na specializovaných žehlicích strojích. Každý hotový frak je poté detailně přeměřen, opatřen jmenovkou, pečlivě zabalen a tzv. odveden. Po této dlouhé cestě už čeká na předání a finální vyzkoušení zákazníkem. Na celém výrobním procesu se podílí přibližně 50 lidí.

Sídlo:
JANÁČKOVA FILHARMONIE OSTRAVA
Příspěvková organizace
28. října 124
702 00 Ostrava

Korespondenční adresa managementu:

JANÁČKOVA FILHARMONIE OSTRAVA
Příspěvková organizace
Varenská Office Center
Varenská 2723/51
702 00 Ostrava

JANÁČEK POINT
Prodejní místo (předplatné a vstupenky)
t: (+420) 720 077 743
e: janacekpoint@jfo.cz

 Janáčková filharmonie Ostrava

 JanackovafilharmonieOstrava

 JanackovafilharmonieOstrava

 @janackovafilharmonie
#janackovafilharmonie

 @Janackova_Fil

 Janáčková filharmonie Ostrava

 Janáčková filharmonie Ostrava

 @Koncertnisalostrava

www.jfo.cz

Jan ŽEMLA
ředitel JFO
e: zemla@jfo.cz

Marcela MARMOLOVÁ
asistentka ředitele
m: (+420) 605 114 836
e: office@jfo.cz

Adam LYSÁK
manažer orchestru
m: (+420) 725 125 011
e: lysak@jfo.cz

Petra JAVŮRKOVÁ
manažerka marketingu
a obchodu
m: (+420) 604 472 083
e: javurkova@jfo.cz

Markéta KUCZINSKÁ
manažerka uměleckého provozu
m: (+420) 602 525 317
e: kuczinska@jfo.cz

Jana CHOMOUCKÁ
Kateřina BENDOVÁ
notový archiv
e: noty@jfo.cz

Kateřina BUGLOVÁ
PR a komunikace
m: (+420) 601 532 046
e: buglova@jfo.cz

Zuzana KYLLEROVÁ
edukační aktivity
m: (+420) 724 293 009
e: kyllerova@jfo.cz

Zřizovatel:
Statutární město Ostrava

OSTRAVA!!!

JFO finančně podpořili:
Moravskoslezský kraj
Ministerstvo kultury ČR
Statutární město Opava

Partneři:
UniCredit Bank Czech Republic
and Slovakia, a. s.

Dopravní podnik Ostrava, a. s.
Veolia Energie ČR, a. s.

Mercure Ostrava Centre Hotel
Krajská hospodářská komora
Moravskoslezského kraje

Dolní oblast Vítkovice, z. s.
Ovanet, a. s.

Vinařství Mikrosvín Mikulov, a. s.
BeWooden Company, s. r. o.

Tiskárna Helbich, a. s.
Mattbox.cz, s. r. o.

Nákupní centrum Gěčko

Mediální partneři:
Český rozhlas Ostrava
KlasikaPlus.cz

OperaPlus.cz
Opus musicum
Magazín PATRIOT
Ostravan.cz
PATRIOT program

Spolupracující organizace:

Národní divadlo moravskoslezské, p. o.
Galerie výtvarného umění v Ostravě, p. o.
Dům kultury města Ostravy, s. r. o.
Moravské zemské muzeum
Ostravská univerzita
Vysoká škola báňská –
Technická univerzita Ostrava
Nadace Leoše Janáčka
PLATO Ostrava, p. o.
Nadační fond Domu kultury města Ostravy
Centrum kultury a vzdělávání
Moravská Ostrava, p. o.

Janáčkova
filharmonie
Ostrava

Socha Leoš Janáček I od MgA. Davida Moješčíka zachycuje skladatele v životní velikosti, sedícího na malé dřevěné stoličce (tzv. štokrletí). Dílo, vytvořené v roce 2017, propojuje moderní materiály, jako jsou polyester, laminát a nerezová ocel, s tradičním dřevem. Výrazným prvkem sochy je mrtvá liška spočívající na Janáčkově klíně. Tento motiv nejen odkazuje na skladatelovu operu Příhody lišky Bystroušky, ale zároveň otevírá téma metamorfózy – proměny života, smrti a znovuzrození v umění. Tak, jako se Bystrouška v opeře stává součástí přírodního cyklu, i Janáčkově dílo překračuje hranice času a neustále ožívá v nových interpretacích. Přítomnost mrtvé lišky tak symbolizuje jak konec jednoho života, tak přetrvávající sílu hudby, která se stále znovu rodí v nové podobě. Tento hlubší význam umocňuje i vztah sochy k Ostravě, kde Janáček v roce 1928 zemřel. Dílo je uloženo v trezoru městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz.

Soukromá sbírka houslových deček pana Pospíšila zahrnuje unikátní kusy, z nichž některé jsou staré více než sto let. Některé dečky patřily houslistům, které osobně znal, a nesou tak otisk jejich hudební cesty. Mezi sbírkovými kusy se nacházejí jedinečné, ručně vyráběné exempláře, které byly patrně darovány s láskou jako osobní gesto. Tyto dečky měly nejen estetickou, ale především ochrannou funkci – ve starších futrálech nebyly dokonale uchyceny na smyčce, a volně se pohybující smyčec mohl poškodit citlivý lak houslí. Dečka proto sloužila jako jemná bariéra, která nástroj chránila před poškrábáním.

Leoše Janáčka jsme společně
s Davidem Moješčíkem
a psí fenkou Ňuhou vyvezli
na výlet do Malenovic.

PROGRAMOVÝ KATALOG 72. KONCERTNÍ SEZONY JANÁČKOVY FILHARMONIE OSTRAVA

Vydala: Janáčkova filharmonie Ostrava,
příspěvková organizace
Koncept: Dita Pepe, Petra Javůrková, Ondřej Peterka
Grafická úprava: Štěpán Malovec
Fotografie: Dita Pepe ve spolupráci s Petrem Hruběšem,
další autoři jsou uvedeni u jednotlivých fotografií
Úprava fotografií: Radek Typovský, Michal Janata
Rozhovory: Lenka Pastorčáková
Texty koncertů: Ondřej Pivoda
Jazyková korektura: Olga Štajntová
Produkce: Ondřej Peterka
Tisk: Tiskárna Helbich, a. s.
Náklad: 3600ks

Janáčkova filharmonie Ostrava
Příspěvková organizace, 2025

Redakční uzávěrka 31. 3. 2025
Změna programu a účinkujících vyhrazena.

- Fotografie Družek Etherey na str. 6 je součástí divadelního archivu Národního divadla v Praze.
- Další dobové fotografie jsou v majetku Moravského zemského muzea:
→ str. 62: Zdeňka Janáčková při rozhlasové reportáži z otevření Janáčkovy pracovny, instalované v tehdejší Zemské muzeu v Brně, 8. 3. 1937, Brno, JA MZM, sign. F-II-136.
→ str. 146: Družka Etherey – kostýmní návrh Josefa Čapka k opeře Leoše Janáčka Výlet pana Broučka do Měsíce (Národní divadlo v Brně, 1926), Oddělení dějin divadla, Moravské zemské muzeum, sign. N 97-16.
→ str. 147: Dáma baletu – kostýmní návrh Josefa Čapka k opeře Leoše Janáčka Výlet pana Broučka do Měsíce (Národní divadlo v Brně, 1926), Oddělení dějin divadla, Moravské zemské muzeum, sign. N97-15.
Děkujeme za možnost jejich použití.

Pořizovat zvukové a obrazové záznamy bez souhlasu Janáčkovy filharmonie Ostrava je na všech koncertech zakázáno.

